

கலஞானம்

ரிவ்ளியூ :
கல்விக் கழகம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,
இலங்கை.

கல்னிக் கழக அலுவலர்கள்

காப்பாளர்:	பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் (தலைவர் — கல்வித்துறை)
சிரேட்டபொருளாளர்:	திரு க. சின்னத்தம்பி. (விரிவுரையாளர், கல்வித்துறை)
தலைவர்:	திரு ந. சிதம்பரநாதன்.
உப தலைவர்:	திரு க. தங்கவேல்.
செயலாளர்கள்:	திரு பூ. சுப்பிரமணியம். ஜனாப்: எஸ். எ. லி. எம். இனாஜா.
கனிட்டபொருளாளர்:	செல்வி யோ. கந்தையா.
இதழாசிரியர்கள்:	ஜனாப் யா. அஹமத் லெப்பை திரு க. கணபதிப்பிள்ளை
செயற்குழு:	திரு க. கனகசூரியம் சகோதரி: இ. மே. யோண்பிள்ளை திருமதி வி. சுப்பிரமணியம் திரு சோ. லிகவலிங்கம் திரு ஜே. அமலசீலன்

கலைஞர்

முதலாவது இதழ்

1980 - 81

வெளியீடு:

கல்விக் கழகம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை.

உள்ளே . . . . .

பக்கம்

1. Education and the Advancement of Human Rights in Sri Lanka	— K. Nesiiah	1
2. சமகால உலகம் வேண்டி நிற்கும் கல்வி நெறியும் கல்வி முறையும்	— ப. சந்திரசேகரம்	13
3. ஆசிரியோயோ, ஆசிரியோயே.	— அல்ஹாஜ். ஆ. மு. ஷரிபுத்தின்	24
4. Simulation as a Medium of Communication	— A. Karunanandan	26
5. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக் கல்வியில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம்	— வ. ஆறுமுகம்	29
6. பள்ளிக்கூட நிருவாகமும் அதிபரின் தொழிற்பாடும்	— தி. வேலாயுதம்	33
7. ஆசிரியரும் கற்றற் தொழிற்பாடும்	— க. சின்னத்தம்பி	39
8. திருவள்ளுவரும், திருமூலரும் அவர்கள் தரும் கல்விச் சிந்தனைகளும்	— இராஜேஸ்வரி நந்தகுமார்	47
9. மனமுறிவுப் பிரச்சினைகளும் அதன் காரணங்களும் - வண்ணை சே. சிவராஜா		51
10. கற்பித்தலின்போது கவனிக்க வேண்டிய அமிசங்களும் அவற்றிற் கிடையிலான தொடர்புகளும்	— ந. சிதம்பரநாதன்	55
11. 'ரூஸோவும் எமிலியும்': கல்விச் சிந்தனையில் ஒரு திருப்பம்	— வை. அஹமத்	61
12. நாட்டுக்கு ஏணி நல்வழிக்கு நாம் வழிகாட்டி	— க. தங்கராசா	68
13. சாந்துணையுங் கல்வி	— ஏ. கே. குணசேங்கராசா	70
14. வள்ளுவர் கண்ட கல்வி நெறி (ஒரு நோக்கு)	— க. தங்கவேல்	75
15. "எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணிற் பிறக்கையிலே"	— விமலாதேவி சுப்பிரமணியம்	81
16. இலங்கையின் சிறிய பாடசாலைகளும் அவற்றின் பிரச்சினைகளும்	— எஸ். எ. லி. எம். இனூ	89

யாழ். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்
பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
அவர்களின்

வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் மற்றுமொரு புதிய கழகத்தினையும், அக்கழகம் சார்பான மலரினையும் காணவிருக்கின்றது. அதுதான் கல்விக்கழகம். அக்கழகம் வெளியிடவிருப்பது கலைஞாணம் எனப் பெயரிய மலராகும். கொழும்பில் மாத்திரம் இருந்துவந்த கல்வித்துறைத் தமிழ்ப்பகுதி இங்கு வந்த பொழுது அது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் ஒருபடி நிலையைக் காட்டிற்று. கல்வித்துறை இப்பல்கலைக்கழகத்திலே வேகமாக வளர்ச்சியுற்று வருகின்றது. அது ஏனைய சில துறைகளைப்போல பல மாணவர்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அத்துறைகளின் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இணைந்து செயற்படப் பல்கலைக்கழகத்திலே பல கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கழகங்களின் வரிசையிலே கல்விக்கழகமும் சேருகின்றது.

எமது பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள ஏனைய துறைகளைப் போலன்றிக் கல்வித்துறை மாணவர் எல்லோருமே பட்டப் பின்படிப்பாளர்களேயாவர். ஏற்கெனவே பல்கலைக்கழக வாழ்வு, சம்பிரதாயங்கள், மரபு ஆகியவற்றை அறிந்த இவர்கள் செய்யும் முயற்சிகள் சாதாரண பட்ட நெறிகளை மேற்கொண்டுள்ள இனைய மாணவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கமளிப்பனவாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் அமையுமென எண்ணுகின்றேன். கல்விக்கழகத்தினர் வெளியிடவிருக்கும் கலைஞாணம் எமது பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்குகின்றது. முதன்முதலாக வெளிவரவிருக்கும் இம்மலர் சீருடனும் சிறப்புடனும் அமையவும், பல்கலைக்கழகத்துக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் நல்ல பணி செய்யவும் என் மனமுவந்த ஆசிகளை வழங்குவதிலே மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சு. வித்தியானந்தன்

கலைப்பீடாதிபதி
பேராசிரியர் க. கைலாசபதி
அவர்களின்
வாழ்த்துரை

வாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மிகவும் அண்மையில் இயங்கத்தொடங்கிய துறை கல்வித்துறையாகும். பட்டப்பின் படிப்பிலும் ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் கல்வித்துறை மாணாக்கர் கல்விக்கழகம் ஒன்றை அமைத்து, கலைஞானம் என்னும் இதழையும் வெளியிட முன்வந்திருத்தல் பாராட்டுக் குரியதாகும்.

நமது கல்விமுறை பலவகையான பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குகிறது. எனவே இத்துறையில் ஆராய்ச்சிகள் அத்தியாவசியம் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. கலைஞானம் சிந்தனையைத் தூண்டவும் திட்டங்களுக்கு வழிவகுக்கவும் ஏற்றவகையில் அமையும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதழ் சிறப்புற அமைய வாழ்த்துகிறேன்.

க. கைலாசபதி

கல்விக் கழகத்தின் காப்பாளர்,
கல்வித்துறைத் தலைவர்,
பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் அவர்களின்
வாழ்த்துரை

ஆத்மீக, உலோகாயதக் கருத்துக்கள் ஒன்றித்து, அவை அறிவு ரூபம் பெற்று, வாழ்க்கை ஞானமயமாகத் திகழ்கின்றது. வாழ்க்கை ஞானம் செயற்றிறனாகும். பொழுதே, முழுமை பொருந்திய கலையாக, அது விளக்கம் பெறமுடியும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வித்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாண்டு இதுவாகும். இவ்வருட ஆசிரிய தகுதிப்பத்திர மாணவர்களும், முதுமாணி மாணவர்களும், கருத்தரங்குகள் மூலமும், கல்விச் சுற்றுலாக்கள் மூலமும், ஆசிரியர் கல்வித் தகுதி நெறிக்கு நிறைவு அளித்துள்ளார்கள். இந்நிறைவின் ஓர் அமிசமே 'கலைஞானம்' எனும் பொலிவுற்று விளங்கும் இச்சஞ்சிகை ஆகும்.

ஆசிரிய உள்ளங்களில் உதித்தெழும் விழுமிய கருத்துக்கள், சமுதாயக் கருத்தாகி, ஒரு கல்விச் சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்றன. இதற்கிணங்க இச்சஞ்சிகை கல்வி எனும் அமுதத்தினை இந்நாட்டு மக்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும் வாரி வழங்குகின்றது. இது உயர்கல்வி ஆசிரிய மாணவர்களின் பணியுமாகின்றது.

இப்பணியைக் கல்வித்துறை ஆசிரியர்களாகிய நாங்கள் மனமாரப் போற்றுகின்றோம்; வாழ்த்துகின்றோம். இப்பணி தொடர்ந்து வரும் ஆசிரிய மாணவர்களால் இதேபோன்று செழுமையுற்றுச் செயற்பட வேண்டுமென்பது எங்கள் வேண்டாவா.

'கலைஞானம்' உலக அரங்கில் சிறந்து விளங்கும் சஞ்சிகையாக உருவாக்கம் பெறுதல் வேண்டும்.

ப. சந்திரசேகரம்

படையல்.....

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலே கல்வித்துறை தாபிக்கப்பட்டு ஓராண்டு நிறைவு பெறுகிறது. இங்கு, கல்வித்தகுதிப் பத்திரத்திற்கான கற்கை நெறியும்; கல்விமுது மாண்ப்பட்டத்திற்கான கற்கை நெறியும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இக் கற்கை நெறிகளைப் பயிலும் மாணவர்களாகிய நாம், எமது கல்விக் கழகத்தின் கூட்டு முயற்சியாக, “கலைஞானம்” எனும் ஆண்டு இதழினைப் படைத்து, தங்களின் கரங்களிலே தவழ விட்டுள்ளோம்.

இச் சஞ்சிகையை, கல்வித்துறையில் ஆர்வமிக்கவர்களுக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கக் கூடியதாக வெளியிடவேண்டுமென எமது கழகம் விரும்பியது. இந்நோக்கம், தொடர்ந்தும் பேணப்படும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

கல்விச் சஞ்சிகையான ‘கலைஞான’த்தை விளம்பரமின்றி வெளியிட முடியாமற் போனமைக்கு வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இவ்விதழிலே, பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும், கல்விமான்களும், கல்வித்துறை மாணவர்களும் தமது ஆக்கங்களை அளித்துள்ளனர். இவ்வாக்கங்கள் ‘கலைஞானத்’ திற்குப் பெருமை அளிப்பனவாகும். ஆக்கங்களை அளித்த அனைவருக்கும், எமது இதய பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும், கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களுக்கும், கல்வித்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கும், நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கல்விக் கழகம் தனது ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக, “கலைஞானம்” முதலாவது ஆண்டு இதழினை வெளியிட வேண்டுமென, ஆலோசனையும், உற்சாகமும் அளித்த, எமது கல்வித்துறை, பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம், விரிவுரையாளர்களான, கலாநிதி தி. வேலாயுதம், கலாநிதி ஐ. கருணானந்தன், திரு வ. ஆறுமுகம், திரு க. சின்னத்தம்பி ஆகியோரை, நாம் நன்றியுடன் நினைவில் இருத்துகின்றோம்.

இவ்விதழ் இவ்வளவு சிறப்புடனும், பொலிவுடனும் வெளிவர விளம்பரங்களைத்தந்த துவிய வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும், விளம்பரங்களைச்சேகரித்துதவிய கல்விக் கழக உறுப்பினர்கள், நண்பர்கள், அனைவருக்கும் இவ்விதழை உரிய காலத்தில் வெளிக்கொணருவதில் அயராதுழைத்த, கல்விக் கழகத் தலைவர் திரு ந. சிதம்பரநாதன், செயலாளர்கள் திரு பூ. சுப்பிரமணியம், எஸ். எ. ஸி. எம். இனனா ஆகியோருக்கும், கல்விக் கழகச் செயற்குழுவினருக்கும், மட்டுவில் திருக்கணித அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இறுதியாக

- ‘கலைஞானம்’ முதலிதழ் பற்றிய உங்கள் ஆக்கபூர்வமான விமரிசனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
- ‘கலைஞானம்’ ஆண்டு தோறும் தனது பணியினைத் தொடரவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

— இதழாசிரியர் குழு

கல்வித் திட்டம்: மறுசீரமைப்பு

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்கின் றோம். நாட்டில் இலவசக்கல்வி அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து, இதுவரை கல்வித்துறை பல மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறது. குறுகிய பரப்பிலிருந்து, கல்வியின் இலட்சியங்கள் இன்று பரந்து விரிந்து செல்வதைக் காண்கிறோம்; வாழ்நாள் முழுவதும் சமூகமும் மனிதனும் மாறி மாறிக் கற்பதிலும், கற்பிப்பதிலும் இணைவு காணவும், தனி மனித, தேசிய, பொரு ளாதார, சமூக உயர்வுக்கும், மேம்பாட்டிற்கும் கல்வி உதவ வேண்டும் எனக் கூறப் படுகிறது.

கல்வி வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்; கல்வி வாழ்க்கைக்கு வழி அமைக்கவும் வேண்டும். கல்வித்தத்துவமும் செயன்முறையும் ஒன்றிக்கும் போதுதான், ஒரு நாடு கல் வியின்பொருட்டுச் செலவிடும் மூலதனம் பயனுடையதாகின்றது. ஒழுக்கம், பண்பாடு, மனிதகுல சேமம் என்பவற்றோடு, பொருள் வளத்தினையும், தனிமனித வாழ்விலும், சமூக நிறைவிலும் காண்பதற்குக் கல்வி விரிந்த பொருளுடையதாக அமைவது அவசியம். வாழ்க்கை வளமுடையதாகவும், வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வுடையதாகவும் மாற வேண்டுமானால், கல்வித்துறை மாற்றங்கள் யாவும், இத்தகைய இலட்சியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதல் வேண்டும்.

ஒரு காலகட்டத்தில் நமது நாட்டில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட தொழில் முன்னி கூப் பாடநெறி தொழிற்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது.

அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கல்வி வெள்ளை அறிக்கை அதே இலட்சியத்தை முன்னெடுத்துக் கூறுகின்றது. தொழில் உலகுக்கு மாணவரை அறிமுகஞ்செய்யும் வாழ்க்கைத்திறன் கல்வி என்ற ஓர் அம்சம் கல்வித் திட்டத்தில் இடம்பெறுமெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

புதிய கல்வி வெள்ளை அறிக்கை, கலைத் திட்டம், பள்ளிக்கூட அமைப்பு, பொதுக் கல்வியில் மாற்றம், ஆசிரியர்கள் நியமனம் முதலியவற்றிற் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வரும் என அறிய முடிகிறது.

கல்வித்துறையில் ஏற்படும் மாற்றம், சமுதாய விடுதலையையும், சமத்துவத்தினையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நாட்டில் தனியார் மருத்துவக் கல்வி நிறுவனம், பெரிய பள்ளிக்கூடங்கள் அரசு உதவியின்றி தனித்து இயங்க வழியமைத்தல் போன்ற கருத்துக்கள் யாவும், நாட்டில் மீண்டும் மேனிலைக் குழுவின் உயர்வுக்கு மட்டும் சிறப்புக் கல்வி என்ற நிலையை உருவாக்கிவிடுமோ என்று அஞ்சவேண்டியுள்ளது. மேலும் கூட்டுப்பாடசாலை முறை வளங்களை சமமாகப்பிரித்து, நிருவாகத்தைத் திறம்பட நடத்த உதவுமா, சிறந்த கல்வியை அளிக்குமா என்பனவற்றைப் பொறுத்திருந்துதான் காண வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களிற் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நியாயமானது. அதேவேளை ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கை நிலையும் உயர்த்தப்படும் போதுதான் கற்றல்—கற்பித்தல் மேனிலை அடையும் என்பதையும் யாவரும் உணர வேண்டும். கல்வித்துறை மாற்றங்கள் ஆசிரியர்களின் நல்வாழ்க்கைக்கு மகத்துவத்தைக் கொடுப்பது அவசியம். ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளை ஆராயும்போது, அவர்களது, வேதனம், இடமாற்றம், நியமனம், பதவியுயர்வு முதலியன கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். ஆசிரியர்களைக் கிள்ளுக் கிரையாகப் பயன்படுத்துவது வருந்தத்தக்கது.

ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணப்படவேண்டும், ஆசிரியர்களுக்காக அமைக்கப்படும் கல்விச்சேவை ஆணைக்குழு நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். நாட்டு நலன், சமூக நிறைவு, சமத்துவம், பொருளாதார மேம்பாடு, பண்பாட்டு மேம்பாடு ஆகியவற்றினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்க வேண்டும். கல்விமான்களும், கல்வியில் ஈடுபாடுள்ளவர்களும் இவ்வாணைக்குழுவில் இடம்பெறும்போது தான், ஆசிரிய சமுதாயமும் மாணவ சமுதாயமும் பயன் அடையும்.

எனவே, கல்வித்திட்டம் மறுசீரமைக்கப்படும்போது, நாட்டு நலன் கருதி, சமுதாய சமத்துவத்தைப்பேணி, ஆசிரிய, மாணவ உலகின் மேம்பாட்டை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கல்விமான்களும் கல்விச் சிந்தனையாளர்களும் இவ்விடயங்களிலே தங்களது மேலான கருத்துக்களை அரசுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் தெரிவித்துக் கல்வியின் இலட்சியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வார்களாக!

இதழாசிரியர்— வை. அஹமத்.

Education and the Advancement of Human Rights in Sri Lanka.

K. NESIAH

*M. A., Teachers' Diploma (Lond),
Formerly Senior Lecturer in Education
University of Ceylon*

I. THE BACKGROUND: OUR EARLY EDUCATIONAL TRADITIONS

1.1 "India and Greece were the two great thinking nations who had made the history of the world. As Greece had been the leader of Europe, India would always be the leader of Asia" - Bishop Westcott - quoted by Radhakrishnan in *East and West*. Radhakrishnan goes on to list the countries, including Sri Lanka, which are witnesses to the spirit of India, Brahmanical and Buddhist. What has been said by another savant about the role of education in India would apply to this outpost of Indic civilization. 'There is no other country where the love of learning had so early an origin or has exercised so lasting and powerful an influence'. For, where the goal of life was conceived as the individual's need for self-realisation life itself was conceived as an educational process and education as a life-long process. In the Guru-Sishya system, the family of the guru provided a natural environment for the personality development of the pupil; so did the communities of the early

Hindu and Buddhist universities of India, the world's earliest universities. Not the least legacy of the past - 'learning was independent of kings' (in the words of Vinobha Bhave).

1.2 The Indic civilization may well claim that it anticipated by many centuries the inward freedom, which constitutes the humanity of man, the right to become; the freedom of ideas and expression; and the liberty of individuals and bodies to establish and direct educational institutions of their choice, all freedoms now enshrined in the Universal Declaration of Human Rights of 1948.

1.3 But, despite the profession of two great faiths that affirmed the latent divinity of all men, the path of learning, at least of higher learning, was for the few. It was caste-bound, or limited to the priestly orders, and thus knowledge denied free circulation. Besides, since life and learning were two sides of the coin to buy the life beyond, objective knowledge was not the thing sought, till to some extent Mahayana Bud-

dhism liberalised the curriculum. Yet another limitation hampered the pursuit of knowledge in Sri Lanka till modern times, when in the age of paper and printing elsewhere, our scholars wrote with metal stylus on palm leaf. The saving factor, for the few and the many, was the oral tradition of teaching and preaching in halls adjoining temples and under the moon-lit sky.

2. PORTUGAL AND THE NETHERLANDS IN SRI LANKA

2.1 By the mid-sixteenth century both the political situation and the levels of learning were at a low ebb in Sri Lanka. The local rulers, beset by political intrigues, called in the Portuguese virtually to take over the land and to establish Churches and Schools. So, it happened that Franciscans, Jesuits and Dominicans trained in the monastic Schools of Europe established schools on the European Christian model, over one hundred of them in the maritime areas which they came to occupy. There were 'colleges', one in Colombo, one in Jaffna, one in Nawagamawa, which purveyed the learning of medieval Catholic Europe.

2.2 When the Netherlands wrested the maritime provinces from Portugal in the middle of the XVIIth Century, the Dutch established a decentralised network of schools, using the Sinhala and Tamil media, along with two seminaries in the Renaissance tradition, one in Colombo and one in Jaffna. The setting up in 1736 of the first printing press, casting Sinhala and Tamil types,

was an event with far-reaching results.

2.3 But when all is said, we should not exaggerate the contribution of the education given in their institutions, during the two-and-half centuries of Portuguese and Dutch occupation, towards the development of Human Rights. 'To convert the benighted native to the true reformed religion', runs a record of the Dutch period. If this was the motive behind free and compulsory education, that education could hardly have been a liberating force. All we can say is that the Portuguese provided a base in the shape of Churches and schools for the Dutch to commence their 'Reformation'. In turn, the Dutch provided the added infrastructure of codified law and a communications system for the British who came after them. But, the sojourn of these two nations was no more than the commencement of a distant journey towards the Declaration of 1948.

3. BRITAIN IN SRI LANKA

3.1 At the close of the 18th century, society in Sri Lanka was still feudal, tradition-bound, and caste-bound, with little evidence of the emergence of the individualized 'free' man. If this society had to make the 'great ascent', a pervasive social transformation was called for. In a study of 'Society and Ideology in Ceylon, 1795 - 1850' (University of Ceylon Review IX, 3-4). Ralph Pieris speaks of these 'blind alley

civilizations, of the Eternal East and quotes Arnold Toynbee about their remaining at this stage of Archaism, till some alien empire - builder steps into the breach to perform for the ailing society the service that ought to have been performed by native hands. Britain, who had herself found a sheet anchor during the stormy seas following the Industrial and French Revolutions, clutching to the Liberal ideology and Protestant Ethic, became the unconscious tool of history in promoting a social revolution here. Hers was now 'a civilization on the march' and it was confrontation with such a civilization that helped our own civilization to climb out of the valley of defeat.

3-2 True, our history ceased to be a natural evolution. Much of it came to be made in Britain. Our political institutions were copies of theirs. So were our legislative and administrative measures. Even the nationalism before which Britain has retreated from Asia and Africa in our time is of her own making. Perhaps her greatest gift was the new legal system, based on the principle of the rule of law, the same law for all and all equal before the law. We do well to remember that the rule of law is a dynamic concept, not merely to "safeguard and advance the civil and political rights of the individual, but also to establish social, economic, educational and cultural conditions under which his legitimate aspirations and dignity may be realized".

(International Commission of Jurists: Declaration of Delhi, 1959).

3-3 Equally unconsciously, the English Educational Model, its goals, structures, syllabuser, examinations, text books and all, was transplanted here. And so a new colonial elite, transcending and to some extent assimilating the small elite created by the two Dutch Seminaries, came into existence. They became the conscious and willing agents of the ideas and values behind the new political institutions and administrative system. The ideas and values came from a study of the English language and its literature, British history and institutions, Western classics, and the Christian religion. The schools were indeed a bit of England, with English games played, English music cultivated, English plays acted and English manners held in esteem. Yet it was a revolutionary change for Sri Lanka - substituting secular for sacred learning, lay teachers for monks, and the employment and civic motives for study for the ancient goal of self-realization.

3-4 Apart from the goals and content, there was a wide departure from the rigid government control of of the Dutch regime. In fact a State Department of Public Instruction was set up only in 1869. And early in the 20th century, various advisory committees were tried, till in 1920 a consultative body called the Board of Education was set up both to advise government on educational policy and to frame code

regulations within the framework of the main legislative enactments. After Independence, with the name changed to Central Advisory Council, it functioned till the late fifties, the last two Chairmen being Sir Ivor Jennings and Professor G. P. Malalasekera. The significance of using the consultative process, is that it is an essential part of the machinery of democratic government. In fact, in the parallel field of higher education, the conversion of the government controlled University College into the autonomous University of Ceylon in 1942, we may say, anticipated democratic self-government for the country a few years later.

4. PROTESTANT CHRISTIAN MISSIONARY ENTERPRISE AND THE ROLE OF CHRISTIAN SCHOOLS IN SRI LANKA

4.1 Following the XVIII Century movement in Europe, spoken of as the Enlightenment, there was a Christian Missionary Movement on both sides of the Atlantic. Protestant Missionary societies came into being in Britain. Their motivation was the desire to Witness to their Faith (like religious missionaries through the ages) and to Serve. Learning of the closing of churches and schools in Sri Lanka after the overthrow of the Dutch power, a number of missions arrived in the country, most of them in the second decade of the 19th century. They lost no time in setting up schools in the areas where the Dutch had functioned earlier as well as ministering

to the neglected Christian congregations. It was well and good that it was not the government but those voluntary agencies that set up these schools. The schools were developed little by little on the model of the Public School in England. Unlike the Dutch seminaries, these schools admitted non-Christians as well as Christians and those from the humbler castes too. Thus they promoted a silent social revolution. A school like the Christian Institution of Kotte went further. Its multi-ethnic composition—Kandyan-Sinhalese, Low — country Sinhalese and Tamils created a new 'Ceylonese' identity, unknown before. That the first Protestant schools of the British Period were well set on their course, is supported by Colebrook's assessment (1831): The 90 government schools in the Low-country and 4 in the Malabar districts were 'extremely defective and inefficient'. He adds, 'To the Labours of these (Missionary) societies in the Singalese and Malabar provinces the natives are principally indebted for the opportunities of instruction'.

4.2 We now turn to the event which brought about dynamic changes in the North as well as in the rest of the country. The Batticotta Seminary, founded in 1823 by the American Missionaries, created (in the words of Bishop Kulandran) 'a tremendous intellectual upsurge, the like of which has not been seen in the country before or since. It may be analysed as due to a cross fertilisation of cultures. The upsurge was many sided and included

among its important products the evolution of Tamil prose as it is written today. The impetus created by the Seminary released forces that have been at work since then, and what was happening in Jaffna was not without its effect elsewhere'.

A connected development, the opening by Dr. Samuel Green of the country's first Medical School at Manipay in 1848 using the Tamil medium and publishing some ten books on medicine and surgery in Tamil translations, prompted the opening of the Ceylon Medical College in 1870. Yet another development, the opening of the Uduvil Girls Boarding School in 1824, led to many other Girls' schools and women coming into their own.

- 4-3 Other Christian schools came into being followed by the establishment of first rate Roman Catholic Schools and later, following the Buddhist and Hindu Revival, of Buddhist and Hindu Institutions, and still later of Muslim Colleges that are all assets to the country. While the Buddhist and Hindu Revivals drew inspiration primarily from our indigenous traditions and were in a sense reactions to Christian Missi-
 onary activity, the positive influence of the educational system introduced by the missionaries was evident in the particular manifestation of the ideology and missionary zeal of the leaders of the revival, the manner of organization of their activity, and in the institutions they founded. Continued co-existence and co operation between these institutions and Christian institution is attributable

to the religious tolerance which is a proud part of our cultural heritage. Another pioneering service of the Christian Missionaries was the opening in 1912 of the country's first school for the Handicapped, the Ceylon School for the Deaf and the Blind.

- 4-4 Jaffna College, the successor of the Batticotta Seminary, and some of the bigger schools in the Jaffna Peninsula, Christian and Hindu, may well claim that they have played a key role in promoting Sri Lanka's national consciousness. Witness the battle for Sinhala and Tamil as media learning and civic life, which (according to Prof. J. E. Jayasuriya) was fought by Tamil educationists helped in some measure by English Missionaries like Rev. A. G. Fraser, at a time when the Sinhalese were prepared to do without Sinhala; the battle for replacing British History by Ceylon and World History in the Curriculum: the battle for the free access of Harijans to schools; And was it not a teacher from Jaffna College and one from St. John's, Jaffna, who issued a notice for the unfurling on Sinhala and Tamil New Year's Day, 1932, on the Jaffna Esplanade of the tricolour of saffron, red and green, heralding the nation's Independence-to-be?

5: AT THE THRESHOLD OF INDEPENDENCE AND THE YEARS AFTER

- 5-1 It was during the 40s, as the country was hastening towards Independence, that the gates of opportunity were opened to many

to whom they were so far closed. The opening of a number of Government Central Schools, the provision of free education and boarding scholarships, and the change over of the medium of instruction from English to Sinhala and Tamil removed many road blocks. Two measures which can be counted as decolonisation in this field were the dropping of the Cambridge School Certificate and the London Matriculation Examinations and the replacement of the London affiliated University College, Colombo, by the autonomous University of Ceylon. The Protestant Christian community forming but one per cent of the population but which had a 23% enrolment in the University in its first year, 1942, have had that percentage sharply reduced year by year; it should be a cause for satisfaction that opportunities of education are now more evenly shared. They should equally derive comfort from the fact that their schools are still able to send a substantial number of meritorious candidates. Christian and non-Christian, into the Science based faculties in the Universities. And derive still more comfort from the fact that they continue to provide a good part of the leadership in all walks of life in our dear motherland.

- 5.2 After the 'take over' of Assisted Schools by the ill-thought out and discriminatory pieces of legislation of 1960, 1961, it is mainly the bigger Christian Schools, that have stood outside the State System and

thus affirmed that the freedom of the school is the symbol of a free society. That nearly all these schools have representative Governing Bodies is a further token of the same freedom. Though the present Government has stepped into assist some of them, a well-thought out settlement has yet to be worked out.

- 5.3 But, they and the whole nation should be concerned with the grave weaknesses that have shown up these recent years. In the Eighties of this Century, as we prepare for the 21st century, the British Public School model and 'from school to University' model are no longer valid, here or elsewhere. The products of our institutions may find themselves unequal to the society, lifestyle and labour market of 2001, which as Malcolm Adiseshiah has said of India, will be a heavily agriculture-based rural economy. The utilitarian attitude towards higher education and examinations, with those parallel schools called tutorials, 'is a striking commentary both on free education and its goals! Are our young just in search of money and elitism through that tangle of a triangle, consisting of a 'good' school, a 'good' marriage and a 'big' job? Are not all our schools no more than creaming off the country side, to set the faces of the pupils in the direction of the Metropolitan City, or cities beyond our shores? It seems as if the 'better' educated want to go West, if they cannot exploit their fellowmen in an exploi-

tative society; the less educated to go to West Asia, if they cannot reach the Singapore-style F. T. Z. ! And what about the flight of teachers now constituting a critical brain drain for Sri Lanka and every school worth its name? What with so much of non-schooling, drop-outs, push-outs, a 100—pupil years to produce one complete O-levelite, with the majority of even literates as non-readers, is not most of our schooling and education wasted?

- 5.4 Above all, as Paulo Freire, in his *Pedagogy of the Oppressed*, has urged, would we have a prophetic vision of the new Society, liberated by education, not enslaved by it? An education that is a true pedagogy of the oppressed. Will all our schools and our higher education institutions serve for a new Exodus in the last 2 decades of the Century?

6. THE ERA OF HUMAN RIGHTS.

- 6.1 It has been our privilege to live in one of the great epochs in the history of mankind. The cardinal year 1948, which saw the birth of Sri Lanka as an independent nation, was about the time when a 1000 million humans in Asia and Africa were freed from colonial servitude. It was the year when organized humanity committed itself in the Universal Declaration of Human Rights to what belongs to the essence of man. It was also the year of the death of Mahatma Gandhi, who had led the Indian movement for liberation by a remarkable non-violent strategy which history had not witnessed before; he it was who

had also broken new ground by going beyond the ancient goal of individual self-realization, urging his countrymen to seek the moral regeneration of Indian society; it was a simultaneous struggle, albeit non-violent against the foreign foe and the barbarian within!! We may regard as important postscripts to the Declaration of Rights the chapters of Fundamental Rights inscribed in many national Constitutions, the 1959 Declaration of the Rights of the Child, the 1975 Declaration of Rights of Disabled Persons, the two Covenants signed by Sri Lanka this year and even such documents as the International Co-operative Alliance's Vienna Statement of six Cooperative principles (1966). Indeed, mankind has an obligation everywhere to test all institutions and procedures in the light of these documents.

- 6.2 But, as Charles Habib Malik of Lebanon, one of the key persons behind the drafting and adoption of the 1948 Declaration, says, "in truth they found everywhere only caricatures of humanity - men deprived of their material needs, oppressed by the ideas with which they interpreted themselves and the world, distorted by the arbitrary laws of their governments, warped by the customs and conventions of their societies, diminished and disfigured in their human stature". Malik adds that there was an aspect of "imposing upon man his rights", which is a contradiction in terms! "Men, cultures and nations must first mature inwardly in the consciousness of what belongs to them as human beings before governments

can pledge themselves in international instruments". We deceive ourselves and the truth is not in us if we do not admit that Malik's assessment of humanity elsewhere is true of us here. May be, the moral leadership, unlike that of Gandhiji, failed to build in the minds and hearts of our people the national ideal and any deep convictions about human rights.

- 6.3 Witness our approach to Constitution making whether in 1972 or 1978. We had before us the example of India, with whom we share the values of a great civilization. The fathers of the Indian Constitution first turned the Constituent Assembly into an "India in microcosm" ensuring that even the small minorities were well represented, and then applied with great effectiveness the characteristic Indian concepts of consensus and accommodation. Several fundamental rights were inscribed for the special benefit of minorities. In our party-dominated parliament, where under the mass party system, a small group can dispose of the will of the members without even consulting them - a party-determined constitution was adopted both in 1972 and 1978. In a system of government which does not provide for the participation of the people in decision-making, what room is there for the democratic process to precede the legislative process, let alone seek a consensus? How could the functioning of political institutions help to create political consciousness in the people and the spirit of community? How

could convictions mature about justice or liberty or equality or fraternity or other human rights? How could the father-land be other than caste, creed or race? Who will condemn communal politics and, sad to think, who will condemn communal violence? And will the readership insist on a free press - the listeners and the viewers an independent audio - visual media, and not least, the two million former Cooperators challenge their virtual disfranchisement and the virtual disbandment of a great people's movement, indeed part of an international order?

- 6.4 What we are seeking through education, its goals as well as structures, is likewise, the enrichment of national life in the expansion of society rather than of the State. We do well to get a clue from the British answer to the question of the distribution of power in education in what R. A. Butler said about the Education Act, 1944: "It seeks to create a synthesis between order and liberty, local initiative and national direction, voluntary agencies and the State, and the private life of the school and the public life of the neighbourhood". As the Taylor Report, *A new Partnership for our Schools* (HMSO, 1977) puts it, there should be a partnership in which each school should have its own Governing Body consisting of equal proportions of teachers, parents, local people and representatives of the education authority. From the English set up and that of other democratic count-

ries, there should be district councils in charge of education district-wise and a national consultative council to advise the Minister on policy. The Universal Declaration as well as the practice of countries like India, seeking "to promote respect for human rights and freedoms", and "enable all persons to participate effectively in a free society", guarantee the right of any section of citizens to establish and direct educational institutions of their choice, with equal State aid, as well as the liberty of parents to choose schools for their children. Certainly, the direction of education by a group of officials sitting in the metropolis goes counter to the concept that education in a democracy is determined not by the State, but by the general will of the community. It is indeed ironical that as we recede from the year of Independence we should have less and less use for the machinery of consultation. At the University level too, it is incumbent on us to recapture the ideal of university autonomy operative during the first three decades of the University of Ceylon and recapture too our own authentic ancient ideal of the freedom of learning. We must also restore the principle of 'equal access' enshrined both in the Declaration and in our own University Ordinance of 1942 and restore too the 'conscience clause' also enshrined in the Declaration and our own 1978 Constitution as the first of the Fundamental Rights and, not least, restore the 'freedom of information and

ideas' enshrined in Article 19, but infringed with the Mass Media being largely under government control and patronage. Alas! For discriminatory practices to enter the field of education is to cut the very ground under our feet, for in the words of a UN Report, "Education lays the foundation of every single form of the struggle against discrimination in general"!

- 6.5 Turning to the positive role which our education can play at this critical time, we may illustrate it by highlighting some aspects of education for national integration. First, the multi-ethnic classroom with reasonable concentration of both language groups, so as not to violate the identity and self-esteem of either group, can contribute to the evolution of a harmonious multi-cultural multi-ethnic society in Sri Lanka sensitive to human rights and dignity. For, here they learn each other through each other's language and each other's language through each other. Second, since by the nature of the case, the number of multi-ethnic schools will be limited, the distance between different ethnic groups and social classes and even different regions, would be reduced if senior pupils and school leavers are encouraged to live and work in shramadana camps in different parts of the country. Third, by a similar token, one or two Universities conceived as national universities, and some post-graduate departments of regional universities also so designed, will help to bind the generations together, when they come to share "a common intellectual estate". Fourth, "burn the books which

teach hatred, burn them all". The movement for the mutual revision of history books started with this call of Anatole France at the end of World War I. We too would do well to re-write the History of Sri Lanka as an integral nation-wide conception, discarding racial myths and without elevating spells of fighting among adventurers into national wars. On the other hand, a trilingual anthology of selections from ancient and modern writing here, will help to convey the badly needed message of reconciliation. Lastly, neither nationhood nor sensitiveness to rights and duties, can be legislated for nor created under duress. They have to be a perpetual creation by education in the largest sense and by an educative society made up of all our institutions and their modes of functioning.

7. CONCLUSION

- 7.1 It is a revolutionary new society that was envisaged by the 1948 Declaration, and so our educational system itself must undergo radical change in goals, structures, and modes of functioning in order to promote that social revolution. For one thing, we have to discard both the school model derived from the British Public School and the tutory model of teaching that has come into vogue especially in the higher forms of all schools. For another, the need has been insistent these many years to replace the pre-Declaration and pre-Independence Education Ordinance of 1939 (with subsequent amendments) by a modern

Law of Education that will enshrine our own educational model, based on our own model of development. If this measure is to be equal to the challenges of our time, we must first take a synoptic view of the various constituents of a modern educational system at all levels, by means of a full-fledged Commission, consisting of experts in various fields, including may b- some picked from abroad. The willingness to think deeply, and to change radically, is the condition of our survival.

- 7.2 The school is a society of young people more than it is a place of instruction. There is no surer way of carrying an entire nation into the era of human rights than by planning its schools as model communities, designed to initiate the young in the art of community. The Common or Neighbourhood School concept implying that at the primary stage all children in the neighbourhood, irrespective of caste, creed, community or social status, should attend the same school will not only help to weld them into a good school community, but go a long way to make the larger community outside more of a community. Complementary to the common primary school, the School Complex or a system of schools for a larger area integrally linked together will make both a social and educational contribution to the area. The special educational needs of the physically or mentally handicapped should not be forgotten in planning the School Complex.

7.3 From another angle, the present Formal education, structured and graded, must be modified too by the assimilation of 'schools-without-walls' or other avenues for Non-formal education, especially for school drop-outs and working adults; still for others the possibility of carrying further this 'unfinished business' of schools. Thus, a school co-operative or farm can be a point of departure for Non-formal education in which both senior pupils and school leavers can jointly participate. This society will habituate pupils to the democratic process as well as implant in their social philosophy the Co-operative Ideal and the Development Ethic, both of value for development. Yet, another powerful instrument of formal and non-formal education, both for young students and adults, is the provision of a network of school and public libraries, all linked together, and promoting the reading habit, discussion groups and other cultural activities.

7.4 The days of full scale, remote External Examinations for schools are numbered. The shift must be to internal school assessment, supervised by expert officers from the State Department of Education, and further checked by a modified system of local external examinations. Pupils must earn their places in the world of work almost in the manner they earn their places in the field of games. At the same time, the concept of life-long education derives from the discovery that a spell of schooling in the

early years of one's life may be grossly inadequate to meet the needs of either a maturing person or a rapidly changing technological world.

7.5 We do well to heed the advice of the Kothari Report, *Education and National Development* (1966), that the district should be the basic unit for integrating education with socio-economic development planning. The programmes for the reduction of regional imbalances in educational development will have to be pursued side by side with the wider programmes for removing imbalances in socio-economic development. Democratic decentralisation on the basis of a local-central partnership will make these programmes meaningful. If five men sitting at the Centre should not determine educational policy and programmes, neither should there be 'directors of education' locally, but 'education officers' to implement programmes of the local authority! Indeed enlightened methods of educational consultation and administration could be a significant contribution to the art of government itself.

7.6 One of the high priorities in educational change in Sri Lanka is the need to raise the quality of teachers. If the Human Rights Declaration posits 'equal access', it must be to 'equal education' by international standards. Much of the teaching force in this country must be classed as under-educated, especially after the entry of thousands of teachers by means of 'chits' in recent years and the simultaneous brain drain of

qualified teachers at the other end. And long, far too long, have we managed our education without a large enough body of educationists with higher degrees engaged in its direction and in research and writing. It is now a matter of the utmost urgency not merely to think of an all-graduate profession at the secondary level, but to have a core of trained graduates of distinction to teach Advanced Level classes and to fill directive positions in all schools and in non-formal education centres. One necessary condition will be the payment of salaries adequate to attract and retain a large number of our brightest graduates in the teaching profession and within Sri Lanka. The professional training of teachers, some of them drawn from other vocations, and Extension Services of various kinds will also help to improve standards.

7.7 Knowledge has never been so central to national growth as it is today. And in Boulding's striking phrase—the need is for human beings to change their ways of thinking more in the next twenty-five years than they have done in the previous twenty-five thousand years. The universities, the schools, research institutions, learned bodies, cultural institutes, book and periodical publications, and libraries form part of the constellation of symbols that constitute a country's intellectual system. It follows that where a country lacks the elements of an intellectual system, it loses the future! The schools miss their full potential! And its citizens cannot rise to the height of the enjoyment of their human rights and basic freedoms!!

Paper presented at the Seminar on Human rights, Sri Lanka Foundation Institute, Colombo December, 1980.

Freedom is the bread of life; man exists for gigantic aspirations like freedom; freedom is the sole condition of spiritual progress. All the people are marching and journeying towards freedom - One should not give up the idea of freedom, because without freedom, one's being is lost. All beings without exception hear the voice that calls them to freedom.

Swami Vivekananda

சமகால உலகம் வேண்டி நிற்கும் கல்வி நெறியும் கல்விமுறையும்

பேராசிரியர் பி. சந்திரசேகரம்
தலைவர் கல்வித்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

‘ஆயும் தொறும் இன்பம் தரும் தமிழ்’ என்பது தஞ்சைவாணன் கோவை தரும் வாசகம். கல்வி என்பது ஆய்வு. தமிழ் மொழியும் கல்வி நெறியும் ஒன்றே. ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து ஆய்வு எனும் அரங்கில் ஒற்றுமை காண்பவை. எனவே தமிழ் நெறியும் கல்விநெறியும் எவ்வாறு இணைகின்றன என்பதையிட்டுச் சிந்திப்பது முக்கியமாகும். நாம் கவனிக்க வேண்டிய இன்னுமொரு கருத்து, இன்று குழந்தைகளின் வியப்பே, இளைஞர்களின் கனவாகவும் வயதுவந்தோரின் வாழ்க்கைக் குறியாகவும் அமைகின்றது. அதனை நாம் வாழ்க்கையில் நேரடியாகக் காண்கிறோம்.

அம்புலியைக் கண்டு குழந்தை வியப்புணர்ச்சி மேலீட்டால், அதனைக் கரங்களாற் பிடிக்கவேண்டும் என விரும்புகின்றது. அத்தோடு அம்புலி இறைவனாகவும் வணங்கப் படுகின்றது. அவ்வியப்பு இளமைப் பருவத்தில் கனவாகமாறி, அந்நிலவு உலகில் அவ்விள வயதினர் நீந்திவருவது போன்ற உணர்வைத் தருகின்றது. ஆனால், அறிவின் முழுவளர்ச்சி பெற்று, வயதுவந்த பருவத்தில் அந்த அம்புலியையே நேரிற் சென்று, கையினால் பற்றும் நோக்கம் எழுகிறது. பன்னெடுங்கால முயற்சியின் பின்னர் நிறைவேறியும் விட்டது. இது இந்த நூற்றாண்டின் சிறப்பு. ஆத்மீகமும் அறிவியலும் இணைகின்றன. இது போன்றே, சிறுபருவத்தின் கருவாகிய உணர்வுகள், இளமைப் பருவத்தில் உருவாகி, வயது வந்த பின் நிறைவாக்கும் முயற்சியினைத் தருகின்றன.

ஆதலால், குழந்தைப் பருவத்திலேயே உள்ருவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்பதற்கு ஏற்ப உயர்ந்த, தூய உணர்வுகளைப் பெறும் வழிவகைகளைப் பெற்றோரும் உற்றோரும் குழந்தைகட்குக் காட்டவேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து ஆசிரியர்கள் கடமை தொடங்குகின்றது. ஆசிரியர்களிடம் கற்று வளர்ந்த மாணாக்கர்களே பிற்காலத்தில் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து, தாம் பிறந்த வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும், பெருமை தேடுவதோடு, உலகிற்கும் வழிகாட்டிகளாகின்றனர்.

உடல், அறிவு, உணர்வு ஆகிய மூன்றினையும் ஒருங்கிணைத்து முழுவளர்ச்சிபெறச் செய்வதே கல்வியின் நோக்கம் என்பது பொது விதி. விசேடமாக மேற்கத்திய கல்வி நெறியாளர்கள் தரும் வரைவிலக்கணம் இதுவாகும். இந்நோக்கத்தின்படி உடலுக்கு முதலிடமும், அறிவுக்கு அடுத்த இடமும் உணர்வுக்கு மூன்றாவது இடமும் தந்துள்ளனர். இம் முக்கூறுகளின் முழு வளர்ச்சியை அளிப்பதே கல்வியின் நோக்கமாகும் என அறிகின்றோம். இந்த நோக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது. தமிழ் மக்கள் கல்வியின் நோக்கம் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்து ‘சான்றோன் ஆக்குதல் தற்கைக்குக் கடனே’ ‘சான்றோன் எனக்கேட்டதாய்’ ‘அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்’ என்பவற்றில் இருந்து விளங்கும். ஆக்வே கல்வியின் நோக்கம் சான்றோன் ஆக்குதல் என்பதாகும். ஆனால் தமிழ்மக்கள் கருத்துப் படி, மன, மொழி, மெய்களால் தூய்மை உடையோரே சான்றோர் என்பதாகும்.

மேற்கத்திய நெறியாளர்கள் அறிவு, உணர்வு, உடல் எனவும், மனம், மொழி மெய், எனவும் வரிசைப்படுத்தினர். உடலையும் உணர்வையும் இயங்க வைப்பது மனமேயாதலின் மனத்தை முதலில் வைத்தனர், 'மனத்தாகும் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி' என்று வள்ளுவர் கூறுவதன் மூலம் மனத்தாய்மையே கல்வியின் நோக்கம் என வலியுறுத்தப்படுகிறது. சிந்தையை அடக்கும் திறம் பெறக் கல்வி பயிற்றுதல் வேண்டும் என்பது தாயுமானவர் கருத்து.

அடுத்தது, உணர்வு எப்படி மொழியாகிறது? உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும் என்ற பாரதியார் கூற்றும், செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல் என்ற வள்ளுவர் வாக்கும் இதனையே உணர்த்தும். அகத்துய்மை, புறத்துய்மை என்ற பகுப்பில் தூய்மை வாய்மையாற் காணப்படும் என்பது வள்ளுவ மறை. வாய்மையின் அடிப்படையில் உள்ளத்தின் தூய்மை அமையும். இது விருந்து பெறும் கருத்து உணர்வை வெளிப்படுத்தும் கருவி மொழி என்பதாகும்.

மேற்கத்திய, கீழைத்தேய கல்வியின் வரைவிலக்கணங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை உண்டு. ஆனால் வளர்ச்சி ஒன்று மட்டுமே கல்வியாகாது, வளர்ச்சியோடு, தூய்மையும் முக்கியம் ஆகின்றது. அறிவின் பெருவளர்ச்சியும் மொழியின் பெருவளர்ச்சியும், உடலின் பெருவளர்ச்சியும் தூய்மையற்றுப் பண்பற்று வளருமேயானால் அது கல்வியாகாது. எனவே தான், மனத்துய்மை மொழித்துய்மை மெய்த்தூய்மை ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து தூய எண்ணங்களின் அடிப்படையில் யாதொன்றும் தீமைதராத மொழி உடையராய் நற்பணிகளிலேயே, உடலால் உழைக்கின்ற சான்றோர்களாகத் திகழ வைப்பது கல்வியின் நோக்கம் எனக் கொள்ளப்பட்டது. இது தமிழ்மக்கள் கல்விக்குத் தந்த வரைவிலக்கணம்.

மேல் நாட்டார் கூறியுள்ள பல்வேறு நோக்கங்களுள், கல்வியின் நோக்கமாக

சிற்றந்தனை நம்மவர் ஏற்றுக்கொண்டது, ஒருவனுடைய உடல், அறிவு, உணர்வு ஆகிய மூன்றினையும் முழுவளர்ச்சி பெறச் செய்வது என்பதாகும். இந்நோக்கத்தின்படி உடலுக்கு முதல் இடமும், அறிவுக்கு அடுத்த இடமும், உணர்வுக்கு மூன்றாவது இடமும் தந்துள்ளனர். இம் முக்கூறுகளின் முழுவளர்ச்சியை அளிப்பதே கல்வியின் நோக்கமாகும் என அறிகின்றோம். இந்த நோக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது.

தமிழ் மக்கள், அறிவு அல்லது மனம், உணர்வு அல்லது மொழி, உடல் அல்லது மெய் என வரிசைப்படுத்தினர். உடலையும் உணர்வையும் இயங்க - செயற்பட வைப்பது மனமே ஆதலின் மனதை முதலில் வைத்தனர். உடலையும் உணர்வையும் உருவாக்கம் செய்வது மனமே என்பதனை 'மனந்தானும் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி' என்பார் வள்ளுவர். மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி தூய்மையாக்குதல் எளிதன்று என்பதனை தாயுமானவர், சிந்தையை அடக்கிச் சும்மாயிருக்கும் திறம் அரிது, அரிது காண் என்று கூறுகின்றார். அடுத்தது உணர்வு அல்லது மொழி. உணர்வு எப்படி மொழியாயிற்று என்பது சிந்திக்கற்பாலது. இதனைப் பாரதியார்,

'உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்' என விளக்கியுள்ளார். வள்ளுவரும், 'இன்சொலால் ஈரம் அனைப்படிநிலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல் என்று சான்றோர் தம் வாய்ச்சிறப்பினையும் 'புறத்துய்மை நீரானமையும் அகத்துய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்'

என்பதனுள் வாய்மையின் அடிப்படையே உள்ளத்தின் தூய்மை என்றும் கூறியுள்ளார். ஆகவே, உணர்வை வெளிப்படுத்தும் கருவியே மொழி என அறியலாம். நாம் கண்டதுபோல் மேல்நாட்டார் கருத்துப்படி, உடல், அறிவு, உணர்வு ஆகியவற்றின் முழு வளர்ச்சியே கல்வியின் நோக்கமாகும். ஆனால் வளர்ச்சி ஒன்று மட்டுமே கருதா

மல், தமிழ். மக்கள் இம்முன்றின் தூய்மை பற்றியே வலியுறுத்துகின்றனர். மனத் தூய்மை, மொழித்தூய்மை மெய்த்தூய்மை ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து தூய எண்ணங்களின் அடிப்படையில், யாதொன்றும் தீமை தராத மொழி உடையவராய், நற்பணிகளிலேயே உடலால் உழைக்கின்ற சான்றோர்களாகத்திகழ வைப்பதே கல்வியின் நோக்கம் என அறியலாம்.

நாம் அறிவியல் முன்னேற்றம் பெற்றுவரும் இக்காலத்தில், பழந்தமிழ் அறிவுக் கருவூலங்களை மீண்டும் தேடிக்கண்டு, புதுவகை அறிவுடன் இணைத்து, பல துறை வளர்ச்சி நோக்கில் செயல் ஆற்றலாம். மனிதனைக் கல்வி வயப்படுத்துவது மிக அரியதோர் செயல் என்று பல நாடுகள் கருதுகின்றன. எல்லா நாடுக்கும் அது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்றும் நினைக்கின்றன. இன்றைய உலகை, நிகழ்கால உலகை இன்னும் சிறந்ததாக ஆக்கவும், எதிர் காலத்துக்கு ஆயத்தம் செய்யவும், விரும்பும் யாவருக்கும் கல்வியே தலையாய, உலகளாவிய பொருளாக விளங்கியது. விளங்குகிறது. காலத்தை வென்று நின்று, வழி வழி வந்த கல்வி முறை சில சிறிய திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டும், இயல்பாகச் சிறு மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டும் இருந்தால் போதுமானது என்ற கருத்து மாறி வருகின்றது. தற்பொழுது அதற்கு எதிராகப் பெரும் எதிர்ப்புகளும் தாக்குதல்களும் தோன்றுகின்றன. அதை முழுமை யாக உருமாற்றும் வழியே சிறந்தது என்று கொள்ளப்படுகிறது.

நிகழ்காலக் கல்வி நெறியையிட்டுச் சிந்திக்கும் நாம், தமிழ் மக்கள் கல்வியின் நோக்கம் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை விமரிசித்தல் முக்கியமாகும். சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனை, என்பது பொன்முடியார் என்னும் புலவர் நமக்குத் தரும் கருத்து.

‘என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகளை
‘சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்’

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறும்போது தந்தையும், தாயும் ஒன்றித்து மகனைச் சான்றோன் ஆக்க முயன்று பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் என்று கொள்ளலாம்.

இன்றுபோல் பண்டையத் தமிழகமும் மகன் என்று கொள்ளும் பொழுதும் மக்கள் என்னும் பொதுப் பொருளிலேயே கொண்டார்கள். மக்களை அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்தலும் பெற்றோர் கடனாயிற்று.

‘கல்வி அழகே அழகு’ என்று சமண சமயச் சான்றோர் நூலாகிய நாலடியார் கூறும் கல்வி, கல்வி ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் அழியாப் புகழை நிறுத்தும் எனும் கருத்தினை, நான்மணிக்கடிகையும் தருகின்றது. அறமும், இன்பமும், வீடும் பொருளும் அளிப்பது கல்வி என்பது குமரகுருபரர் வாக்கு. தன்னுடைய உள்ளத்தில் எதுவிதமான களங்கமும் இல்லாது இருப்பதுவே அறமாகும். அறம் என்பது களங்கம் அற்றதன்மை.

சமூகத்தில் உருவாகும் ஊழல்களை எல்லாம் கேடுகளை எல்லாம் தீர்க்கும் அமிர்தம் கல்வி என்பது பாரதியார் தருகின்ற தீர்ப்பு. கல்வியின்மூலம் உலகம் ஒற்றுமைப்படலாம் எனும் கருத்தினை உள்ளத்திற் கொண்டு, உலகை ஒன்றாகக்காண்பதே கல்வி என்று ஔவைப் பிராட்டியார் கூறும் பொழுது, உலகே கல்விச் சமுதாயம் என்று கண்டார், அம்மையார் என்பது தெளிவாகின்றது தமிழ் மரபு, கல்விச் சமுதாயம் மனிதத்துவம் வேண்டி நின்றதும் இங்கு புலனாகின்றது. சங்ககாலம் தொடக்கம் விபுலானந்த, தனிநாயகயுகம் வரைக்கும் இம் மரபு வளர்ந்துள்ளது.

சான்றோர் பலர் வாழும் ஊரில் ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கை உடையோர் வாழும் ஊரில் வாழ்கின்றேன் என்று செப்பியவர் பிசிராந்தையார். சான்றோன் ஐந்து சால்புகள் என்று கொள்ளப்படுகின்ற அன்பு நான், கண்ணோட்டம், ஒப்புரவு, வாய்மை ஆகிய தூண்களால் ஊன்றியவன் என்பது

வள்ளுவமறை. கண்ணோட்டம் என்பது உலக மனப்பான்மையில் இருந்து தோன்றுகின்ற இயல்புகளில் ஒன்று.

தமிழ் நாட்டிற்கு அப்பால் இருந்து வந்த சமயங்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டில் தடையின்றித் போதிக்கப்பட்டன. பெரும் விழாக்களில் தத்துவ வாதிகள், சமய வாதிகள் தத்தம் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டுத் தம் கருத்துக்களைப் பற்றி உரை நிகழ்த்தினர் இங்கு தமிழ் மரபும், கல்வி நெறியும் இணைவதைக் காண்கின்றோம். தமிழ் மரபுக்கல்வி என்றென்றும் நிலைத்து நிற்பது என்று கொள்வதும் பொருந்தும்.

கல்வி என்பது பண்பாடு. பழமை கரு என்றும், புதுமை உரு என்றும் கொள்ளுகின்ற நாம், கல்வியின் நோக்கம் பண்பாட்டினை வளர்த்தல் என்றும் கொள்ளுகின்றோம். ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையில் முறைப்படி முயற்சி செய்து, கல்வியை ஊடகமாக வைத்து, பண்பாட்டினை உருவாக்குதல் பண்பாட்டின் வழி ஒழுக்குதல் ஆசிரிய இலக்கணமாகும்.

தத்துவக் கல்வியில் பண்பாடு பெறும் இடம் யாது? பண்பாடு என்பது இனிமையும், ஒளியும் என்றும், சிந்தனையின் தொழிலும்தான் என்றும், அழகிலும் மனித உணர்ச்சியிலும் ஈடுபாடு என்றும் கொள்ளலாம்.

பண்பாடு எனும் சொல்லால், குறிப்பிடும் துறைகளை, நம்முன்னோர் பண்பு, பண்புடைமை, சால்பு, சான்றாண்மை, முதிய சொற்களால் குறித்துள்ளனர். இச்சொற்கள் வெவ்வேறு இடங்களில், வெவ்வேறு வகையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுக்குவது. பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம், என்பது தமிழ் வாக்கு. பண்பாடு உடையவரைச் சான்றோர் என்றும், ஒழுக்கமுடையோரென்றும், ஒளியோரென்றும், மாசற்ற

காட்சி உடையோரென்றும் கொள்வது மரபு.

பண்பாடு என்பதன் ஆங்கிலச் சொல் Culture எவ்வாறு இலத்தீன் சொல்லாகிய Cultura Agri நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலிருந்து பிறந்ததோ அதுபோலத் தமிழ்ச் சொல்லாகிய பண்பும் நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும். உழவுத்தொழில் எவ்வாறு நிலத்தைப் பண்படுத்துகிறதோ, அவ்வாறே கமத்தை யும் மக்களையும் பண்படுத்துவது பண்பு.

பண்பாடு என்றால் ஓர் இனத்தவரின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், பழக்க வழக்கங்கள், சமூகச் சட்டங்கள், சமயங்கள், அகத்தினை புறத்தினை மரபுகள், இலக்கிய மரபுகள், அரசியல் அமைப்புகள் பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டுக்கள் இவற்றையெல்லாம் குறிக்கும். ஓர் இனத்தாரின் பண்பாட்டை நாம் அறிந்து கொள்வதற்கு உயர்நிலை இலக்கியம் என்று கொள்ளப்படுகின்ற இலக்கியம் பயன்படுவதுபோல, மக்கள் இலக்கியமான நாடோடி இலக்கியமும் பயன்படுகிறது. நாட்டுப்பாடல்களிலும், நாடோடி இலக்கியங்களிலும், பழமொழிகள் முதுமொழிகளும், இசையிலும், நாடகத்திலும், நாட்டியத்தின் வளர்ச்சியிலும் காணலாம்.

மேலும், ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக் கலை முதலிய கலைகளிலும், ஓர் இனத்தாரின் பண்பாடு தோன்றும். கவின்கலைகள் பண்பாட்டில் சிறந்த இடம்பெறுகின்றன. தமிழ் மக்கள் எழுப்பிய கோயில்கள் அமைத்த கோபுரங்கள், செதுக்கிய சிலைகள் வளர்த்த இசையும், நாட்டியமும், அவர்களின் அழகுக் கலையின் ஈடுபாட்டிற்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

ரோஷின் என்னும் பிராண்டிய நாட்டுச் சிற்பி ஆடவல்லாரின் சிலையை வியந்து போற்றியுள்ளார்கள். இவ்வாறு நம்

எல்லாக் கலைகளும் உலகின் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன. பண்பாடு என்பதற்கு இம் முழுமை பொருந்திய கருத்தைக் கொள்ளுதல் வேண்டும்,

நிகழ்காலக் கல்வி நெறி பண்பாட்டுக் கல்வியை நெகிழவிடுகின்றது என்று கொள்ளப்படுகின்றது. மனிதனின் ஆளுமைக்குப் பண்பாட்டுக் கல்வி மிகவும் முக்கியம் ஆகின்றது. பண்பாட்டினை வளர்க்கும் கல்வி ஒரு நிரந்தர விழுமியத்தை வளர்க்கின்றது. எனவே, பண்பாட்டுக் கல்வி மக்கள் கல்வியாக நிகழ்கால சமுதாயத்தில் உருவாக வேண்டும்.

அத்தோடு மனிதனின் முழு வளர்ச்சிக்கு இலக்கியச்சுவையும் முக்கியம் ஆகின்றது. எண்ணங்களுக்கு வடிவம் கிடையா. அவற்றிற்கு ஒருவன் தரும் வடிவங்களே கற்பனைகளாம். இலக்கியச் சுவையை வளர்ப்பது,

ஆக்கக் கற்பனை

இணைப்புக் கற்பனை

விளக்கக்கற்பனை

என்று கொள்ளலாம்

ஆக்கக் கற்பனை, தானே ஆக்கிப் படைத்து இயற்றும் கற்பனை - கனி இருப்பக் காய் கவர்தல். இணைப்புக் கற்பனை என்பது, ஒரு கருத்தையோ, பொருளையோ பற்றிக் கூறுங்கால் அதனுடன் இணைந்து வரும் செய்திகளை, நினைவிற் கொண்டு வந்து அக் கருத்தைத் தெளிவாக நெஞ்சில் நிறுத்த உதவுகின்றது. இதில் இருந்து எழும் கருத்து மாணக்கருடைய உணர்வுகளைக் தூயநெறியில் வளர்ப்பதற்கு அன்னை மொழியைத் தவிர வேறு சிறந்த மொழியாதும் கிடையாது என்பது அறிவியல் நோக்கில் சிந்திக்கின்ற ஒவ்வொரு மொழி அறிஞரும் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை இது.

உலகப் பெரியார்கள் அனைவரும் தத்தம் அன்னைமொழி வாயிலாகவே, அழியாத

காவியங்களையும் இலக்கியங்களையும் படைத்து, அறிவியற் கருத்துக்களையும் உலகுக்கு அளித்தார்கள். வள்ளுவர் தமிழ் நாட்டிலும், சாணக்கியர் வட நாட்டிலும், சாக்கிரட்டீஸ் கிரேக்க நாட்டிலும், கேன்ட்ஜேர்மன் நாட்டிலும், செனக்கா இத்தாலியிலும், ரோல்ஸ்ராப் சோவியத் நாட்டிலும், உமரீகம்யாம் பாரசேகத்திலும், இக்பால் உருது மொழியிலும், விபுலானந்த அடியார்கள் தமிழ் மொழியிலும், ஐசக் நியூட்டன் ஆக்கி மெடிஸ் கோமர் தாந்தே மில்ட்ரன் கார்ல் மார்க்ஸ் ஆகியோர் தங்கள் மொழிகள் மூலமும் கருத்துக்களை வாரிவாரி; ஆய்ந்து, உய்த்து உணர்ந்து உலகம் வளம் பெறுமாறு அளித்தார்கள். தீர்க்கதரிசிகளான, புத்த பெருமானும் இயேசு பகவானும், நபிகள் நாயகமும், இராமக் கிருஷ்ண தேவரும், அன்னைமொழிகளிலே தான் ஆத்மீக உலகை உருவாக்கினர்.

வரலாறு வாழ்க்கையின் ஆசிரியன், ஐரிஷ் மக்கள் நானாறு ஆண்டுகளாகத் தம் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றப் போராடி இறுதியில் வெற்றியும் பெற்றனர். வேல்ஸ் மக்கள் நானாறு ஆண்டுகளாகத் தம் மொழிக்காகவும், பண்பாட்டிற்காகவும் வளர்த்து, இன்று ஒருவாறு சில துறைகளில் இயக்கங்களையும் விடுதலை அடைந்துள்ளனர். பெல்சியத்தில் பிளெமிஸ் மக்களும், ஸ்பெயினில் பாஸ்க் (Pask) மக்களும் இன்னும் பல இனத்தாரும் பண்பாட்டு உரிமைக்காக வீரத்தி மனப்பான்மையின்றி உரிமை இயக்கங்களை நிறுவிச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். எனவே, பண்பாட்டு விடுதலையும் மொழி விடுதலையும் கல்வியின் மூலம் ஒன்றிக்கின்றன.

இதிலிருந்து எழுகின்ற கருத்து பல கல்வித்திட்டங்கள், உயர்ந்தோர் குழாம் என்று கருதப்படுகின்ற எதிர்மறைப் பொருள் ஆதார சமூக பண்பாட்டு வளர்ச்சியினால் உயர்ந்த குழாத்தினை உருவாக்க முனைந்தது. ஆனால் இன்று இந்த நிலைமாறி

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் உச்ச நிலைக் கல்வி அளிப்பதே சமூக நீதி. அவனது பிறப்புரிமை எனும் கருத்து உருவாகி பரந்து வளர்கின்றது. இது நிகழ்கால மரபின் சிறந்த அம்சமாகும்.

கடந்த காலத்தில் நமது கவனம் முன்னேவிட அதிகமாகச் செய்வதிலும், பின் நாளில் முன்னேவிடச் சிறப்பாகச் செய்வதிலும் பதிந்து இருந்தது. இப்பொழுது நாம் முன்னேவிடப் பலதுறைகளில் நாம் வாழும் யுகத்துக்கு ஒப்ப, வேறுபட்ட, பல்வகைப்பட்ட கருத்துக்களில் செலுத்துதல் வேண்டும் என்றும் கொள்ளுகின்றோம். இன்று, முன்னர் இருந்தது தகுந்ததாகவோ, பொருத்தமானதாகவோ இல்லை என்று கொண்டு புதுமையைத் தேடி நிற்கின்றோம்.

கல்விப் பிரச்சினைகள் ஒரு நாட்டின் பொதுப் பிரச்சினைகளில் இருந்து எழுவன. கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குப் பொதுப் பிரச்சினைகள் அடிமூலம் என்பதும், பொதுப் பிரச்சினைகளுக்கு கல்விப் பிரச்சினைகள் அடிமூலம் என்பதும் நாம் இன்று கொள்ளுகின்ற கருத்தாகும். கல்விக் கட்டுக் கோப்பு மனிதனதும், சமூகத்தினதும், தேவைகளையும் ஆர்வங்களையும் நிறைவேற்ற வல்லனவா என்னும் வினாக்களுக்கு விடைகாண முற்படுதல் இன்று நாம் நோக்கும் சமூகப் பிரச்சினையாகும்.

இதன் வழி தங்கள் சமுதாயங்களின் கல்வி வரீழ்வு பற்றிய ஆராய்ச்சி செய்யவும், மக்கள் முற்படுகின்றார்கள். கல்வியின் அளவு சார்ந்த வளர்ச்சி, பண்பு சார்ந்த வளர்ச்சி இரண்டினையும் இணைத்து கல்வி முழுமை காணவும் சமகால மக்கள் முனைகின்றார்கள்.

கல்வி ஒரு பிரமாண்டமான செயல் முறை. அது மனிதனின், சமூகத்தின் மனித குலத்தின் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பது. கல்வியில் உள் அமைப்புகளையும், தகவுப் பொருத்தங்களையும், நெறி

முறைகளையும் நாம் உய்த்து உணர்ந்து, கல்வியின் உட்பொருளும், மனிதனுடைய வளர்ச்சியும் ஆகிய இரண்டினுக்கும், கல்விக்கும் இடையே உள்ள அடிப்படை உறவு யாது எனக் காண விழைகிறோம். சூழ்நிலையோடு உறவாடி சமுதாயத்தின் விளை பொருளாகவும் கல்வி விளங்க வேண்டும் என்றும் கருதப்படுகின்றது.

கல்விக் கூறுகளின் வகைகளையும், அதன் குறிக்கோள்களின் முழுமையையும் பற்றிய கருதுகோள் இல்லாமல் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் முழுப்பயன் அடையா எனும் எண்ணம் இன்று நிலவுகின்றது. அதிலுள்ள பகுதிகளாகிய சில உறுப்புகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமாயின், அதன் முழுமையான காட்சி வேண்டும். நிகழ்காலத்துக்கு மட்டும் அல்ல, எதிர்காலத்துக்கும் புதிய வழிகளை உருவாக்க இம் முழுக் காட்சி முக்கியம் ஆகின்றது. இந்தக் கல்வி முறையிலும், புதுமை காண்பதற்கான, காரிய சாத்தியமான வழிகள் யாவை என்பதையிட்டுக் கல்வி நெறியாளர்கள் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

கொள்கை வகுப்போரின் சிந்தனையையும், செயலையும் தூண்டியும், வழிகாட்டியும் உதவுவதோடு, கல்விச்சீர்திருத்தத்தில் அக்கறையுள்ள தனி மனிதர்கள் இடையேயும் குழுக்கள் இடையேயும் உபயோகமான விவாதங்கள் உண்டாவது கல்விக்குப் புதுமை அளிக்கும். கல்வியும் மக்கள் சொத்தாக விளங்கும். கல்வியின் உட்பொருள், வரலாற்றுப் பின்னணி அடிப்படை, இன்றைய அறிவு வளர்ச்சி, பாடப்பொருளின் புதுத் தேவைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் கல்வி மறுபரிசீலனை செய்யப்படுதல் முக்கியமாகின்றது. இக் கண்ணோட்டத்தோடு நோக்கும் பொழுது, எல்லாச் சமுதாயங்களிலும், கல்வி காலத்துக்குப் பொருந்தாது போலவும், பழமைப்பட்டுப் போனது போலவும் தோன்றலாம்.

இன்றிருக்கும் கல்வித் திட்டங்கள் வேறு காலங்களுக்காகவும், வேறுபட்ட காலங்களுக்காகவும் அமைக்கப் பட்டவை. அவற்றை அப்படியே விரிவாக்கிப் புதிய தேவைகளுக்கும், சூழ்நிலைக்கும் தகுந்த வாறு பொருத்துவது அதிக பயனைத் தர மாட்டாது. புதிய கல்வி நமது காலத்துக்கு ஏற்றவாறு அமையவேண்டுமானால், புதிய வழிகளையும் நெறிமுறைகளையும் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது அவசியமாகும்.

மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், மாணவர்கள் தங்களது உரிமை, தகுதி, விருப்பங்கள், ஆகியவற்றைப் பற்றிய தெளிவான அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதிகாரம் மிக்க போதனா முறைகள், சுயேச்சையான இருபுறப் பொறுப்புள்ள உரையாடல், உறவாக மாறுதல் முக்கியம் ஆகின்றது. போதனா முறை மனித ஆளுமையின் பன்முறைக் கூறுகளை மதிப்பதாகவும் அவற்றிற்கு ஏற்றதாகவும் அமைக்கப் படுதல், மாணவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கும். கல்விச் செயல் முறைகளில் அதிகார வர்க்கக் கூறுகள் ஒழிக்கப்பட்டு, அதன் நிருவாகம் பரவல் ஆக்கப்படுதல் வேண்டும். இத்தகைய செயற்றிட்டம் இன்று எங்கனும் இருக்கின்ற கல்விக்காட்சியில் ஒரு புரட்சிகரமான முறையிலும் தோற்றுவிக்க பல நாடுகளினதும் அரசுகளும் பெரும் பணிகளை மேற்கொள்ளுவது இன்றியமையாதது.

உலகச் சமுதாயத்தினரின் கல்வி அம்சங்கள், கல்விப் பிரச்சினைகள் பற்றி நாம் நோக்கும் பொழுது சிறப்பாக வளர்ந்த நாடுகளுக்கும், வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையே பொருளாதார அடிப்படையில், கல்வி அடிப்படையில் விபரித்து வரும் இடைவெளி நமக்கு கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. கல்வியிலும், அதை வளர்க்கும் முறைகளிலும், பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உலகப் பொதுப்பிரச்சினைகள் இருப்பினும் கல்வி ஒவ்வொரு தனித் தனிச் சமுதாயத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் உரிய வழிகளிலே தடைபோட எத்தனிக்கும்.

கல்வி உலகில் உயிருள்ள படைக்கும் திறனுள்ள உருவாகி வரும் மக்களாட்சி தோன்றியுள்ளமை நிகழ்காலத்தில் ஒரு பொருள் நிறைந்து மாற்றமாகும். இது நிறைவுபெற வேண்டுமானால், சமுதாயக் கட்டு அமைப்புகள், மாற்றப்படுவதோடு, மக்களாட்சி என்பது ஒரு அரசியல் நெறி மட்டும் அன்றி ஒரு கூட்டு அனுபவமுறை எனும் கருத்தும் உருவாகுதல் வேண்டும்.

கற்கும் சமுதாயத்தின் மையக் கல்லாக விளங்குவது, கல்விக் கொள்கைகளுள் ஒன்றான வாழ்நாட்கல்வி, எனும் கருத்தே யாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அவன் சாந்துணையும் கற்றுக் கொண்டே இருக்கும் நிலையில் இருக்க வேண்டும். சாந்துணையும் கற்றல் எனும் அடிப்படையில், கல்விச்சீரமைப்பை உருவாக்கினால் வாழ்நாட் கல்வியின் மூலம் கல்வி சமுதாயமும் என்றென்றும் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் சமுதாயமும் உருவாகலாம். இது இந்நூற்றாண்டின் சிறப்பு அம்சம் என்று கொள்வது பொருந்தும். கல்வியின் மூலம் உலக மக்களின் கருத்து வலிமை கொள்ளும் டொழுதி அது மாபெரும் சக்தியாக வளர்கின்றது. அணுசக்தியின் மகத்துவத்தை நாம் போற்றுகின்றோம்; ஆனால் அணுசக்தியில் எழுந்த அணு ஆயுத உற்பத்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி ஆக்கப் பாட்டு வேலைகளுக்கு இப்பணத்தைச் செலவிட்டு, உலக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்துமாறு கோருவது நமது கடமையாகும். இது போன்ற குறிக்கோள்களுக்கு மக்கள் தங்கள் அறிவைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பயன்படுத்த வேண்டுமானால் மக்கள் தங்களை அறிந்து, தங்களை உணர்ந்து, தங்கள் ஆற்றலை மதிப்பிட்டு, தங்கள் மனப்போக்குகளைப் பண்படுத்தி, செயலில் இறங்குதல் வேண்டும். வாழ்க்கையில் இறைவன் நியதி உண்டு. ஆனால் மனிதனின் வாழ்க்கை முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்று கொள்ளாது, தன் நம்பிக்கையைப் பெற்று;

தன்னைச் சூழ்ந்த உலகினை கல்வி மூலம் உள்பக்குவம் பெற முடியும்.

இவ்வுலகின் அறியாமை என்னும் பரந்த பாலைவனப் பூகோளப் பகுதியை பாராமல் இருக்கவோ, அதற்காக மனம் வருந்தாது இருக்கவோ முடியாது. மிக விரைவாக மாறிவரும் இன்றைய உலகில் பொருளாதாரம், அறிவு, குடிமை. என்னும் துறைகளில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள், பெருகாமல் தடுப்பது முக்கியம் ஆகின்றது கல்வியும், மக்களாட்சியும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் இவற்றின் இணைப்பே இந்த விடுதலை அளிக்க முடியும்

கல்விக்காக உலகம் இன்று 200 பில்லியன் டாலர் செலவு செய்வதாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை 2000 மில்லியன் என்றும் சொல்லலாம். இம் மொத்தத் தொகையில் 12 வீதமே வளர்முகநாடுகள் என்று கருத்தப்படுகின்ற ஆசிய ஆபிரிக்க தென்அமெரிக்க நாடுகளில் செலவழிக்கப்படுகின்றது. இந்த நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் தொகை உலக மக்கள் தொகையில் 60 வீதமாகும். இம் மக்கள் வாழ்கின்ற பூகோளப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 50 வீதத்தினை அடக்கியுள்ளது. கல்விச்செலவீட்டில் உலகில் தாரதம்மியம் உண்டு என்பது கண்கூடு.

உலகில் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் மாணவர்தொகை, உலகமக்கள் பெருகும் விகிதத்தைவிட, இருபது சதவிகிதம் அதிகவேகமாகப் பரவிவருகிறது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் கல்வி பெறும் உரிமை இருபது இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது இவ்வாண்டு இறுதியில், 5 வயது முதல் 14 வயது வரையுள்ள பருவத்தில் பள்ளிக்கூடம் செல்லாத குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 2 கோடி 30 இலட்சமாக இருக்கும். நமது நாட்டில் இவ்வயது எல்லையில் உள்ள இளைஞர்களும் குறிப்பாகக் கிழக்கிலங்கையில் இருந்து 30 வீத மாணவர்களே பள்ளிக்கூடம் செல்கின்றார்கள். இது இப்பிரதேச ஆசிரியர்களுக்கு, பெற்றோர்களுக்கு பெரும்

அறைகூவலாய் இருக்கும், அதனோடு படிப்பறிவு இல்லாத வயது வந்தோரின் எண்ணிக்கையும் 82 கோடியாகவிருக்கும். இவை கல்வியில் சம வாய்ப்பு, எல்லோருக்கும் கல்வி கல்வி மக்களின் உரிமை எனும் தத்துவங்களுக்கு முரணாகின்றது. இப்பாகுபாடுகளை, ஏற்றத்தாழ்வுகளை உடனடியாக நீக்குவது கல்வியின் பணியாகும். இந்நிலை நமது மனச் சாட்சிக்கே அறைகூவலாகும்.

இன்றைய உலகு உற்றுநோக்க வேண்டிய கல்வி உத்திகள் பல. பள்ளிக்கூடம் செல்லும் வயதிற்கு முன் நிலையில் உள்ள குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சி ஒருநாட்டில் முக்கிய இடம்பெறுதல் வேண்டும். இது வளர்முக நாடுகளின் கல்வியில் பிரச்சினை யாக விளக்குகின்றது.

முதல்நிலை அல்லது ஆரம்பநிலைக்கல்வி, எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் அடிப்படைக் கல்வியாக, ஆரம்பக் கல்வியாக விளங்குகின்றது. இப்பொழுதுள்ள நடைமுறைப்படி ஒவ்வொரு குழந்தையும் முழுநேரக் கல்வியைப் பெறவேண்டும். இதன் விளைவாக இம் முறையினால் பயன்பெற முடியாத குழந்தைகள் கல்வி பெறாமலே வாழ்கின்றார்கள். இக்குறையைத் தற்காலிகமாகக் குறைப்பதற்காகப் பகுதி நேரக் கல்வித் திட்டம், தானே பயிலும் கல்வித் திட்டம், ஆகியன உருவாக்கப்படலாம் என்று கொள்ளப்படுகின்றது.

பொதுக் கல்வி, சமுதாய பொருளாதாரக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி நடைமுறை அறிவு ஆகியவை உள்ளிட்ட பொதுக் கல்வியாக அளக்கப்படுவதன் மூலம் மாணாக்கர்கள் அடிப்படை அறிவினைப் பெற்று பின்னர் நிபுணத்துவக் கல்வியை நாடலாம்.

தொடக்கக் கல்வியிலும், இடைநிலைக் கல்வியிலும், சீவனோபாயக் கல்வியும், சுற்றுக்கொண்டே வேலை பயிலும் நிலையும், உண்டாவதன் மூலம் மாணவர்கள் பொருள் நிலையில் நிறைவு பெற்று விளங்கலாம். அத்

தோடு அவர்களது நூல்சார் கல்வியும் செயன்முறைக் கல்வியாக விளக்கம் பெற முடியும்.

இடைநிலை, பின்நிலைக் கல்வித் திட்டத்தில், கட்டமைப்புகளையும், பாடப் பொருளையும். மாணவர் வளங்களையும் பரவலான விரிவுக்கு உள்ளாக்க வேண்டும். இதன்மூலம் இடைநிலை உயர்கல்வி பெருந்தொகையான மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படலாம்.

முறையான, பழக்கமான மாணவர்களுக்கு அப்பாலுள்ள, விரிந்த பலவகையான மக்களுக்கு உயர் கல்வி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். அஞ்சல் மூலக் கல்வி, திறந்த பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் கல்வி, ஆகியவை இவ் விரிந்த கல்விக்கு இடமளிக்கும்.

கல்வித் தொழில் நுட்பங்களை விரிந்த அளவிற்கு பயன்படுத்த வேண்டும். இதன் விளைவாக புதிய தொழில் முறைகளை அளவிலும். விரிந்த முறையிலும், திறமையான முறையிலும் பயன்படுத்த முடியும். ஒரு தொழில் நுட்பச் சமுதாயம் உருவாகுவதற்கு இது வழிவகுக்கும்.

கல்வியை வழங்குவதற்கும், தேடிப் பெறுவதற்கும், பலவகையான வழிவகைகள் வேண்டும். எந்த வழியில் ஒரு தனிமகன் கல்வியைப் பெற்றான் என்பது முக்கியம் அன்று; எவ்வளவு கற்றிருக்கின்றான் அல்லது எவ்வளவு பெற்றிருக்கின்றான் என்பதே முக்கியம் ஆகின்றது. கல்வியின் எல்லா நிலைகளிலும் உள்ள மாற்று மார்க்கங்களிற் பெறப்படும் கல்விக்கு முழுநேரக் கல்வி போன்ற தகுதியும், மதிப்பும் தரப்பட வேண்டும். இது கல்வியின் தரத்தில் சமத்துவத்தை அளிக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட களத்தில் வேலைவாய்ப்புச் சாத்தியக் கூறுகளைக் கருதி ஊக்கம் உறுத்தப்பட்டு எழுத்து அறிவுச் செயல்களும் நாட்டின் குறிக்கோளோடும், தலச் சூழ்நிலையோடும், ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். இதன் விளைவாகதனது ஆளுமை வளத்தினாலும், அவன் ஒரு

எழுத்தறிவு வளர்ச்சியும், விவசாயிகள் பயிற்சி ஆகியனவும் ஒங்கி வளர முடியும்.

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் என தனிப் பண்பு உண்டு குறிக்கோள்கள் உண்டு. நாட்டின் கல்வித் திட்டங்களில் கல்வியின் பொது நோக்கங்களும் கல்வியின் மூலம் உருவாகவிருக்கும் தேசியக் கொள்கைகளும் விளக்கம் பெறுதல் வேண்டும். நாடுகளின் உத்திகள், இவற்றை அடைவதற்கான தகுந்த வழிவகைகள் போதனா முறை வளர்ச்சி ஒரு ஒழுங்குபடுத்திய திட்டத்தில் இடம் பெற்றுச் செயன்முறைப்படும்போது தான் கல்விச் சமுதாயம் உருவாகி அது என்றென்றும் கற்றுக் கொண்டேயிருக்கும் சமுதாயமாக விளங்கும். உலகம் இன்று அறிவியலும், மனிதவியலும் இணைந்த நோக்கினை ஏகிக் கொண்டே செல்கின்றது. இதற்கு அறிவியல் சார்ந்த மனிதவியற் கோட்பாடு முக்கியம் ஆகின்றது.

அடுத்ததாக இன்று உலகம் வேண்டி நிற்கும் கல்வி நெறி, கல்வி முறை யாது? உலகில் பல்வேறு வகையான நாடுகளும், பண்பாடுகளும், அரசியல் முறைகளும், வளர்ச்சி நிலைகளும் இருந்த போதிலும், அகில உலகச் சமுதாயமானது. பொதுவான விருப்பங்களையும், பிரச்சினைகளையும், போக்குகளையும் கொண்டு ஒரே விதமான இலட்சியத்தை நோக்கியே இயங்குகின்றது. அரசுகள் இடையேயும், மக்கள் இடையேயும் தற்காலிக வேறுபாடுகளும், போராட்டங்களும் நிலவியபோதிலும் அவை அடிப்படையான கூட்டுப்பொறுப்பு உணர்ச்சி உடையன. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் திறமையைத் தானே தன் வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில், தன் பங்கைப் பெறுபவன். தன் பங்கைப் பெற உரிமை உடையவன் என்பது மக்கள் ஆட்சியின் வேதாந்தம். இத்தகைய மக்கள் ஆட்சிக் கொள்கையாக விளங்குவது கல்வி.

இது உலகில் வாழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டியது. மனிதன்

தனி மனிதன், குடும்ப உறுப்பினன், குடிமகன், உற்பத்தி செய்பவன், பல உத்திகளைப் புரிவன், படைப்புக் கனவுகளைக் காண்பவன், அவன் பல்வேறு பொறுப்புகளையும் நிறைவேற்றும் ஒரு மனிதனாக விளங்க வேண்டியவன் என்பதன் காரணத்தினாலும், கல்வி அவன் வாழ்க்கையில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. இத்தகைய ஒரு நிறை மனிதனை, ஆழ்ந்த-அதே வேளையில் ஒரு பரவலான-வாழ்நாள் கல்வியை உண்டு பண்ண முடியும். நாம் அறிவைத் தேடி முயன்று இறுதியாகச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டோம் என்று இல்லாமல், தொடர்ந்து வாழ்வோடு வளர்ந்து வரும் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அறிவியல் சார்ந்த மனிதவியற் கோட்பாடு நம்முன்னோர் அளித்த தத்துவச் செல்வங்களையும் பாரம்பரியத்தினையும் பேணிக்காத்து, வேண்டுமாயின் அவற்றிற்கு புத்தாக்கம் அளித்து வரலாற்றுப் பின்னணியை உணர்ந்து, உலகின் உண்மை நிலையை அறிந்து, பசுமைப் புரட்சியால் தாக்கம் பெறும் விவசாயி தொடக்கம், அணு-பொருள், அறிவியல் நிலைவரை அறிவைத் தேடுகின்றவர்கள் உட்பட ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அறிவுசார், தொழில் நுட்பக் கல்வியாக விளங்கவேண்டும்.

மக்கள் நலக் கொள்கை நான் மனிதன், மனிதனுக்கு இயல்பான எதனையும் நான் வெறுப்பதில்லை எனும் பண்பு ரெறன்ஸ் என்னும் இலத்தீன் புலவர் கருத்தில் செய்மையாக எழுந்தது. ஆனால் இப்பண்பு நம் பண்பாட்டில் ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்துள்ளது. மனிதனை என்றும் பேண வேண்டும், என்றும் ஒரு செயலால் வரும் பிற நலன்களைக் கருதாமல் நன்மையை, நன்மைக்காகவே செய்ய வேண்டுமென்றும் உணர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள்,

‘இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்
அறவிலை வணிகஞயவன்’ (புறம்) என்றும்

‘மேலுலகம் இன்றெனினும் ஈதலே நன்று’ என்றும்,

வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

மனிதநலப் பண்பில் இருந்து பிறக்கும் ஓர் இயல்பு பிறர் அன்பு: ‘‘தனக்கு என வாழாப் பிறர்க்கு உரியாளர்’’ என்னும் இலட்சியம் எக்காலத்திலும் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. இது சான்றோருடைய பெரும் இயல்பு.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்பது இவ்விலட்சியத்தின் அடிப்படை. இவ்வுலகம் உறுதியாக நிலைத்து இருப்பதற்கு, ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ எனும் உன்னத கோட்பாடு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படுதல் வேண்டும். பிறருக்குப் பணிசெய்யும் மனநிலை இப்பண்பின் பயனேயாகும்.

இதன் அடுத்த வடிவம் அகில உலக நோக்காகும். கல்வியின் அகில ஒத்துழைப்பு பழமையானது; வரலாற்றிற் கால் கோள் கொண்டதுமாகும். அது அறிவுக் கனத்தை விரிவு படுத்தவும், சுற்பிக்கும் முறைகளை வளப்படுத்தவும், வேறுபட்ட நாடுகள் இடையேயும், பண்பாடுகள் இடையேயும், செய்திப் பரிவர்த்தனை மாணவர்கள் பரிவர்த்தனை நூல்கள் மூலம் அறிவுப் பரிவர்த்தனை, முதலியவற்றை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கும் அண்மையில் தோன்றிய ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி விஞ்ஞான பண்பாட்டுக் கழகம் அகில உலக சமாதானத்தை, நேசத்தைப் பரப்புவதைக் காண்கின்றோம்.

அடுத்தது அகில நோக்கில் மிகப் புதிய வடிவம், அதாவது வளரும் நாடுகளுக்குக் கல்வித் திட்டங்களை, ஆசிரியர்களோடும், நிபுணர்களோடும் வழங்குவது மட்டும் அல்லாமல், பயிற்சி வசதிகளையும், போதனாமுறைக் கருவிகளையும் கட்டடங்களையும் வழங்க, பொருளாதார சமுதாய வளர்ச்சி நோக்கத்தில் கல்விக்கு உதவுதல் ஆகும், கல்வித் திட்டங்களைப்பற்றி மறுசிந்தனை செய்ய வேண்டிய தேவை கல்விப்பற்றிய கருத்தையும், நடைமுறை

யையும் ஒட்டிய பல்வேறு கூறுகளை ஆராயும் அவசியம், பிரச்சினைகளையும் தீர்வுகளையும் ஒப்பிட்டுக் காணும் அவசியம் ஆகியவற்றின் விளைவால் அகில உலகக் கூட்டுறவு ஒரு புதிய உருவ அளவைப் பெற்றுள்ளது.

ஆதியில் மானிடர் ஒன்றே

ஆண்டவன் என்பதும் ஒன்றே.

எனும் விழுமியகத்துவத்தில் எழுந்தது, இத்தத்துவம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- (1) Learning to be - U.N.E.S.C.O. Paris 1973.
- (2) Higher Education and Research in the Netherlands Bulletin 24 of 1980 Netherlands Universities Foundation For International Co-operation.
- (3) Educability, School, and Ideology M. Flude and J. Anier-1974.
- (4) The Creative Arts - Malcolm Ross-1980.

“சமூகத்திற் கேற்ற வகையிலேயே தனி மனிதனின் திறமைகட்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அதனால் ஒருவனின் தனித்தன்மை அழிக்கப்பட வேண்டுமென்றோ, அவன் சமூகத்திலே ஒர் என்றும்பு போலவோ ஈ போலவோ வாழவே வேண்டுமென்றோ நான் கூறவில்லை. சார்பற்ற தன்மையும் சுய நோக்கும் இல்லாத தனி மனிதர்களைக் கொண்ட சமூகத்தை ஒரு வறிய சமூகம் என்றே கொள்ள வேண்டும். அது விருத்தியடைய வியலாதது”

— அல்பேட் ஐன்ஸ்டைன்.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

அரிது, அரிது, மானிடராத லரிது
 அதனினு மரிது அறிவொடு சிறத்தல்
 அறிவொடு புணர்ந்து மதுபிறர்க் கோதும்
 ஆற்ற லுடைமை யரிதினு மரிதே
 அத்தகை யரிய வித்தையை யுணர்த்தும்
 நற்றிறஞ் சிறக்கப் பெற்ற தாய்மொழிப்
 பற்று மதனைப் பயிலும் விருப்பும்
 உற்றார்க் கன்றி யுறுமா றுண்டோ
 தாய்மொழி கொண்டே நமது மக்களைத்
 தூயவ ராக்கத் துணிக வென்ற
 ஆய்வோர் கூற்று மாயப் பாலதே!
 ஆசிரி யோயே! ஆசிரி யோயே!!
 அறிவுச் சுடர்விரி யாசிரி யோயே
 அமிழ்தினு மினிய தமிழ்மொழி தன்னைத்
 தாய்மொழி யாகத் தரணியிற் கொண்டு
 ஓதலுஞ் சிறுரை ஓது வித்தலு
 மாவோ மென்னு மாசிரி யோயே,
 சீரிய தமிழாற் சிறுநடைப் பட்ட
 ஆசனை இரிய அமைகின் றோயே,
 கலைபயில் தெளிவுங் கட்டுரை வன்மையு
 மமைவோ னன்றே யாசிரி யன்னே.
 கன்னித் தமிழைப் பயின்று தெளிந்து
 சொன்னயஞ் சிறக்கக் கட்டுரைப் பாயே
 மொழிவழு வின்றி மொழியவு மெழுதவும்
 வழிவகுத் துதவு மிலக்கண வரம்பு
 நிறையவு முணர்ந்து நேரிய மொழியால்
 அறைகுவை யாயி னன்பின் சிறுநின்
 ஆசுக ளிரியு மன்றே லுனது
 அருவினை விழலுக் களந்த நீரால்,
 ஐயமுந் திரிபு மகல வுணர்த்தச்
 செய்ய தாய்மொழி சிறந்தது கண்டாய்,
 அத்தகை மொழியைச் செப்பமா யோதி
 வித்தையாம் விதையை விதைக்கிலை யாயின்
 மாணவர் மாட்டு மதிப்பு மந்தோ

பூணுவா யில்லைபுவியோ ருண்ணைப்
 பொருளென மதித்துப் பூணுவா ரல்லர்.
 ஆதலி னன்பி னுசிரி யோயே,
 ஓதுக நன்றே. யுனது தாய்மொழி
 உயரிலக் கியமு மோரைந் திலக்கணம்,
 நல்லா சிரியர் நாடிச் சென்று
 கல்லா நிற்பின் கவின்கிகப் பெற்று
 எல்லார் மனத்து, மிருப்பா யுன்னை
 நாடுவர், வருவார், நன்மதி பெறுவார்,
 தேடுவ ருன்பணி சிறக்குமித் தலத்தே.
 அன்றுதா னுன்னைத் தமிழா சிரியன்
 என்று மொழிய இலக்கண மாகுவை.
 கண்டது கற்கப் பண்டித னாவான்
 எனுமொழி கேட்ட இற்றை ஞான்று
 புற்றீ சல்போற் புறப்படு கின்ற
 சிற்றுரை தாமே சிறந்தன வென்று
 ஏமாந் தாயோ இவையல தமிழ்நூல்
 கற்கக் கசடறக் கனிமொழி யாந்தமிழ்ப்
 பொற்புறு நூல்பல பொன்னெனப் போற்றுக.
 முட்டறுத் துணர்த்தும் முதுதமிழ்ப் புலமைப்
 பட்டம் பலவும் பெறுக புதுநூல்
 தந்து உதவுக தமிழின்
 ஆசிரி யோயே, ஆசிரி யோயே,

கல்வி விழுமியங்கள்

விழுமியங்களை ஆக்குதற்கு மனிதனை மைய
 மாகக் கொள்வதிலும் பார்க்க உண்மையை மைய
 மாகக் கொள்ளுதலே பொருத்தமானது. ஆகவே
 மனிதனின் கல்வி உண்மையுலகில் ஏற்கெனவே
 அடங்கிய விழுமியங்களை உணர்ந்து கொள்ளுதலே
 யாம்.

— ஹேர்மன் எச். ஹோர்ண்.

Simulation as a Medium of Communication

DR. A. KARUNANANDAN

B. Sc., M. A. (Ohio State) Ph. D. (Cey.)

Senior Lecturer, Dept. of Education

University of Jaffna.

KNOWLEDGE AND ITS TRANSMISSION

What we call "knowledge" in our day to day life is only a working idea of our environment and not a true disclosure of the nature of things. It changes from time to time and from situation to situation. For instance our "knowledge" of the atom has been changing continually ever since Leucippus first conceived the idea. It has changed so much that even the word "atom" which means "indivisible" has now become inapplicable as a title to the subject.

Knowledge, whether working or otherwise, is an intangible entity and an account of its abstract nature. It cannot be communicated directly from one to another in the state in which it exists as such. If we wish to communicate our knowledge to others we must first reduce it to a physical process because the pathways of learning are found only in our sense organs and the sense organs in consequence of their predetermined conditions will not function unless they are physically disturbed. The technical aspects of this process by which we make our knowledge communicable are referred to as "coding"

Coding

Coding can be classified into three basic types, namely:

1. Behavioural
2. Digital
3. Analogic.

1. BEHAVIOURAL

Behavioural coding as the title implies is based on the actions or behaviours of the parties concerned. Most probably this is the oldest form of communication and it is mainly confined to the animal kingdom. Wagging of the tail by the dog on meeting its master and ruffling of the feathers by the birds at the approach of an enemy are typical examples of this system. Certain insects and some animals too, have developed a chemical process to exchange information. This too falls under the category of Behavioural coding.

2. DIGITAL CODING

Digital coding, presumably the most common method of communication is built upon a series of "symbols" or "units". These symbols do not carry any meaning by themselves. Information is transmitted through a combination of these units. These meaningful combinations are called words or "digits", and they do not, as a rule, bear any relationship to ideas or things. They are, as we might say "name-tags" to things and events.

Examples: 1. Alphabets

2. Numbers.

3. ANALOGIC CODING

In this system the medium of communication bears a resemblance to the object or idea it represents. From time immemorial, nature has applied this method for the performance of some of her tasks. For example, the seed of the castor resembles a beetle. On account of its deceptive colouration the seed is picked up and carried away by predatory bird. Later on realising its mistake the bird drops the seed away and in the process helps the plant to spread its species. Analogic coding can be subdivided into three distinct categories:

- (i) Actuality
- (ii) Imitation
- (iii) Simulation.

(i) Actuality

Needless to say, actuality means true or real experiences. Here we use actual materials to communicate our ideas about things and events to others. For example if we wish to convey our ideas about an ocean liner to a learner, we take him to the harbour and show him an actual liner—if there is one. If we wish to provide him with further experience about the subject in question we take him on board the ship.

(ii) Imitation

The term "Imitation" is used when the medium of communication is a true representation of a thing or event which has a reality of its own. In other words "Imitation" is a true reproduction of actuality.

(iii) Simulation

"Simulation," may be defined as a "tangible representation of our ideas about things and events" This includes such things as pictures, models, dioramas etc. As a matter of fact it includes practically all the materials which fall under category of audio-visual aids.

Under certain circumstances even intellectualization of problems are included under simulation techniques. The rescue operation carried out by the Israelies at the Entebbe airport is a case in point.

SIMULATION AS A UNIVERSAL METHOD

One of the factors which determine the nature and quality of a given event is the environment in which it exists. If the environment changes it constitutes in the reproduction of the event concerned a circumstance which no longer remains the same. To say that our environment remains constant is to say that our celestial system is at a standstill. Hereclitus presents this concept very tacitly as follows:-

"The same person does not walk into the same river twice for fresh waters are ever flowing upon him". What is meant in the above observations is that "actuality" because of its constantly changing environment changes its character from moment to moment. In other word "actuality" as such does not exist. Peter Handke says the same-thing differently as follows:

"What scientists give out as reality is a model of reality expressed in formulae a system of abstraction by which they communicate with one another.

There is consequently no single reality, but models of reality. It interests me as writer, to discover the model of reality which renders humanity and communication possible to the greatest extent. What reality is I do not presume to say".

What appears as "reality" (or actuality) is only a simulation of what has happened and a simulation of what is done to happen in the next moment.

If "actuality" does not exist the question of it being a medium of communication does not arise. From this it follows that "Imitation" also fails to be a medium of communication because according to our definition it (imitation) is true representation of "actuality"

According to historical records digital coding is only a modification of analogic coding because the origin of the alphabet lies in picture-writing. Further more when we describe something in words our intention is to create in the mind of learner an "image" or a "simulant" of the subject concerned.

From the point of view of evolution these two methods, digital and analogic are the two branches arising out of that one common trunk, (Behavioural coding). can be traced back to mimicry and mimicry is also a form of simulation.

Thus it may be concluded that all known methods of communication can be explained in terms of simulation and all which can be newly formulated can be similarly determined.

Our first wish is that all men should be educated fully to full humanity ; not any one individual, nor a few nor even many, but all men together and singly, young and old, rich and poor, of high and lowly birth, men and women in a word, all whose fate it is to be born human beings; so that at last the whole of the human race may become educated, men of all ages, all conditions, both sexes and all nations... Just as the whole world is a school for the whole of the human race, from the beginning of time until the very end, so the whole of his life is a school for every man from the cradle to the grave... Every age is destined for learning, nor is man given other goals in life than in life itself.

— John Amos Comenius [The Pampaedia]

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்

இலங்கைக் கல்வியில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம்

வ. ஆறுமுகம் B. A. (Hons) Dip. in Ed. (Ceylon)
Dip. in Ed. (Lond) M. Phil. (Lond)

சிரேட்ட விரிவுரையாளர், கல்வித்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலங்கையின் கல்விப் போக்கினை உற்று நோக்கும் எவரும் அக்காலக் கல்வி அமைப்பில் ஆங்கிலத்துக்கிருந்த தனிப்பட்ட ஆதிக்க நிலையினை அவதானிப்பர். அன்றைய கல்வியில் ஆங்கிலம் கல்வி மொழியாகவும், கல்வியின் பொருளாகவும் தனிச் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. அதற்குக் காரணம் அரசியலிலும், சமூகத்திலும் ஆங்கிலம் பெற்றிருந்த பெருஞ் செல்வாக்காகும்.

எந்த நாட்டிலும் அதன் கல்விக் கொள்கைகள் அந்நாட்டின் பொது அரசுக் கொள்கைகளின் ஒரு கூறுகளே அமையும். அதைப் போன்று கல்வி மொழிக் கொள்கையும் ஆட்சிமொழிக் கொள்கையும் ஒன்றே டொன்று பின்னிப் பிணைந்தவையாகும். இலங்கையில் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரின் போக்கும் இந்நியதிக்கு உட்பட்டதாகவே விளங்கியது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்திலேயே அரசு அமைப்பின் தேவைகள் இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் அறிமுகத்தை அவசியமாக்கின. நாட்டின் நிருபாகத்தைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கு இங்கிலாந்திலிருந்து எழுதுவினைஞர்களையும், அதிகாரிகளையும் தருவிக்கும் வழக்குக்குப் பதிலாக இன்னொரு வழியினைக் காணவேண்டியது இன்றியமையாததாயிற்று. ஆட்சியாளருக்கும் அவர்களது ஆலோசகர்களுக்கும் அன்று தென்பட்ட ஒரே வழி

சுதேசிகளுக்கு ஆங்கிலத்தையும் அம்மொழிக் கூடாக ஏனைய அறிவினையும் புகட்டுவதாகும்.

அரசின் தேவையைவிட, ஆங்கிலக் கல்வியை வளர்த்த வேறு காரணிகளும் இருந்தன. நாட்டு மக்களிடையே முக்கியமாகச் சமூகத்தின் மேல் மட்டத்தினரிடையே, ஆங்கிலக் கல்விக்குப் பெரும் வரவேற்பு வளர்ந்திருந்தது. ஆங்கிலம் அரசுகளும் மொழியாக இருந்தமையால் அரசு உத்தியோகத்தை அவாவிய எவரும் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சிபெற வேண்டியிருந்தது. அத்துடன், மேலைத்தேசங்களிலிருந்து வந்த நவீன அறிவியற் கல்வி அனைத்துக்கும் நுழைவாயிலாக ஆங்கிலமே விளங்கியது. இது 'கற்ற சுதேசிகளிடையே' ஆங்கிலத்துக்குப் பெரும் மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அது மட்டுமன்றி ஆங்கிலம் கற்றோருக்குச் சமூகத்தில் கிடைத்த உயர்நிலை அதனைச் சமூக அந்தஸ்தின் சின்னமாக்கியது. மொழியால் வேறுபட்ட மக்களிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தும் தொடர்பு மொழியாகவும், உலக வர்த்தக மொழியாகவும், வெளிநாட்டுப் பயணத்துக்கு உதவும் மொழியாகவும் விளங்கியமையால் ஆங்கிலத்தின் நிலை உயர்ந்திருந்தது.

கிறித்தவ மதக் குழுக்களின் வருகையும், அவர்களுடைய கல்விப் பணிகளும் ஆங்கிலத்தை மேலும் பரப்பின. அக்காலக் கட்டத்தில் ஆங்கிலமே கிறித்தவத்தின் மொழியாக இலங்கையில் விளங்கியது.

கிறித்தவத்தைப் பரப்பும் முயற்சியில் மத குருமார் ஆங்கிலக் கல்வியை ஒரு கவர்ச்சிப் பொருளாகக் கையாண்டனர். சமூகத்தில் உயர் வகுப்பினரிடையிலும், பெண்களிடத்தும் ஆங்கில நாட்டத்தை உண்டாக்கி அதற்குடாகத் தமது மதப்பரப்பல் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முயன்றனர். அதன் விளைவும் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பரப்புவதாகவே இருந்தது.

இப் பின்னணியிலேயே ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் தமது கல்விக் கொள்கைகளை வகுக்க முற்பட்டனர். ஆங்கிலக் கல்வியைப் பரப்பும் ஆரம்ப முயற்சி இலங்கையின் முதல் ஆங்கிலேய ஆளுநரான பிரெட்ரிக் நோர்த் இனுடைய காலத்திலேயே ஆரம்பமாகியது. அரசு ஊழியர்களின் பிள்ளைகளுடைய கல்விக்காகவும், சுதேசிகளிடையே செல்வந்தர்களதும் உயர் குடியினரதும் பிள்ளைகளின் கல்விக்காகவும் கேந்திர நிலையங்களில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இவ்விதம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் எழுந்த பாடசாலைகளிலிருந்து திறமை காட்டிய மாணவர்கள் கொழும்பில் நிறுவப்பட்ட 'அகடமி' யில் இடமளிக்கப்பட்டனர்². அன்றைய ஆங்கிலக் கல்விமைப்பின் சிகரமாகக் கொழும்பு 'அகடமி' விளங்கியது.

நோர்த் ஐ அடுத்து வந்த ஆளுநர்கள் பலரும் அவர் வகுத்த கொள்கையிலிருந்து பிறழாது அவர் வழியே சென்றனர். ஆங்கிலப் பாடசாலைகளும் ஆங்கிலக் கல்வியும் வளர்க்கப்பட்டதுடன், சுதேசிகளிடையே எழுந்த கோரிக்கையின் பயனாக ஆங்கிலத்தினை வளர்ப்பதற்கு ஆங்கில-சுயமொழிப் பாடசாலைகளும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இத்தகைய சூழ்நிலையிலேயே கோல்புருக் — கமறன் ஆணைக்குழுவினர் இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்களது வருகை இலங்கையில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தும் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியது.

கோல்புருக் — கமறன் ஆணைக்குழுவினர் நம் நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டதன் நோக்கத்துக்கும் கல்விக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்கவில்லை. நாட்டின் நிருவாகத்திலும்³ நீதிபரிபாலனத்திலும் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்வதற்குகந்த கருத்துக்களை வழங்குமாறே அவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். ஆனால், கோல்புருக் தமது நிருவாகச் சீரமைப்புப் பணியில் கல்வியின் பங்கினையும் பரிசீலிக்க வேண்டியேற்பட்டதன் விளைவாகக் கல்விசம்பந்தமான சிபார்சுகள் சிலவற்றையும் முன்வைத்தார். அவர் வழங்கிய அக்கருத்துக்கள் இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் நிலைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. அது தொடர்பான அரசுக்கொள்கையாக்கத்துக்கும் அவை அச்சாணியாகவும் செயற்பட்டதைக் காணலாம்.

கோல்புருக் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அக்கால ஏகாதிபத்திய நோக்குடன் இணைந்தவையாகவும், சமகால இந்தியாவில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை எதிரொலிப்பனவாகவும் விளங்கின. 1835ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் இந்தியாவில் மக்கொலே வெளியிட்ட குறிப்பும் கோல்புருக் கூறிய கருத்துக்களும் ஒரே இலட்சியத்தை வற்புறுத்துவனவாகக் காணப்பட்டன. ஆங்கிலக்கல்வியை விருத்திசெய்வதன் மூலம் ஆங்கிலேய அரசுக்கு விசுவாசமுள்ள ஒரு ஊழியர் கூட்டத்தை உருவாக்குவதும், நிறத்தாலும் இரத்தத்தாலும் வேறுபட்டாலும் செயலாலும் சிந்தையாலும் ஆங்கிலேயராக விளங்கும் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதும் அக்கருத்துக்களின் நோக்கமாக இருந்தது. தேக்க நிலையில் காணப்பட்ட ஆசிய சமூகங்களை 'உயிர்த்தெழச்' செய்ய ஆங்கிலம் ஒரு கருவியாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கோல்புருக் செயற்பட்டார் என்றே தோன்றுகிறது³.

கோல்புருக் விதப்புரைகள் இலங்கையில் கொள்கையின் பாதையை வகுப்பனவாய் விளங்கின. அதன் பின்னரே ஆங்கிலம் கல்விமொழி என்ற அரசுக்கொள்கை உருவாகியது. கீழைத்தேயக் கல்வியறிவி

னால் எவ்வித பயனுமில்லை என்ற கருத்தின் பேரில் ஆங்கிலக் கல்வியை வேருன்றச் செய்வதில் கோல்புருக் முனைந்ததைக் காணலாம். செயற்றிறன்றற்குக் காணப்பட்ட சுய மொழிப் பாடசாலைகளை மூடிவிட்டு, ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் அதிகப் படியான பணத்தைச் செலவிடுமாறு அவர் ஆலோசனை வழங்கினார் 4. கல்விமொழியாக ஆங்கிலத்தின் உபயோகத்தை உறுதிப்படுத்தும் முகமாக, ஆசிரியர்களுக்காக நியமிக்கப்படும் என்றும் ஆங்கில அறிவுடையவராக இருக்க வேண்டும் என்பது கோல்புருக்கின் சிபார்சாகும் 5.

பாடசாலை நிருவாகத்தைச் சீர்ப்படுத்தும் பொருட்டுக் கோல்புருக்கினால் சிபார்சு செய்யப்பட்ட பாடசாலை ஆணைக்குழு, 1841 இல் மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழு என்று புனரமைப்புப் பெற்று, ஆங்கிலக் கல்வியை நாட்டில் பரவலாக்கும் பொறுப்பினைப் பெற்றது. எனினும், புதிதாக எழுந்த சூழ்நிலைகளால், அக்குழுவின் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலக் கல்வியின் அமுலாக்கத்தைப் பற்றி மீளாய்வு செய்ய முற்படுவதாகக் காணலாம். நாட்டிலிருந்த ஆங்கிலக் கல்வித் தேவைக்குப் பொருந்த அதன் விரிவாக்கம் காணப்பட்டது என்றும், சுதேச மொழிகளில் கல்வியை வளர்ப்பதன் தேவை அதிகமாக இருந்தது என்றும் அவர்கள் கருதினர் 6. ஆணைக்குழுவிலே அதனை யொட்டிக் கருத்துவேறுபாடு எழுந்தது. ஒரு சாரார் ஆங்கிலத்தைக் கல்விமொழியாகத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பதற்கும் மறு சாரார் சுதேச மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஆதரவு காட்டினர். ஆங்கிலத்தை ஆதரித்தவர்கள் புதிய அறிவினைப் புகட்டுவது மட்டுமல்லாமல் அவ் அறிவு பயனுள்ளதாக ஆமைய வேண்டுமேயானால் அது புதிய மொழியில் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று வா தா டி னர். மற்றையோர் ஆங்கிலக் கல்வி எதனையும் சாதிக்கமாட்டாது என்றும் அது நாட்டில் காலான்றிக் கனிகொடுக்காது என்றும்

வற்புறுத்தினர் 7. அவ்வாதப் பிரதிவாதங்களின் பயனாக ஓர் இணக்கமுடிவு ஏற்பட்டது. ஆங்கிலம் முக்கிய கல்வி மொழியாகத் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்றது. ஆனால், அதுவரை ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் பெற்ற தனியாதிக்க நிலை மாறி, அவற்றுக்குத் துணையாகச் சுதேசப் பாடசாலைகளும் பலப்படுத்தப்பட்டன.

இத்தகைய முடிவுகளின் காரணமாக ஆங்கிலக் கல்வியின் ஆதிக்கம் படிப்படியாக வலுவிழந்து இறங்குவதைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அவதானிக்கலாம். 1865-ஆம் ஆண்டில், இலங்கைக் கல்வியின் நிலைமையை ஆராய்வதற்காகச் சட்டசபையினால் நியமிக்கப்பட்ட உப குழுவின் அறிக்கை 8 இதில் முக்கிய பங்கினைப் பெற்றது. சேர் ரிச்சட் மோர்கனின் தலைமையில் இயங்கிய அக்குழு சுதேசிய கல்வியை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும், உதவிபெறும் பாடசாலைகள் அப்பணியில் தூண்டப்படவேண்டும் என்றும் விதந்துரைத்தது 9. மோர்கன் அறிக்கை சுதேசியக் கல்வி விருத்தி என்பதனால் ஆரம்ப மட்டத்துக் கல்வியையே குறித்தது எனினும், சுதேசியக் கல்வியை வளர்ப்பதில் கூடிய அரசுப் பங்கு என்னும் கோட்பாடு கோல்புருக் வகுத்த திட்டத்தைத் திசை திருப்புவதாக அமைந்தது. அதன் பயனாக முதறிதடவையாகச் சுதேசியக் கல்வியில் அதிகப்படியான அக்கறை அரசினால் காட்டப்படுவதைக் காணலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்திலிருந்து கல்வியின் போக்கில் புதிய தோற்றங்களை அவதானிக்கலாம். அரசின் பங்கில் அதிகரிப்பு, சுதேசிய கல்வி மறுமலர்ச்சி ஆகியன எல்லாம் புதிய போக்கினைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைந்தன. அப்போக்கின் தொடர்ச்சி இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலத்தின் இடத்தை மாற்றியமைக்கும் விதத்தில் இயங்கியமை இயல்பு வளர்ச்சியாக இடம்பெற்றது. மக்களின்

உள்ளம் பொருத்தமான அறிவின் மூலம் மை, 10, மக்களின் குழலுக்கும் தேவைக்கு ஊட்டம்பெற்றால் அவர்கள் தம்மைத் துரித மேற்ப இருபதாம் நூற்றாண்டில் சுதேச மாக மாற்றிக்கொள்வார்கள் என்ற கோட் மொழிகளுக்குப் படிப்படியாக விட்டுக் பாட்டிநேற்பப் புகுத்தப்பட்ட ஆங்கி கொடுக்கவேண்டி நேரிட்டது.

குறிப்புகள்

- (1) S. G. Perera, History of Ceylon, II, Colombo: The Associated Newspapers of Ceylon Ltd, 7th edition, 1959, p. 131.
- (2) C. R. de Silva, Ceylon Under British Occupaion, Vol II, Colombo: The Colombo Apothecaries Co, Ltd, 1953, p. 244.
- (3) Zeylanicus, Ceylon between Orient and Occident, London: Elek Books Limited 1970, p. 97.
- (4) The Colebrooke — Camaroon Papers
Selected and edited by G. C. Mendis, O. U. P., 1956, p. p. 72 — 74
- (5) The Colebrooke Commission Report, p. 31.
- (6) 4-th report of the Central School Commission,
- (7) I b i d .
- (8) Report of the Sub- Committee of the Legislative Council, S. P. VIII of 1867.
- (9) Cited in Perera, ap. cit, p. 182
- (10) G. C. Mendis, Ceylon Under the British, Colombo: Colombo Apothecaries Ltd, 1944 p. 35.

“கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை ~~கூடு~~.”

— குறள்

பள்ளிக்கூட நிருவாகமும் அதிபரின் தொழிற்கூறும்

கலாநிதி தி. வேலாயுதம் B. Sc.
Dip. in Ed (Cey) M. A. (Cey)
Ph D. (Latrobe)

சிரேட்ட விரிவுரையாளர், கல்வித்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

கல்வித் தொகுதியின் நிருவாகம் பல மட்டங்களில் நடைபெறுகின்றது. தேசிய ரீதியாகக் கல்வியமைச்சு மட்டத்திலும், பிராந்திய மட்டத்திலும், கல்வி வட்டாரங்கள் தோறும், பள்ளிக்கூடங்கள், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிலும் கல்வி நிருவாகம் இடம் பெறுகின்றது. நிறுவனங்களுக்குப் புறம்பாக, அவற்றிற்கு மேன்மட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் நிருவாகத்தைக் கல்வி நிருவாகம் என்றும், நிறுவனங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் நிருவாகம் நிறுவன நிருவாகம் என்றும் வரையறுப்பது பொருத்தமானதாகும். பள்ளிக்கூட நிருவாகமும் அதில் அதிபரின் பங்கும் நிறுவன நிருவாகமாகவே இக் கட்டுரையில் கருதப்படும். சிலர் நிறுவன நிருவாகத்தை நிறுவனச் செயலாட்சி எனவும் கொள்வர், ஆனால் இன்று கல்வி விருத்தியிலும், கல்வி எத்தனங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களின் முக்கிய பங்கினை நோக்குமபோது, பள்ளிக்கூடச் செயலாட்சி என்னும் எண்ணக்கரு மிகவும் குறுகியதும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதுமெனக் கொள்ளலாம். எனினும், பள்ளிக்கூட நிருவாகத்திலே சில செயலாட்சிச் செயல்முறைகளின் முக்கியத்துவத்தை மறுக்க முடியாது.¹

கல்வித் தொகுதியின் பல கூறுகளிடையே பள்ளிக்கூட நிறுவனங்கள் மிக

முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. இந் நிறுவனங்களே கல்விக்கொள்கைகளையும், மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளையும், கல்விப் புத்தாக்கங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு நோக்கின் இக்கல்வி நிறுவனங்களினதும் அவற்றினை இயக்கிச் செயலாற்றும் அதிபர்களினதும் முக்கியத்துவம் புலனாகும். எனினும் இந் நிறுவனங்களையும் அவற்றின் அதிபர்களையும், பல நன்னோக்குடன் மேற்கொண்ட கல்விச் சீராக்க முயற்சிகள் அலட்சியஞ் செய்துள்ளன. உதாரணமாக இலங்கையில் மிகச்சிறிய பாடசாலைகளின் நிலையைச் சீர்ப்படுத்தக் கல்வியமைச்சு 'யுனிசெப்' நிறுவனமும் இணைந்து ஓர் இயக்கத்தைத் தொடங்கியுள்ளன. இப்பள்ளிக்கூடங்களின் விருத்திக்கு இன்றியமையாத பல காரணிகளையும் ஆராய்ந்த குழு தனது சிபாரிசுகளில் இந் நிறுவனங்களைக் கொண்டு நடாத்தும் அதிபர்கள் பற்றியும், அவர்களுக்கான பயிற்சி, மற்றும் ஆலோசனைகள் பற்றியும் கருத்திற்கெடுக்கத் தவறியுள்ளது. 2 சிறிய பள்ளிக்கூடச் செயலாட்சியிற் புதிய செயலாட்பங்கள் பற்றிய கருத்துரையொன்றில் 3 இவ்வெத்தனங்களில் இப்பள்ளிக்கூடங்களின் அதிபர்களைக் கருத்திற்கொடமை ஒரு பெரிய குறைபாடாகும். இவையெல்லாம், கல்வித் துறையில் மேற்கொள்ளும் எத்தனங்களில் எந்தளவிற்கு அதிபர்களின் பங்கினை மறந்து விடுகிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அதிபரின் நிருவாக நோக்கு

பள்ளிக்கூட அதிபர்களின் தொழிற் கூற்றினை நோக்கும்போது அவை நிறுவன நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதையே முக்கியமாகக் கொள்கின்றன என்பது தெளிவாகும். இது இன்றியமையாததும் விரும்பத்தக்கது மொன்றாகும். இதனால் எமது அதிபர்களில் பலர் தமது பள்ளிக்கூட விருத்திக்காக அரும்பாடு படுகிறார்கள். புதிய கட்டிடங்கள் அமைத்தல், தளபாடங்களைத் தருவித்தல், ஆய்வு கூடங்கள் விளையாட்டு மைதானங்களை அமைத்தல் போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இவை யெல்லாம் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் இவ்வாறாகச் சில பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுக்கடங்காமல், சுமுகமாக நிருவகிப்பதற்கு முடியாத அளவிற்கு, ஆசிரியர்கள்—மாணவர்கள், அதிபர்—ஆசிரியர்கள், அதிபர்—மாணவர்கள் ஒருவரை யொருவர் நன்கு அறிந்துகொள்ள முடியாத நிலைக்கு வளர்ச்சியுற்றுள்ளன 4. இவ்வளர்ச்சி பள்ளிக்கூட நிருவாகத்திலே பல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற போதிலும், மென்மேலும் பள்ளிக்கூடப் பருமனைப் பெரிதாக்குவதில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நிறுவன நோக்கு அதிபரின் தொழிற் கூற்றில் எந்த அளவிற்குத் தாக்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பதை இவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

தேசியக் கல்வித் தொகுதியின் நோக்குகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் இவ்வாறான நிறுவன நோக்கின் மேலதிக முக்கியத்துவத்தினால் உதாசீனப்படுத்தப்படலாம். உதாரணமாகச் சில பள்ளிக்கூடங்களின் துரித கதியிலான பாரிய வளர்ச்சியினால் அவற்றிற்கு அண்மையில் உள்ள சிறிய பள்ளிக்கூடங்களின் விருத்தி குன்றுகின்றது. பள்ளிக்கூடத்தின் பருமன் மிகை வளர்ச்சியுறும்போது, மேலும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் ஁சதிகளும் அதிகரிக்கின்றன. இவ்வளர்ச்சி அப்பள்ளிக்கூடத்தின் சமுதாயத்தில் இடம்பெறும் பள்ளிக்

கூடத்திற்குச் செல்லும் மாணவரின் தொகை அதிகரிப்பிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருக்கலாம். இந்நிலைமைகளில் துரித வளர்ச்சியடையும் பள்ளிக்கூடத்தின் அண்மையிலுள்ள சிறிய பள்ளிக்கூடங்களின் வளர்ச்சி பாதிப்புக்குள்ளாகிறது, இதனால் இச்சிறிய பள்ளிக்கூடங்கள், அவற்றிற்குச் சேரக்கூடிய மாணவர்களை இழப்பது மட்டுமன்றி, தலா மாணவனுக்கான செலவினைக் கணிப்பதினால் அவற்றில் மேலதிகக் கல்வி வசதிகளைப் பெறும் வாய்ப்புகளும் அருகிப்போகின்றன. ஆகவே அதிபர் நிறுவன நோக்குடன் கல்வித் தொகுதியின் நோக்கினையும் சேர்த்துக் கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

தலைமைத்துவம்

நிறுவன நோக்குடனும், கல்வித் தொகுதியின் நோக்கங்களையும், இலக்குகளையும் கருத்திற் கொள்வதுடன், கல்வி முயற்சியில் ஈடுபடும் தனியாட்களையும் கல்வி நிருவாகிகரிசனையுடன் கவனிக்க வேண்டும். இத்தனியாட்களிடையே கற்பித்தல்—கற்றற் செயன்முறைகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் முதன்மை பெறுகின்றனர். இவர்கள் மூலம் கல்வி நிருவாகத்தின் தொழிற்பாடுகள் இறுதியில் நன்முறையிலும் ஆக்கபூர்வமான முறையிலும் அமையும் கற்பித்தல்—கற்றல் எத்தனங்களையும் அதற்கான சூழ்நிலைகளையும் இடம்பெறச் செய்ய முடியும் 5. இதற்கு நிருவாகத் திறனுடன் தலைமைத்துவப் பண்பும் அதிபருக்கு அவசியமாகும். சமீப கால ஆய்வுகள் இதற்கான தலைமைத்துவப் பண்புகள் அதிபர்களிடையே வளர்க்கப்படலாம் என்றும், இப்பண்புகள் அவர்களது நிருவாகத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டும் எனவும் நம்பப்படுகின்றது. அதிபர் கல்வித் திணைக்களத்தினால் நியமிக்கப்படும் ஒரு நிறுவன நிறைவேற்று அதிகாரி என்ற போதிலும், அவர் தலைமைத்துவப் பண்புகளை நிருவாகச் செயன்முறைகளில் இணைக்கும்போது நிருவாகம் சிறப்படைகிறது.

கல்விக்கான வளங்களின் பயன்பாடு

கல்விக்கான வளங்களை கல்விமைச்சுப் பிராந்திய கல்வித் திணைகளும் பகிர்ந்தளிர்கின்றன. ஆனால் குறித்தவொரு பள்ளிக்கூடம் எவ்வளவு வளங்களை, எத் தேவைகளுக்காக, எந்த முறையிற் பயன்படுத்தப் போகின்றது என்பவை பெருமளவில் அதிபரைப் பொறுத்தவையே. கல்விக்கான வளங்களில் மனித வளம், பொருள் வளம், நிதி வளம் போன்றவை அனைத்துமே கருத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்தின் தற்காலத் தேவைகளை மட்டுமல்லாமல் எதிர்காலத் தேவைகளையும் போக்குகளையும் கேள்விகளையும் கருத்திற் கொண்டு, அதிபரே வளங்களை இனங்கண்டு வரையறுத்து, சணக்கிட்டுக் கேட்டுப் பெற வேண்டியுள்ளது. இதற்காகக் கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகள் அரசியற் தலைவர்கள், பள்ளிக்கூட அபிவிருத்திச் சங்கம், பள்ளிக்கூட நலன் விரும்பிகள், கொடைவள்ளல்கள் போன்றோரை அணுகி வளங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளல் அவசியமாகிறது.

கல்விக்கான வளங்கள் கிடைத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. இவற்றின் பயனுள்ள பிரயோகமும், விரயங்களைக் கட்டுப்படுத்துதலும் அவசியமாகின்றன. குறித்தவொரு செயற்றிட்டத்தைத் திட்டமிட்டு, வளங்களை ஆக்க பூர்வமான முறையிற் பயன்படுத்திச் செயற்படுத்த இன்று P.P.B.S., P.E.R.T. போன்ற செயல்புத்திகள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

கல்விக்கான வளங்கள் கல்வி நிறுவனங்களுக்குக் கிடைத்த போதிலும் அவற்றினைப் பயன்படுத்தாமை, குறைந்த அளவு பயன்படுத்தப்படுதல், கல்வி எதிர்பார்ப்புகளுக்குப் புறம்பான தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துதல் எல்லாமே சில பள்ளிக்கூடங்களிற்காணப்படுவது கவலைக்குரியது. இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மேலும் கல்வி நிறுவனங்களின் பொதுவான நோக்கங்களையும் இலக்குகளையும் அடையும்பொருட்டு

வளங்களின் பகிர்ந்தளித்தலும் பயன்படுத்தலும் இயைபாகி கப்பபட வேண்டும் 6.

தொடர்பு கொளல்

பள்ளிக்கூட நிருவாகத்திலே தொடர்பு கொளல் ஒரு முக்கிய தொழிற்பாடாகும். பொதுவாகத் தொடர்பு கொளல் கல்வித் தொகுதியில் மட்டுமல்லாமல், கல்வி நிறுவனங்களிற்கூடப் பெருமளவில் மேலிருந்து கீழ்நோக்கியே இடம்பெறுகின்றது. இம்முறைத் தொடர்புகொளல் கல்வித் திணைகளத்தினது கொள்கைகளையும் பணிப்புரைகளையும் பள்ளிக்கூட ஆளணிகளுக்கு எடுத்துரைப்பதற்கும் தெளிவாக்குவதற்கும் நிறுவனத்தின் பங்கினையும் நோக்குகளையும் அவர்கள் முன் நிலைநிறுத்தவும் உதவுகின்றது. ஆனால் இன்றைய கல்வி நிறுவனங்களின் பாரிய அளவிலானதும் சிக்கலானதுமான தொழிற்பாடுகளுக்கு மேலிருந்து கீழ்நோக்கி இடம்பெறும் தொடர்பு கொளல் மட்டும் போதாது. இத்துடன் கீழிருந்து மேல் நோக்கியும், பக்கவாட்டிலும் தொடர்பு கொளல் அவசியமாகிறது. இதனால் கல்விச் சீராக்கங்களையும், புத்தாக்கங்களையும் செயற்படுத்துவதில் உள்ள சிரமங்களையும் பிரச்சினைகளையும் விளைவுகளையும் எடுத்துக் கூறவும், மாற்று யுக்திகள் தீர்வுகள் போன்றவற்றை அதிபருக்கும், அவர்மூலம் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு அறியத்தரவும் கீழிருந்து மேல்நோக்கி மேற்கொள்ளுந் தொடர்பு கொளல் பேருதவியாக அமையும். ஆசிரியர்கள் தமக்கிடையேயும், மாணவர்கள் தமக்கிடையேயும் மேற்கொள்ளும் தொடர்பு கொளல் கருத்துக்களைப் பரிமாறவும், கருத்தொருமைப்பாடுஎய்தவும், முரண்பாடுகளைக் களையும் உதவலாம். எனவே இம் முன்று வகைத் தொடர்பு கொளல் முறைகளும் இடம்பெறும் வகையில் பள்ளிக்கூட நிறுவன அமைப்பும் செயன்முறைகளும் அமைய வேண்டும்.

தீர்மானம் மேற்கொளல்

பொதுவாக எந்தவொரு தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்கு முன்

வேடியாக ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தீர்மானங்கள் இருக்கலாம். அதிபரைப் பொறுத்த வரையில் அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்ட பல தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இவற்றை நடைமுறைப் படுத்துவதற்காகப் பல தீர்மானங்களைப் பள்ளிக்கூட மட்டத்தில் அதிபர் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது⁷. இத் தீர்மானங்கள் பள்ளிக்கூடத்தின் சூழல் நிலைமை, கிடைக்கப்பெறும் வளங்களின் அளவுத் தன்மையும், பள்ளிக்கூடத்தின் கொள்கைகளும் தத்துவங்களும் போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே மேற்கொள்ளப் படுகின்றன.

இத்தீர்மானங்களிற்கான தரவுகள், தகவல்கள் ஏனைய ஆளணிகளிடம் பெற வேண்டியிருப்பதாலும் இவற்றினை நடைமுறைப்படுத்துபவர்களும், இவற்றின் விளைவுகள் சிலவற்றினை எதிர்நோக்க வேண்டிய வர்களாகவும் இருப்பதனால், ஆசிரியர்களுக்கும் பொருத்தமான பள்ளிக்கூட ஆளணிகளையும் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் செயன்முறைகளிற் பங்குகொள்ள வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் எனினும் இத்தீர்மானங்களிற்கான இறுதிப்பொறுப்பு அதிபரைச் சார்ந்ததே. ஆகவே தீர்மானங்களில் ஆசிரியர்களையும், பொருத்தமுள்ள ஏனைய ஆளணிகளையும் ஈடுபடுத்தும்போது அதிபரின் வழிப்படுத்தல் வரையறைகளையும் தேசியக்கொள்கைகளையும் நிறுவனத்தின் தத்துவங்களையும் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுதல் அதிபரின் கடமையாகும்.

சமுதாயத்தின் பங்களிப்பு

பள்ளிக்கூடங்கள் கல்வி சம்பந்தமான சிறப்பான பொறுப்புகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும், சமுதாயத் தேவைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் கருத்திற் கொண்டே இயங்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் அவற்றின் அகச்சூழல் மட்டுமல்லாமல், புறச்சூழலையும் அதன் தேவைகளையும் போக்குகளையும் பிரச்சினைகளையும் அறிந்து செயற்பட வேண்டும்.

பள்ளிக்கூட அபிவிருத்திச் சபைகள் பள்ளிக்கூடங்களின் அபிவிருத்தியிற் பெரும் பங்கு கொள்ளலாம். பெற்றோர் - ஆசிரியர் சங்கங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட அங்கத்துவத்தைப் போன்றல்லாமல், இவற்றிற் பள்ளிக்கூட நலன் விரும்பிகள், சமுதாயப் பெரியார்கள், அரசியற் தலைவர்கள் போன்றோர் பங்குகொள்ள வாய்ப்புகள் உண்டு. இந்த வாய்ப்புகள் இச்சபை மூலம் பள்ளிக்கூடத்தின் அபிவிருத்திக்குச் சமுதாயத்தின் உதவியைப் பெறுவதுடன், சமுதாயத்தின் விருத்தியில் பள்ளிக்கூடங்கள் பங்களிக்கலாம். ⁸

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் நன்முறையில் தொழிற்படத் தொடங்கும் போது, அவற்றிற்குப் பள்ளிக்கூடத் தேவைகளை உணர்த்தியும், அவற்றின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் உதவவும் வழி ஏற்படலாம்.

மேற்பார்வை

தேசியக் கல்விக் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் எதிர்பார்த்தபடி அமுலாக்கப்படுகின்றனவா என்றும், குறைந்த பட்சக் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றனவா என்றும், கல்வி தரங்கள் பேணப்படுகின்றனவா என்றும் அறிதற்குக் கல்வி மேற்பார்வை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இத்துடன் இன்று பள்ளிக்கூடங்களின் கல்வி எத்தனங்களின் தரத்தை உயர்த்தவும், கற்பித்தல் - கற்றல் நிலைமைகளைச் சிறப்பிற் செய்வதற்கும் கல்வி மேற்பார்வை பயன்படுத்தப்படலாம் என்று கொள்ளப்படுகின்றது.

பள்ளிக்கூடத் தொழிற்பாடுகள் அனைத்தையும் அதிபர் தனித்துக் கவனிக்க முடியாது⁹. எனவே பள்ளிக்கூடத்தில் இடம் பெறும் கற்பித்தல் - கற்றற் செயன்முறைகளையும், அவற்றின் அபிவிருத்தியையும், பொருத்தமான பள்ளிக்கூட ஆளணியினர் மூலம் மேற்பார்வை செய்யலாம். பிரதி அதிபர், கிரேஷ்ட உதவியாசிரியர், பகுதித்

தலைவர்கள் போன்றோர் இதனை மேற்கொள்ளலாம். இவர்களையும் ஆற்றல் திறைந்த ஏனைய ஆசிரியர்களையும் இதற்காகப் பயன்படுத்தலாம். இவர்கள் இதற்காக ஒரு கோட்டி போன்று செயற்படுவதற்கு அதிபர் ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளலாம்¹⁰. திடீரென வெளியிலிருந்து பாடசாலைக்கு வருகை தரும் உயரதிகாரிகளிலும் பார்க்க இவர்கள் தொடர்ச்சியானதும், ஆக்கபூர்வமானதுமான மேற்பார்வையை இடம்பெறச் செய்யலாம்.

முடிவுரை

இன்று பள்ளிக்கூடங்கள் முன்பு ஒரு போதும் இல்லாத அளவிற்குக் கல்விசார் துக்கன:

பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன. இவை ஆற்ற வேண்டிய தொழிற்கூறுகள் பாரிய அளவிலானவையும் சிக்கலானவையுமாகும். இந் நிறுவனங்களின் அகச்சூழலில் மட்டுமல்லாமல் அவற்றின் புறச்சூழலிலும் பாரிய, துரித மாற்றங்களைக் காணுகிறோம். கல்விக் கொள்கையையுந் திட்டங்களையும் அமுலாக்குவதில் இவை பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இவற்றினை இனங்கண்டு சுட்டிக் காட்டுவதுடன் இவற்றினை எதிர்கொள்ளுவதற்குப் பள்ளிக்கூட நிருவாகம் வேண்டிய நிற்கும் மாற்றங்களும் கருத்தில் இருத்தத்

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Hughes, M. G. 1974 (Ed) Secondary School Administration: A Management Approach Oxford: Pergamon Press.
2. U. N. I. C. E. F & Ministry of Education, Sri Lanka (1977). Report of the Conference on Small School Development Project
3. Perera, K. P. A. (1980) "Development of new techniques in the management of Small Schools in Sri Lanka" Journal of Education Sri Lanka No. 1, pp. 88-105.
4. Licata, Joseph W. (1975) "In the school's social system is the principal an effective Change Agent?" National Association of Secondary School Principals' Bulletin Vol. 59 Dec. pp 75 - 81.
5. Holst, Alvin W. (1973) "Educational Climate: A prime responsibility of the School Administrator". The Clearing House November. pp 167 - 171
6. Briault, E. W. A. (1975) The Role of the Principal", A paper presented at the Regional Conference of the Commonwealth Council for Educational Administration held in Penang, September.
7. Poster Cyril (1977) School Decision - making: Educational management in Secondary schools London; Heinmann

8. Velayutham T. (1978) "Projected issues in the practice of Educational Administration Sri Lanka Context"
A paper presented at the Fourth International Intervisitation Programme: Educational Administration held in Vancouver, Canada, 1978.
9. Gunawardane, A. J. S. (1972) "Problems of Supervision and Inspection Sri Lanka"
A paper presented at the Seminar on Educational Administration and Planning for Directors of Education held at the Academy of Administrative Studies, Colombo October 16th - 21st, 1972.
10. Hampstead T. F; Ford, J. E. and Hird, W. W. (1980)
"An Administrative Team Development Programme" C. C. E. A. Studies Educational Administration No. 18, March

நம் கல்வி முறையில் ஏற்படும் வீண் செலவுகளுக் குரிய காரணங்கள்:—

- (அ) நம்முடைய வறுமையின் பின்னணி காரணமாக வேலை நாளையும், பள்ளியின் நாளையும் ஒன்றாக்கிவிடுதல்.
- (ஆ) நம் கல்வியின் தகுதியின்மையைச் சுட்டிக் காட்டும் பொருத்தமற்ற பாடத்திட்டங்கள்.
- (இ) கல்விப் பயன் இன்னதென்பதில் ஆசிரியர்கட்கும், பெற்றோர்கட்கும் இடையே உள்ள முரணான கருத்துக்கள்.
- (ஈ) நினைவாற்றலுக்குப் பரிசே அன்றிக் கற்குந் திறனை வளர்க்காத தேர்வுமுறைகள் முதலியன.

— டாக்டர். மால்கம் எஸ். ஆதிசேஷையா.

ஆசிரியரும் கற்றல் தொழிற்பாடும்

க. சின்னத்தம்பி B. Sc. Dip. in Ed. (Cey)
Dip. in Population Studies (Cey)
M. A. (Cey)

விரிவுரையாளர், கல்வித்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஐந்து வயதுமுதல் பதினான்கு வயது வரை கட்டாயக் கல்விக்கான வசதிக்களையும் சட்டத்தையும் எழுது நாடு கொண்டுள்ள இவ்வேளையில் கல்விபற்றி ஆழ்ந்த அக்கறை கொள்ளாத பிரசைகிள் இருக்க முடியாது எனலாம். கல்வியில் சம்சந்தர்ப்பம் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையுடன் நாம் இயங்குகின்ற காரணத்தினால், கல்வி அளிக்கப்படுதலாகிய தொழிற்பாட்டில் பங்குகொள்ளும் ஒவ்வொரு காரணியும் செவ்வனே இயங்குதல் மிக அவசியமாகின்றது. இவ்வகையில் ஒவ்வொரு பிள்ளையின் கல்வி வளர்ச்சியிலும் பாடசாலை ஒரு முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது எனலாம். இதேவேளை பாடசாலைக்கு வெளியே, அதாவது நியமஞ்சாரா வகையில், ஒவ்வொருவரும் பெறும் கல்வி அளப்பரியது என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை. எனினும், பாடசாலையில் ஏற்படும் கற்றல் பற்றியே அனைவரின் கவனமும் சார்ந்துள்ளது. அனைவரின் எதிர்ப்புக்கும் அதிகளவு அனர்த்தம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு ஆசிரியருடையதே. எனவே வகுப்பறையில், மாணவரிடத்தே ஏற்படும் கற்றல் பற்றிய முழுமையான விளக்கத்தை ஆசிரியர்கள் பெறவேண்டியவராகின்றனர்.

கற்றல் என்றால் என்ன?

ஒவ்வொரு ஆசிரியரிடமும் ஏற்படவேண்டிய பல வினாக்களுக்குள் இதுவே முதன்மையானதாகும். கற்றல் என்னும் தொழிற்பாட்டினைப் பல்வேறு வரைவிலக்கணங்களினால் உளவியலாளரும் கல்வியியலாளரும்

விளக்க முனைந்திருப்பினும், 'அனுபவம் காரணமாக ஓர் உயிரின் நடத்தையில் ஓரளவிற்கு நிரந்தரமான மாற்றத்தை உண்டுபண்ணல்' என்னும் வரைவிலக்கணம் ஏறத்தாழத் தூண்டல்—துலங்கல் கற்றற் கொள்கையினர் எல்லோரின் கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பளிப்பதாகத் தெரிகின்றது. முதிர்ச்சி, தற்காலிக உடலியக்கக் குறைபாடுகள், உயிரியல்—இரசாயன மாற்றங்கள் போன்றவை காரணமாக எழும் நடத்தை மாற்றங்கள் இங்கு கருதப்படவில்லை. ஜெர்மானிய உளவியலாளர்களின் உள்ளத்தில் உருவாகி, நடத்தையியலாளருக்கு எதிராக வியாபித்த கெஸ்டால்ட் உளவியலாளரின் கருத்துக்களுக்கமைய நோக்கின், 'ஒருவனிடம் ஏற்பட்ட அகக் கூட்சியில் மாற்றமேற்படுதலே கற்றல்' எனக் கொள்ளலாம். மேலும் கற்றல் என்பது எழுத்து புலன்களினால் அறியப்பட முடியாதது என்பதும், கற்றல் என நாம் குறிப்பிடுவன யாவும் கற்றலினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளே என்பதும், எமக்கு நன்கு புலப்படுதல் அவசியமாகும்.

கற்றல் கொள்கைகள்

ஒருவனிடத்தே ஏற்படும் கற்றல் பாடசாலையில் நிகழ்வதாயினும் சரி, பாடசாலைக்கு வெளியே நிகழ்வதாயினும் சரி, அது எவ்வாறு நிகழ்கின்றது, அதனைத் துரிதப்படுத்துவது எங்ஙனம், கற்றலுடன் தொடர்புடைய காரணிகள் யாவை என்பன போன்ற பல வினாக்களுக்கு விடை காண வேண்டியது எழுத்து முதலாவது பிரச்சினை

யாகும். இவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும்பொருட்டுப் பல்வேறு காலங்களிற் பல்வேறு உளவியலாளர்கள் முனைந்துள்ளனர். இம்முயற்சி தொடர்ந்தும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆயினும், இவற்றுட் கற்றல் தொழிற்பாடு பற்றிய முழு விபரங்களையும் விளக்கக்கூடிய தனி ஒரு கொள்கையை எவரும் இதுவரை அளிக்கவில்லை எனலாம். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அறிவுக்கும் ஆய்வுக்கும் உட்பட்ட அம்சங்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த கருத்துக்களையே அளித்துள்ளனர்.

இக்கொள்கைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காலத்தில் வெவ்வேறு இடங்களிற் செல்வாக்குடையனவாக இருந்திருப்பினும் இன்று எம்மத்தியிற் செல்வாக்குடனும் உண்மைப் பிரயோகத்துடனும் இருக்கும் கொள்கைகளைத் தூண்டல் — துலங்கல் கொள்கைகள், மண்டல — அறிவுக் கொள்கைகள் என இரு பெரும் வகைகளாகக் குறிப்பிடலாம். தோண்டைக், கேட்ஸ், வாற்சன், குத்ரி, பல்லல், ஹல், ஸ்கின்னர், ஸ்பென்ஸ் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் முன்னைய வகையினுள்ளும், வெர்திமர், கொவ்கா, கோலர், லூவின், ரோல்மன், புறானர், கூப்ஸ் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் பின்னைய வகையினுள்ளும் கருதப்படுகின்றன.

விலங்குகளையும் பறவைகளையும் மையமாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட பரிசோதனைகளின் வாயிலாகப் பெற்ற ஆராய்ச்சி முடிவுகளை மனிதக் கற்றலை விளக்குவதற்குப் பிரயோகித்தல் எந்த அளவுக்குப் பொருந்தக்கூடியது என்னும் வாதம் இன்றும் சர்ச்சைக்குரியதே. அத்துடன், முன்னைய வகைக் கொள்கைகள் யாவும் மனிதனது சிந்தனை பற்றிப் போதியளவு அக்கறை காட்டவில்லை யெனவும், மண்டல அறிவுக் கொள்கைகளே சிந்தனைத் தொழிற்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளன எனவும் காண முடிகின்றது. எனவே, வகுப்பறைக்கற்றல் பற்றிய சரியான அக்காட்சியைப் பெற

வேண்டுமாயின், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பலவற்றையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

**கற்றல் திறம்பட அமைவதற்
பங்கு பெறும் காரணிகள்**

வழமையான பாடசாலை அமைப்புமுறையில், மாணவர்கள் ஒரு குழுவின் அங்கத் தவர்களாக இருந்தே கற்கின்றனர். இவ்வாறாக ஒரு மாணவன் ஒரு குழுவின் அங்கத் தவனாக இருந்து கற்கும்போது, அவனது இயல்புகள்; ஆசிரியரின் இயல்புகள்; படிக்கும் பாடத்தின் தன்மை; ஆசிரியர் மாணவர் என்போரின் தொழிற்பாடுகள்; குழுவின் இயல்புகள் ஆகியவற்றில் அவனது கற்றல் தங்கியுள்ளது. கற்போன், கற்பிப்போன் எனக் கருதும்போது உள முதிர்ச்சி, உடல் முதிர்ச்சி, மனவெழுச்சி இயல்புகள், புலக்காட்சி பெறுந் திறன், உடல் நலம், வயது, பால் ஆகிய இயல்புகள் மிக முக்கியமானவையாகும். இவற்றுள் மாணவர்களின் இயல்புகளே சிறந்த கற்றல் ஏற்படுவதற்கு மிக முக்கியமானவை என்பது சகலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். மாணவர்களின் கற்குந் திறன் எல்லாப் பாடத்திற்கும் ஒரேயளவாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் படிக்கும் பாடத்தின் தன்மையிலும் தங்கியுள்ளது. சிறந்த கற்றல் ஏற்படுவதற்கு ஆசிரியர், மாணவர் என்போரின் தொழிற்பாடுகள் முக்கியமானவையாகும், மாணவர்கள் பாடத்தைப் படிப்பதற்குக் கைக்கொள்ளும் வழிமுறைகளும், ஆசிரியர்கள் பாடத்தைப் புகட்டுவதற்குக் கையாளும் திறன்களும் இங்கு கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒரு குழுவில் இருந்துகொண்டே படிப்பதனால், குழு அங்கத்தவர்களிடையே ஒரு பொது உணர்ச்சி, ஒரு நெருக்கம் என்பன மாணவனின் கற்றலுக்கு மிகவும் அவசியமாகும். மாணவர்கள் சிலரைக் கொண்ட சிறுகுழுக்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பாதகமாகவும் அமையலாம். எனினும் சிறுசிறு குழுக்களாகத் தொழிற்படும் முறை சிறந்தது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஐந்து பிரதான காரணிகள் தவிர வேறு சில காரணிகளும் கற்றலில் தம் செல்வாக்கைக் காட்டுகின்றன. வகுப்பறையின் பெளதிக வசதிகள், பாடசாலை நிர்வாகம், மாணவனுக்குப் பாடம் எடுக்காத அப்பாடசாலையின் ஏனைய ஆசிரியர்கள், பாடசாலைக்கு வெளியேயுள்ள வீடு, சமூகம் ஆகியவை இக்காரணிகளாகும், இவையாவும் ஆசிரியரின் நேரடிச் சுட்டுப்பாட்டின் கீழ் அமையாதவையாயினும் கற்பித்தல் வேளையில் இக்காரணிகள் பற்றியும், கற்றலில் அவற்றின் தாக்கம் பற்றியும் ஆசிரியர் அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

கற்றலின் விளைவுகள்

ஒவ்வொரு பாடத்தையும் கற்பிக்கும் போது குறிப்பான சில விளைவுகள் மாணவனிடத்தே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இக்குறிப்பான விளைவுகள் அப்பாடத்தின் நோக்கத்திற்கேற்ப மாறுபடக்கூடும். ஆனால் ஒவ்வொரு மாணவனது கற்றல் விளைவுகளும் குறிப்பிட்ட ஒரு பொதுத்திட்டத்திற்கமைய இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்நிலையில், கற்றல் விளைவுகளை அறிவு சார்ந்தவை, திறன்கள் சார்ந்தவை, மனப்பாங்கு சார்ந்தவை என மூன்று வகையாக நோக்குதல் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். விடயங்கள் பற்றிய அறிவு, கருத்துக்கள், புலக்காட்சிகள், எண்ணக்கருக்கள் என்பன முதலாவது வகையினுள் கருதப்படுகின்றன. உடலியக்க முறைகள், உடல் அங்கங்களைப் பிரயோகிக்கும் திறன்கள், முகபாவனைகள், சொற்றிறன்கள், வரைதிறன்கள் ஆகிய சகல திறன்களும் இரண்டாம் வகையிலும் ஒருவனால் பெறப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு கள், தெரிவுகள் ஆகியன மூன்றாம் வகையிலும் கருதப்படுகின்றன.

உண்மையில் கற்றல் விளைவுகளை இவ்வாறு கூறுபடுத்தி நோக்குதல் மிகவும் பொருத்தமான ஒரு செயலல்ல. ஏனெனில் மனிதன் சிந்தித்து, உணர்ந்து, செயற்படும்

ஓர் உயிரி. எனவே, அவனது ஒவ்வொரு செயலிலும் அறிவுசார், எழுச்சிசார், உடலியக்கம்சார் கூறுகள் ஒருங்கிணைந்து காணப்படும். உதாரணமாக, மரப்பலகை யொன்றை அழுத்தமாகச் சீவும் ஒரு மாணவனை நோக்குவோம். மரப்பலகையைச் சீவுதல் ஓர் உடலியக்கச் செயலாகும். இங்கு, சில திறன்கள் அவனிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் மரப்பலகை சீவும் கருவி, அழுத்தமான மேற்பரப்பு, கருவியைச் செலுத்தும் திசை போன்ற பல எண்ணக்கருக்கள் அல்லது சிந்தனைகள் இன்றி அவன் செயற்படுவதில்லை. மேலும், அவ்வேளையில் ஈடுபடும்போது, அவ்வேளையில் ஒரு விருப்பு அல்லது விருப்பின்மை, சந்தோஷம் அல்லது சந்தோஷமின்மை, கவர்ச்சி அல்லது கவர்ச்சியின்மை, அழகு அல்லது அழகின்மை போன்ற பல அபிப்பிராயங்களோ அன்றி உணர்ச்சிகளோ அவனது மனத்திலிருக்கும். எனவே மாணவனது ஒவ்வொரு செயலிலும் (கற்றலிலும்) எதிர்பார்க்கப்படும் திறன்கள் எவை, அறிவு எவை, மனப்பாங்குகள் எவை என்பது தெளிவாக ஆசிரியருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

கற்றல் வகைகள்

வெவ்வேறு உளவியற் கருத்துக்களுக்கமையக் கற்றலை நாம் பலவாறு வகைப்படுத்தி நோக்கமுடியும். கற்றலை நாம் எவ்வாறு வகைப்படுத்திக் குறிப்பிடினும் ஒவ்வொருவகைக் கற்றலிலும் இருகூறுகள் இருப்பதைக் காணமுடியும். மிக எளிமையான, நோக்கமெதுவுமற்ற, கருத்தற்ற கூறு முதலாவதாகும். மிகச்சிக்கலான, நோக்குடைய, கருத்துடைய கூறு இரண்டாவதாகும். இக்கூறுகள் இரண்டும் வெவ்வேறு கற்றல் நிலைமைகளில் வேறுபடும் அளவுகளில் காணப்படலாம். மிக எளிய முறைக் கற்றலில் முதலாவது கூறின் அளவு கூடுதலாகவும் இரண்டாவது கூறின் அளவு மிகக் குறைவாகவும் காணப்படும். இவ்வகைக் கற்றல் மனிதரிடமும் காணப்படலாமெனினும், பெரும்பாலும் கீழின விலங்கு

களில் ஏற்படும் கற்றல் முழுவதும் இவ்வகையைச் சார்ந்ததாகும். மிகவும் உயர்ந்த வகைக் கற்றலில், முதலாவது கூறு மிகச் சிறிய அளவிலும் இரண்டாவது கூறு மிகக் கூடுதலாகவும் காணப்படும். இவ்வகைக் கற்றல் பெரும்பாலும் மனிதரிடம் காணப்படுகின்றதெனினும், மனிதன் தவிர்ந்த சில மேலின விலங்குகளிடமும், சில கற்றல் நிலைமைகளில் கீழின விலங்குகளிலும் காணப்படுகின்றது. இங்கு விபரிக்கப்பட்ட அடிப்படையில் கற்றலைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

- எளியமுறை நிபந்தனைப்பாடு மூலம் ஏற்படும் கற்றல்
- கருவிசார் நிபந்தனைப்பாடு மூலம் ஏற்படும் கற்றல்
- முயன்று தவறல் மூலம் ஏற்படும் கற்றல்
- அகக்காட்சி மூலம் ஏற்படும் கற்றல்
- தருக்க சிந்தனை மூலம் ஏற்படும் கற்றல்.

மேலேயுள்ள கற்றல் வகைகள், அவற்றின் சிக்கல் தன்மைக்கேற்ப ஏறுநிறையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதாவது, இந்த ஒழுங்கின் எந்த ஒரு வகையை எடுப்பினும், அது அதற்கு முன்னுள்ள வகையிலும் பார்க்கக் கூடுதலான அளவுக்குச் சிக்கல் தன்மை, நோக்கம், கருத்து என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும். அத்துடன், ஒவ்வொரு வகைக் கற்றலிலும் அதற்கு முந்திய வகைகளின் சரையலும் ஓரளவுக்குக் காணப்படும். மேலே விபரிக்கப்பட்ட முறையிலன்றி வேறு முறைகளிலும் கற்றலை வகைப்படுத்தி நோக்க முடியுமெனினும், இங்கு மேலே கூறப்பட்ட வகைகளே சற்று விரிவாக நோக்கப்படுகின்றன.

எளியமுறை நிபந்தனைப்பாடு மூலம் கற்றல்

பல்லவ், வாட்சன், குத்ரி போன்றோர் வலியுறுத்தும் இக் கற்றல் முறையில் ஒரு தூண்டியும் ஒரு துலங்கலும் இணைந்து வரு

தல் கற்றலை ஏற்படுத்தும் என்னும் மையக் கருத்தை நாம் காணலாம். இவ்வகைக் கற்றல் பெரும்பாலும் கீழ் வகுப்பு மாணவரிடையே காணப்படுகின்றது. இவ்வகைக் கற்றலின் முக்கியமானவோர் அம்சமென்னவெனின், மாணவனுக்குத் தெரியாமலேயே, அதாவது எதுவித நோக்கமுமின்றியே, கற்றல் மாணவரிடத்தில் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. மாணவர் தங்கள் பாடங்களைப் பற்றியோ ஆசிரியர்பற்றியோ சகமாணவர் பற்றியோ அல்லது பாடசாலையுடன் தொடர்புடைய வேறு எவை பற்றியோ கொள்ளும் மனப் பாங்குகள் இவ்வகையான நிபந்தனைப்பாடு மூலமே கற்கப்படுகின்றன. மாணவரிடத்திலே குறிப்பிட்ட சில எண்ணக்கருக்களை விருத்தி செய்வதிலும் நிபந்தனைப்பாடு பங்கு கொள்கிறது. உதாரணமாக, குறிப்பிட்ட ஓர் ஆசிரியரினால் படிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு பாடம் தொடர்பாக ஒரு மாணவனுக்கு மனக்கசப்பான அல்லது துக்கக்ரமான சம்பவம் ஒன்று ஏற்பட்டதாகக் கொள்வோம். இந்நிகழ்ச்சியானது, அவனது ஆசிரியர், பாடம், வகுப்பு, பாடசாலை என்பவை பற்றிய சில கருத்துக்களை அவனது மனத்தில் தோற்றுவிக்கின்றது.

எனவேதான் வகுப்பறைச் சூழலானது கற்றலில் மிக முக்கியமான பங்கு வகிப்பதாக நாம் கருதவேண்டியிருக்கின்றது. எந்த விதத்திலும் மாணவனுக்கு அதிருப்தியை அல்லது துக்கத்தை அளிக்கும் செயல்கள் இயன்றளவுக்குத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் பொருட்டும் மாணவனின் நலனில் அக்கறை காரணமாகவும் வழங்கப்படும் தண்டனைகள் மாணவனின் குற்றத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுக் குற்றம் இழைக்கப்பட்ட நேரத்திலும் இடத்திலும் வழங்கப்படுதல் அவசியமென வலியுறுத்தப்படுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

கருவிசார் நிபந்தனைப்பாடு மூலம் கற்றல்

ஓர் உயிரியின் ஏதாவதோர் உடலியல் தேவையை அல்லது உளவியல் தேவையைத்

திருப்திப்படுத்தும் கருவியாக அவ்வுயிரியின் ஒரு நடத்தை அமையுமாயின் அந்நடத்தை இலகுவாகக் கற்கப்படுவதுடன் அக்கற்றலானது ஓரளவுக்கு நிரந்தரமுமாகின்றது என்னும் உளவியற் கருத்தை ஆதரித்தவர்களுள் ஹல், ஸ்பென்ஸ், ஸ்கின்னர் ஆகியோர் முன்னணியிலுள்ளனர். இவ்வகை நிபந்தனைப்பாடு தொழிலி நிபந்தனைப்பாடு எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வகைக் கற்றலுக்கு அடிப்படையாக அமைவது மீளவலியுறுத்தலாகும். அதாவது, வெகுமதியானது கற்றலை இலகுவாக்கவும் நிரந்தரமுமாக்க வல்லது. வழங்கப்படும் வெகுமதியானது பலவாறாக அமையலாம். பொருட்கள், பாராட்டுக்கள், கணிப்பு, தண்டனையைத் தவிர்த்தல் ஆகிய சகலதும் வெகுமதிகளே. சுருங்கக்கூறின் திருப்தியை ஏற்படுத்தும் அல்லது தேவையைத் தணிக்கும் எதுவும் வெகுமதி (மீளவலியுறுத்தி) எனப்படும்.

பாடசாலைகளில் மாணவரிடையே நாம் விரும்பும் நடத்தையை எதிர் பார்த்துக் கின் மாணவர்தம் கடமைகளில் ஈடுபடுவதற்கான ஊக்கலை அளிப்பதற்கு வெகுமதி பலவழிகளிலும் கையாளப்படுகிறது. மாணவன் தன் முன்னேற்றத்தை அடிக்கடி அறிந்து கொள்ளுதல் அவனுக்குத் திருப்தியையும் மேலும் தன் பணியில் ஈடுபடுவதற்கான ஊக்கலையும் அளிக்கின்றது. எனவே, ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் உடனுக்குடன் அவனது பெறுபேறுகளைத் தெரிவிப்பதற்கான ஒழுங்குகளை ஆசிரியர் மேற்கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது. தாமதித்து வெகுமதிகளை அளிப்பதால் ஏற்படும் பயன் மிகக் குறைவானதென்பது பரிசோதனை வாயிலாக நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். இதனடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே ஸ்கின்னரின் நிரலித்த கற்பித்தல் முறையாகும்.

இவ்வகைக் கற்றல் ஏற்படும் முறையை நாம் நுணுகி ஆராய்கையில், கற்றலில் ஈடுபடுவோன் வெகுமதி வழங்கப்படக்கூடிய சரியான செயலைச் செய்வதற்கு முன்பாகப் பல பயனற்ற செயல்களில் ஈடுபடுதலைப் பல

சந்தர்ப்பங்களில் நாம் காணமுடிகிறது. சிக்கலான கருவியார் நிபந்தனைக் கற்றல்கள் யாவும் முயன்று - தவறல் மூலமே நடைபெறுவதாகத் தோன்றினாலும் மிக நுணுக்கமாக நோக்கின், இதனை முயன்று - தவறல் எனக் கருத முடியாது. ஏனெனில் மீளவலியுறுத்தியைப் பெறாத இச்செயல்கள் (தொழிலிகள்) கற்றலுக்கான முயற்சிகளாக உயிரியினால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

முயன்று தவறல் மூலம் கற்றல்

இவ்வகைக் கற்றலுக்கான உதாரணத்தை நாம் எந்த வகுப்பிலும் காண முடியும். ஏனெனில், முதல் தடவையிலேயே தமது முயற்சியில் முழு வெற்றியை எப்பொழுதும் பெறும் மாணவர்களை உண்மை நிலையில் காணல் அரிது. நிபந்தனைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் சகல உளவியலாளர்களின் கருத்துக்களும் முயன்று - தவறல் முறைக் கற்றலுக்கு விளக்கமளிப்பதில் ஏதோ ஒரு வகையில் பங்கு கொள்வதாக நாம் கருதலாம். எனினும் இக்கற்றல்முறை பற்றித் தோண்டைக் என்பவர் தாம் அளித்த பத்துலங்கல் விதி என்னும் கற்றல் உபவிதியில் விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார். ஒரு தேவை, ஒரு பிரச்சினை, பரீட்சார்த்த முயற்சி, தற்செயலான வெற்றி, நடத்தைகளைத் தெரிவுசெய்தலும் விலக்கு தலும், இறுதி ஒழுங்கமைப்பு ஆகியன முயன்று தவறல் முறைக் கற்றலின் பிரதான அம்சங்களாகும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு செயலில் ஈடுபடுவதற்கான ஊக்கலின் தன்மை மாணவருக்கு மாணவர் வேறுபட்டுக் காணப்படும். தண்டனை அல்லது தோல்வியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக ஒரு மாணவன் முயலலாம். பிறரின் கணிப்பு இன்னொரு மாணவனின் தேவையாக இருக்கலாம்; தன்னடைவு வேற்றொருவனின் தேவையாக இருக்கலாம். மேலே கூறப்பட்ட தேவையைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கு ஒரு தடை அல்லது பிரச்சினை ஏற்படுதல் இரண்டா

வது அம்சமாகும். மாணவர் தமது இலக்கை அடைவதற்குத் தடைகளை எதிர்நோக்கும் போதுதான் புதிய திறமைகள், நுட்பங்கள், கருத்துக்கள் ஆகியனவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். இதனைத் தொடர்ந்து பரீட்சார்த்தமான பலதரப்பட்ட முயற்சிகளில் மாணவர் ஈடுபடுகின்றனர். கற்றல் நிலைமை முற்றிலும் புதிதாகவோ அல்லது மாணவரின் தரத்திற்கு அப்பாற்பட்டோ இருப்பின் கண்மூடித்தனமான, கருத்தற்ற பல முயற்சிகளே மாணவரிடத்தில் ஏற்படும். ஆனால் கற்றல் நிலைமையானது மாணவரின் முன்னுபவத்தின் சில கூறுகளைக் கொண்டிருக்குமாயின், திட்டமிடப்பட்ட, குறிக்கோளுடைய, கருத்துடைய முயற்சிகளே மாணவரிடம் ஏற்படும். பிரச்சினை பற்றிய ஓர் அக்காட்சியையும் மாணவர் இந்நிலையில் பெற இடமுண்டு. இவ்வாறு, மாணவர் பலதரப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது ஏதாவதொரு முயற்சி வெற்றியை அளிக்கும். அவரவர் முயற்சியின் தன்மைக்கேற்ப இவ்வெற்றியானது, சில மாணவருக்கு முற்றிலும் எதிர்பாராதவகையிலும் வேறு சிலருக்கு அவர்கள் எதிர்பார்ப்பை ஒத்தவகையிலும் கிடைக்கும். இவ்வாறு மாணவர் முயற்சிக்கும்வேளையில் ஏற்படும் வெற்றியானது ஒரு மீளவலியுறுத்தியாக மாறுகின்றது.

மேலே விபரித்தபடி பல்வேறு முயற்சிகளில் மாணவர் ஈடுபட்டிருந்திருப்பினும் அவற்றுள் ஒரு சிலவே சரியானவையாயும் வெற்றியை அளிப்பவையாயும் காணப்படுகின்றன. எனவே, மாணவர் தமது பல்வேறு முயற்சிகளினின்றும் பொருத்தமானவற்றினைத் தெரிவு செய்தும், பொருத்த மற்றவற்றை விலக்கியும் கொள்வர். இறுதியாகச் சரியானவையெனத் தாம் தெரிவு செய்த முயற்சிகளை ஒன்றிணைத்து ஒரு சீரான தொழிற்பாடாக அமையும்வண்ணம் அவற்றை ஒழுங்கு படுத்துவர். இங்கு கூறப்பட்ட இந்த இறுதி அம்சமானது காணப்படாத சில கற்றல் நிலைமைகளும் உண்டு என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளப்

பட வேண்டும். முயன்று—தவறல் முறைக் கற்றலானது மாணவருக்கு அதிகளவு அனுபவத்தை வழங்கவல்லது. அதே நேரத்தில் சலிப்பும் விரக்தியும் ஏற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமலில்லை. எனினும் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலும் உற்சாகமுட்படலும் போதுமானளவுக்கு இருப்பின் இக்குறைபாடு தலைதாக்க வழியிருக்காது.

அக்காட்சி மூலம் ஏற்படும் கற்றல்

கற்றல் திறம்பட நடைபெறுவதற்குச் சிறந்த அக்காட்சி அத்தியாவசியமானது என்பதனை மண்டல—அறிவுக் கொள்கைகளில் ஈடுபாடுடைய உளவியலாளர் வலியுறுத்துகின்றனர். அக்காட்சியினால் ஏற்படும் கற்றலானது சிக்கலானது மட்டுமன்றி உயர்கருத்து நிலையிலுமுள்ளது. மேலும் இவ்வகைக் கற்றலே கருத்துடைய கற்றலுமாகும்.

புதிய ஒரு முறையில் மாணவனது தொழிற்பாட்டை எதிர்பார்க்கும் ஒரு கற்றல் நிலைமையில், அவன் அந்நிலைமையை ஆராய்ந்து அப் பிரச்சினையில் என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதென்பதை உணர்ந்து, அப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்கான அறிவையும் திறன்களையும் மனதிற் காண்பானாயின் அம் மாணவனிடத்தே அவனது பிரச்சினை பற்றிய அக்காட்சி ஒன்று உளது எனலாம்.

ஒரு மாணவன் சிறந்த அக்காட்சியைப் பெறவேண்டுமாயின், அந்நிலைமையின் முக்கியமான அம்சங்கள் எவை, முக்கிய மற்றவை எவை, பிரச்சினை என்ன, அது எங்கு உள்ளது, அதற்கான தீர்வு எத்திசையில் உள்ளது, அத்தீர்வை எப்படி அடையலாம் என்பன முதலில் அவனுக்குத் தெரிய வேண்டும். அதாவது மாணவன் சிறந்த புலக்காட்சியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்துடன் அந்நிலைமைக்கு ஒத்த முதிர்ச்சியையும் அவசியமான திறன்களையும் அவன் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஒரு பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு, அப் பிரச்சினையின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியாக நுணுகி ஆராய்ந்த பின் பெறப்பட்ட கருத்துக்களை ஒன்று கூட்டியும் பார்க்கலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதன் மூலம் அப்பிரச்சினை நிலைமை பற்றிய ஒரு சிறந்த அக்காட்சியைப் பெறமுடியாது. முழுமையாக ஒரு பிரச்சினை நிலைமை அவதானிக்கப்படும்போதுதான் சிறந்த அக்காட்சி தோன்ற முடியும். இங்கு விபரிக் கப்பட்ட உளவியற் கருத்தானது, பாடசாலைகளில் நடைபெறும் கற்றல் நிலைமை கள் பலவற்றிற் செயற்பட்டு வருவதை நாம் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக, ஆரம்ப வகுப்புகளில் மொழிப் பாடப் போதனையின்போது அட்சரங்களில் ஆரம்பித்து வசனத்திற்குச் செல்லும் மரபுவழிக் கற்பித்தல் முறை கைவிடப்பட்டு, இன்று, வசனத்தின் கருத்திலிருந்து ஆரம்பித்து படிப்படியாகக் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் முறை கையாளப்படுகிறது.

அக்காட்சி தோற்றுவதில் ஊக்கமும், பெருமளவில் பங்கு கொள்கின்றது. ஊக்கம் இன்றேல் பிரச்சினையின் கருத்துக்களையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் அமைப்புக் கோலங்களையும் மாணவர்கள் நோக்க மாட்டார்கள். கற்றல் நிலைமை ஒன்றிற் காணப்படும் பொதுமைக் கருத்துக்கள் அதே போன்ற இன்னொரு கற்றல் நிலைமைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்படுகின்ற காரணத்தினால், அக்காட்சி இலகுவில் தோன்றுகிறது. அதாவது, மாணவனின் முன்னனுபவங்கள் அக்காட்சி விரைவில் தோன்றுவதற்கு உதவி புரிகின்றன. எனவே, வகுப்பறையில் பாடங்களை மாணவனின் முன்னனுபவங்களோடு இணைத்துக் கற்பிக்கும்போது சிறந்த பலனைப் பெறமுடிகிறது.

தருக்க சிந்தனைமூலம் ஏற்படும் கற்றல்

சிந்தனை, செயல், உணர்ச்சி ஆகிய மூன்றும் மனிதனின் ஒவ்வொரு நடத்தையிலும் காணப்படலாமெனினும், இங்கு, சிந்தனைக்கூறு அதிகளவில் தொழிற்படும்

சந்தர்ப்பங்களே கருதப்படுகின்றன. இவ்வகைக் கற்றல் மிக உயர் கருத்துநிலையில் இருப்பதுடன் சிக்கல் தன்மையும் கூடியது. அத்துடன் நோக்குடன் சிந்தித்து தருக்கிக்க வேண்டுமாயின் முன்னனுபவத்திலிருந்து சில விடயங்கள் நினைவுகூரப்படவும் வேண்டும். எனவே, தருக்கிப்பானது புலக்காட்சி, கற்றல், ஞாபகம், நினைவு கூர்தல் ஆகிய தொழிற்பாடுகளில் தங்கியுள்ளது. ஒருவனிடத்தே காணப்படும் தருக்கிப்பு எந்த ஒழுங்கின் வழியே முன்னேறுகின்றதெனத் திட்டமாகக் குறிப்பிட முடியாவிடினும் அது ஊக்கல், பிரச்சினை நிலைமை, பிரச்சினை நிலைமையின் பகுப்பாய்வு, தற்காலிகக் கருதுகோள், கருதுகோளின் பரீட்சிப்பு ஆகிய படிகளைக் கொண்டுள்ளதாகக் கருதமுடியும்.

பாடசாலை மாணவரிடையே தருக்க சிந்தனையை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிறந்த ஒரு வழி மாணவர்களது பிரச்சினைகளுக்கு அவர்களே தீர்வுகாண வழியமைத்துக் கொடுப்பதாகும். ஆனால், பிரச்சினைகள், மாணவரின் முன்னனுபவம், முதிர்ச்சி, ஊக்கல் என்பவற்றுக்குப் பொருந்துவனவாக அமையவேண்டும். மாணவர்களே தமது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண எத்தனிக்கும்போது, குறிப்பான சில வினாக்களை அவர்கள் கேட்கவும், அவற்றுக்குத் தாமே பதிலைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும். ஊக்கமளிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன், மாணவர்களது முயற்சியானது நெகிழுந்தன்மை கொண்டதாயிருப்பதுடன், ஏற்கனவே பரிச்சயமான முறைகளை விட்டு விட்டுப் புதிய வழிமுறைகளைக் கையாளவும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

பாடசாலைக் கற்றல் சார்பான பல உளவியலாளரின் பிரதான கருத்துக்களையும், கற்றலுடன் தொடர்பான பல்வேறு காரணிகளையும் இதுவரை நோக்கினோம். எந்த ஒரு வகுப்பறையிலும் ஆசிரியர் தம் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டிய விடயங்கள் இரண்டு. ஒன்று, கற்றல் சார்பான உளவியற் கருத்துக்களையோ அல்லது கொள்கைகளையோ செயன்முறைப்படுத்தும் போது, இக்கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் பெரும்

பாலும் விலங்குகள் மீதும், மிகக்குறுகிய எக்லைகளினுள் மனிதர் மீதும் நடாத்தப்பட்ட பரிசோதனைகளின் விளைவால் பெறப்பட்டவை என்பதாகும். எனவே இவற்றினை மாணவரின் கற்றல் நிலைமைகளில் பிரயோகிக்கும்போது எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளில் வேறுபாடுகள் காணப்படக்கூடும். இரண்டாவதாக, வகுப்பறையில்

உள்ள மாணவர் அனைவரும் ஒரே பாட விதானத்தை ஒரே நேரத்தில் பின்பற்ற வேண்டியிருப்பதால், மாணவரின் தனியான வேறுபாடுகளுக்கமையப் பொருத்தமான முறையில் ஆசிரியர் இயங்கி, மாணவரின் ஊக்கலுக்குப் பங்கம் ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

✱

கல்வி பற்றி நம்முன்னோர்.....

“நீரளவே யாகுமாம் நீரம்பல் தான் கற்ற நூலளவே யாகும் நுண்ணறிவு”

“யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு”

“இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால் தம்மை விளக்குமால்; தாமுளராக் கேடின்றால்; எம்மை உலகத்தும் யாம் காணேம் கல்விபோல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து”

“அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பும்”

“கல்விக்கழகு கசடற மொழிதல்”

“ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்”

“கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்”

“அறம் பொரு ளின்பம் வீடும் பயக்கும் புறங்கடை நல்விசையும் நாட்டும் உறுங்கவலொன் றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லைச் சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை”

திருவள்ளுவரும் திருமுலரும் அவர்கள்தரும் கல்விச்சிந்தனைகளும்

இராஜேஸ்வரி நந்தகுமார் B. A. (Hons.)

கல்வி தொன்மையானது. மாறாத அழகு கொண்டது. காலந்தோறும் ஏற்படும் மரபுகள் அதன் பரப்பினை விரிவடையச் செய்து வருகின்றன. எக்காலத்திலும் கல்வியின் மேம்பாட்டினைச் சமூகம் ஏற்றும் மதித்தும், போற்றியும் வருவது அதன் மேன்மையை உணர்த்தப் போதுமானது. பெரும் புலவரும், உலகப் பொது மறையின் நாயகனான திருவள்ளுவரும், தமிழ் ஆகமம் படைத்து அளித்த திருமுலரும் கல்வியைக் கண்ணாகக் கருதினார்கள். இரு உரதும் கல்விக் கருத்துக்களில் பொதுமைப் பண்புகள் நிறைந்துள்ளன.

திருக்குறளில், கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி எனத் திருவள்ளுவர் வகுத்த அதிகாரங்களைப் போலவே, திருமுலதேவரும், கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி கேட்டமைதல் என்னும் அதிகாரங்களை வகுத்துள்ளனர். இவர்களது கால ஆராய்ச்சி இவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமானதன்று. எனினும், அற நூற்கருத்துக்கள் மலிந்திருந்த சூழ்நிலையில் இவர்களது நூல்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்பதற்குத் திருக்குறள், திருமந்திரம் ஆகியவற்றின் பொருளமைப்புச் சான்று பகருகின்றது.

திருவள்ளுவரின் திருவாக்கில்,

‘கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.’

எனக் கல்வி என்னும் அதிகாரம் காலெடுத்து வைக்கின்றது. உலகோரை நோக்கி ‘கற்க’ என்கின்றார் வள்ளுவர். எப்படிக்கற்பது என்பதற்கு விடையளிப்பது போல

‘கசடறக் கற்க’ என்கின்றார். எவற்றைக் கற்பது என்று வினாவுவோருக்கு ‘கற்பவை கற்க’ என, காலத்திற்கும், சூழலுக்கும் ஏற்ப தேவையை உணர்ந்து ‘கற்பவைகற்க’ என்கின்றார். எனவே தான், வள்ளுவர் காட்டும் வழி எக்காலத்திற்கும் பொருந்துமாறு அமைகின்றது. கற்பவற்றை அறிந்து கசடறக் கற்று விட்டால் மட்டும் போதுமா. கல்வி எதற்கு? என்று கேட்டால் வள்ளுவர் தரும் விடை,

‘கற்ற பின் அதற்குத் தக’ ‘நிற்க’

என்பது. எனவே, கற்பவற்றைக் கசடறக் கற்று, அதற்குத் தக நின்று வாழ்வில் முன்னேற்றம் காண்பதே வள்ளுவர் தரும் கல்வியின் குறிக்கோளாகின்றது.

திருமுலர் காட்டும் வழி இது.

“ஓதுமின் கேள்மின் உணர்ந்தபின்
ஓதி உணர்ந்தவர் ஓங்கினிற் றுரே”

குரு - சிஷ்ய முறைக் கல்வியில் வளர்க்கப்பட்டவர் திருமுலர். அவர் நன்றாக ஓதினார். சந்தேகங்களைக் கேட்டறிந்தார். அதன் பயனாய் கற்றவற்றை உணரத்தொடங்கினார். அதனால் வாழ்க்கையில் ஓங்கினின்றார். எனவே தான், உலகினரையும் ‘ஓதுமின்’ ‘கேள்மின்’ ‘உணர்மின்’ என வழிகாட்டுகின்றார்.

வள்ளுவர் ‘கற்க’ எனக் கூறியது போல திருமுலர் ‘ஓதுமின்’ என்றார். வள்ளுவர் கசடறக் கற்குமாறு கூறினார். நீங்க வேண்டுமானால், சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனையே திருமுலர் ‘கேள்மின்’ என்கின்றார். கற்ற

தன் பயன் அதன்வழியே நிற்பதில் என வள்ளுவர் வகுத்தது போலவே, திருமூலரும் 'உணர்மின்' என உணர்த்தினார். பிறரது வாழ்க்கையில் கல்வியினால் பெற்ற பயனை உதாரணமாகக் காட்டுவது போல,

‘ஓதி உணர்ந்தவர் ஓங்கி நின்றாரே’

என மற்றவர்கள் பெற்ற பயனையும் தாம் கல்வியால் அடைந்த அநுபவத்தையும் இணைத்துக் கல்வியின் பயனை வெளிப்படுத்துகின்றார். இங்கே வள்ளுவரும் திருமூலரும் கல்வியைக் கற்கும் முறையையும் அதன் பயனையும் தெளிவாக்கியுள்ளனர்.

கல்வி அழகே அழகு என்று கிருதி வாழும் பண்பு, பண்டுதொட்டுத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவி வருகின்றது. அவர்கள், ‘உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் பிறறைநிலை முனியாது கற்கைநன்றே’

(புறநானூறு)

எனக்கருதி வாழ்ந்தவர்கள், எனவே, உற்றுணையான கல்வி அவர்களது வாழ்க்கையில் ‘கண்ணாகப் போற்றப்பட்டது. வள்ளுவரும் திருமூலரும் கல்வியைக் ‘கண்’ என்றே கருதுகின்றனர்.

‘எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு’.

(குறள் 392)

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்களென வள்ளுவர் மதிக்கின்றார். வேறொரிடத்தில், ‘கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர்’ என்பதும் வள்ளுவர் வாக்கு.

திருமூலர் கற்றவர் சிந்தையில் கண்ணைக் கண்டார்.

‘கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்

கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு’ என அறிவைக் கண்ணாகக் காண்கின்றார். ‘அகத்திற் கண்கொண்டு பார்ப்பதே ஆனந்தம்’ (திருமந்திரம்)

என அகக் கண்ணைத் திறந்துவிடும் சக்தி கல்விக்கு உண்டென்பதைப் பல இடங்களிற் சுட்டிக் காட்டிச் செல்கின்றார் திருமூலர். எண்ணையும், எழுத்தையும் வள்ளுவர் இரு கண்ணாகக் கண்டது போல, திருமூலரும்

‘கணக்கறிந்தார் கல்வி கற்றறிந்தாரே’

‘கற்றன்பில் நிற்போர் கணக்கறிந்தார்கள்’ எனவும், ‘கணக்கு’ கல்வியில் முக்கியம் பெறுவதனை ஆங்காங்கே சுட்டிச் செல்கின்றார்.

கல்வியானது அவையிலே முந்தி இருக்கும் பேற்றினைத் தருகின்றது. அதனாலேயே, ‘அரசரோ டெம்மைச் சரியாசனம் வைத்த தாய்’ எனக் கல்விச் செல்வத்தை வாரி வழங்கும் கலைமகளைப் போற்றுகின்றார் கவிஞர். அந்தக் கற்றோர் அவையிலே கல்லாதவர் சென்று தம் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வள்ளுவர் இடமளிக்கவில்லை.

‘கல்லாதவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்

சொல்லா திருக்கப் பெறின்’ - (குறள் 403) கற்றோர் சபைக்குச் சென்று கருத்துக்களைக் கேட்பதற்கு உரிமை உண்டென்பதை வள்ளுவர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். இருந்த போதும், தமது கருத்துக்களை வெளியிடா திருப்பின் ‘‘மிக நல்லவர்கள்’’ என்னும் பொருளில், ‘நனி நல்லர்’ என்கின்றனர்.

இதே போன்று, திருமூலரும் கல்லாதவர்களைக் காண விரும்பாதவராகவும், அவர்களது சொற்களைக் கேட்க விரும்பாதவராகவும் காணப்படுகின்றார். கல்லாதவர்களின் ‘சொல் கேட்கக் கடன் அன்று’ அவர்களைக் ‘காணவும் ஆகாது’ என்பது திருமந்திரம். (304-ம் பாடல்) அதற்கு அவர் கூறும் காரணம்,

‘கல்லாதார் உண்மைப் ருநிற்பர்’

(திருமந்திரம் - 297)

அதனாலேயே, கல்லாதாருடன் பேசவும், காணவும் திருமூலர் விரும்பவில்லை.

திருமூலரும் திருவள்ளுவரும் கல்வி கற்காதவர்களுக்குக் கேள்வி மூலமாக அறி லுட்ட விரும்புகின்றனர். பரிமேலழகர், திருக்குறளில் கேள்வி என்னும் அதிகாரத் திற்குப் பொருள் விளக்கம் அளிக்கப் புகு முன், கேள்வி என்பதைப் பற்றி அளிக்கும் விளக்கம் மிகச் சிறப்பானது. கேள்வியா னது; 'நூற்பொருளைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்க' உதவுகின்றது. கற்றோரிடத்து கற்ற தனாலாகிய 'அறிவை வலியுறுத்துகின்றது.' கல்லாத வழி, 'அவ்வறிவை உண்டாக்கு கின்றது' என்பது பரிமேலழகர் தரும் விளக்கம்.

'கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க' (குறள் 414) என அழைக்கின்றார் வள்ளுவர்.

'அஃ தொருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றந் துணை'

அவர்கள் கேட்ட கற்றறிந்தார் வாய்ச் சொல்லானது ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையிற் றளர்ச்சி வந்துழிப் பற்றுக்கோடாக நின்று தவக் கூடியது.

'ஊற்றுக்கோல் அற்றே ஒழுக்கம்

உடையார்வாய்ச் சொல்' (குறள் 415) வாழ்க்கைப் பாதையில் ஊன்றிச் செல்ல அக்கோல் உதவுவதாக வள்ளுவர் விளக்கம் தருகின்றார்.

இதனையே திருமூலர், 'உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி' (திருமந்திரம் 294) என வாழ்க்கையில் உறுதுணையாகக் காண்கின் றார். திருமந்திரத்தில் அடிக்கடி,

'செல்லும் அளவில் செலுத்துமின்' சிந்தையை' எனக் கல்வியின்பால் கவனத்தை வளர்த்தவர் திருமூலர். அதேபோல, நூல் களை 'ஏணி' யாகப் பயன்படுத்தி, அது காட்டும் வழியே ஏறிச்சென்று வாழ்க்கை யில் உயர்ந்த நிலையை அடையலாம் என் பது திருமூலரின் கருத்தாகும்.

'நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார்' (திருமந்திரம் 282) எனக் கல்லாதவர்களைப் பற்றிக் கவலைப் படுகின்றார் திருமூலர்.

இவ்வாறாக திருமூலரும், திருவள்ளுவ ரும் கல்வி என்னும் அதிகாரத்தால், கல்வி யின் சிறப்பை உணர்த்தினார்கள். பின்னர் எதிர்மறை வாய்ப்பாட்டால், கல்லாமை யின் இழிவைக் காட்டி, கல்வியின் உயர்வை மேம்படுத்தினார்கள். அவ்வாறு கற்க இய லாதபோது, 'கேள்வி'யால் பெறும் அறிவு வாழ்க்கையில் உறுதுணையாயும், ஊன்று கோலாகவும் உதவும் என்பதையும் தெளிவு படுத்தி உள்ளனர்.

"Philosophy is not written to move, but to assert, to question, to analyse, to synthesize"

— Prof. Louis Arnaud Reid

With best Compliments from

K. Jeyabalasingam Esq.
Kankesanthurai.

மனமுறிவுப் பிரச்சினைகளும், அதன் காரணங்களும்.

வண்ணை சே. சிவராஜா. B. Sc. Dip. in Ed.

ஆசிரியர் ஒருவர் தனது வகுப்பிற் பின்தங்கிய மாணவரைச் சந்திப்பது ஒரு அசாதாரண சம்பவமில்லை என்றாலும் பிரச்சினைக்குரியது என்றால் மிகையாகாது. இப்படியாக மாணவர்கள் பின்தங்கி இருப்பதற்கு அனேக காரணிகள் இருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பின்தங்கிய மாணவனொருவனை எடுத்துக்கொண்டால், அவன் பின்னடைந்திருப்பதற்கு அவனது உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மன முறிவோ, மன முரண்பாடோ அன்றேல் அவனது உடல், உளம் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட கோளாறு காரணமாக அமையலாம்.

இவ்வகையான பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அவற்றிற்குப் பரிகாரத் தேடுவது மூலம், கல்வி புகட்டுவதே ஆசிரியரின் தலையாய கடமையாகும். பாடசாலைப் பருவத்திலே இதற்கான சிறந்த பரிகாரம் தேடப்படாவிடில், இவ்வகை மாணவர் வாழ்விலும் பின்தங்கியவராகவும் குடும்ப வாழ்வில் செழுமையுற முடியாதவராகவும் மாற நேரிடலாம். மனமுறிவு ஏற்படக்கூடிய இரு முக்கிய களங்கள் பாடசாலையும், வீடுமையாம்.

வீட்டுச்சூழல்

வீட்டில் கட்டுப்பாடற்ற தன்மைகளும் ஒரு பிள்ளையினது அறிவையும் ஆளுமையையும் பாதிக்கலாம். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் முன்னிலையிலேயே அடிக்கடி சண்டையிடுதல், குது, மது போன்ற பழக்கங்களில் ஈடுபடுதல் போன்ற சம்பவங்கள் பிள்ளைகளின் உள வளர்ச்சியைப் பாதிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் சில குடும்பங்களில், பிள்ளைகள் மீது அதிக கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதும்

அல்லது கடுமையாக நடந்து கொள்வதும், மாணவரது உள்ளத்தைப் பாதிக்கலாம்.

வீட்டுச்சூழல் உணர்ச்சிப் பெருக்கத்தைத் தருவனவாக இருப்பினும், பிள்ளைகளினது உள வளர்ச்சியைப் பாதிக்கலாம். இவற்றால் பிள்ளையின் மனதில் மனமுறிவு அல்லது மன முரண்பாடு ஏற்படுகின்றது. இவை ஒருவனது கல்வி வளர்ச்சியை அறிவு வளர்ச்சியை பெரிதும் பாதிக்கலாம்.

மனமுறிவுகள் வேறு சில காரணங்களினாலும் ஏற்படலாம். கெட்ட பெயர் வாங்கிய குடும்பத்திற் பிறந்தபிள்ளை (உதாரணமாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக கொலைக் குற்றம் புரிந்த குடும்பம் அல்லது திருட்டுக் குற்றங்களில் ஈடுபட்டோர் உள்ள குடும்பம்) அல்லது சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு உட்பட்ட பிள்ளை, அழகில்லாமற் பிறந்த பிள்ளை என்பன மன முறிவுக்கு ஆளாகின்றன. ஒரு பிள்ளை வீட்டில் வாழும் சூழலுக்கும், பாடசாலைச் சூழலுக்கும், அயற் சூழலுக்கும் முரண்பாடுகள் ஏற்படுமானால் மனமுறிவு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

ஒரு பிள்ளையின் குடும்பத்தில் தோன்றுகின்ற வறுமை, சச்சரவுகள், என்பனவும் மன முறிவுக்கு வித்திடுகின்றன.

வேறு சில குடும்பங்களில், ஒரு பிள்ளையின்மீது அதிக அன்பையும், வேறொன்றின்மீது வெறுப்பையும், பெற்றோர் காட்டுவார்களேயானால், வெறுப்புக் காட்டப்படும் பிள்ளைக்கு மனமுறிவு ஏற்படலாம். மேலும் ஒரேவித செய்கைக்கு, சில வேளைகளில் கண்டிப்பையும், சில வேளைகளில் பாராட்டையும் பெற்றோர் அளிப்பார்களேயானால், பிள்ளை

னையின் மனத்தில் ஒரு போராட்டத்தை ஏற்படுத்தி ஈற்றில் மனமுறிவாக முடிவடையலாம்.

பாடசாலைச் சூழல்

வகுப்பிலே பின்தங்கிய மாணவர் முன்னேற்றமான பிள்ளையை வெறுப்பதும், அவர்களை அடக்க முற்படுவதும், தமது மனமுறிவைச் சீராக்க எத்தனிக்கும் காரணிகளேயாம். இவ்வகையான சூழலில் வந்த மாணவன் வளர்ந்த பின்பு, தன்னிலும் பார்க்கப் படித்தவனை குறைகூறுவதும், பணத்தால் தாழ்ந்தவன், தன்னிலும் பணம் உள்ளவனைக் கெட்டவழியில் சேர்த்த பணமுள்ளவனென்றே, உண்ணாமல்சேர்த்த பணமுள்ளவனென்றே கூற முற்படுகின்றான்.

சிறு பிள்ளையாக, பள்ளிப்பருவத்திலேற்பட்ட மனத்தாக்கம், வாழ்வின் நிலையான மனமுறிவை ஏற்படுத்திவிடவும் கூடும்.

ஒரு பிள்ளையினது மனமுறிவை ஆரம்பத்திற் களையாதவிடத்து அவனது கல்வியும், பிற்கால வாழ்வும் அபாயகரமான முறையில் பாதிப்படையலாம். மனமுறிவுடைய மாணவரை நாம் திசை திருப்புவதன் மூலம் நிவர்த்தி தேடலாம்.

குழுவுக்கம், முதன்மையுக்கம், போன்ற ஊக்கங்களை வளர்ப்பதன்மூலம் நிவர்த்தி செய்யலாம். இவர்களது முதன்மை ஊக்கம் குழுவுக்கம் என்பவற்றைப் படிப்பிலும் சமூகவாழ்விலும் செலுத்தக்கூடியதாக வழிவகுப்பது சிறந்த ஆசிரியரின் கடமையாகும்.

இவை பேரன்ற காரணிகளுக்குத் தகுந்த நிவாரணம் தேடுவோமாயின் மனமுறிவுக்கு முடிவு ஏற்படுத்துவதோடு சிறந்த கல்விக்கும் வழிவகுத்தவராவோம்.

“Basic Education is a process of learning through doing. It is a tragedy of the first magnitude, that millions have ceased to use their hands. Nature is revenging herself upon us with terrible effect for this criminal waste of the gift she had bestowed upon us as human beings”

— Mahatma Gandhi

நீங்கள் மில்க்வைற் தயாரிப்புகளுக்குத் தரும் ஆதரவின் பயன்

- ★ வசதி, வாய்ப்பு, பயன் கருதி மரங்களை நடுதல்
- ★ வீட்டுத்தோட்டம் விருத்தி செய்தல்
- ★ பனை வளம் பெருக்கிப் பயன்பலபெறுதல்
- ★ பசளைதரும் செடிகள் மரங்களை உண்டாக்குதல்
- ★ ஊர்கள் தோறும் குளங்களை ஆழமாக்கி மழை நீரைத் தேக்குதல்
- ★ சனசமூக நிலையங்களில் வாசிக்க வழி செய்தல்
- ★ பக்தி நெறியில் பரமனைப் பணிந்து வாழப் பயிற்றுதல்
- ★ எல்லோரும் எல்லாருக்கும் சேவை செய்தல்
- ★ வள்ளுவர் நெறியில் வையகம் வாழ வழிவகுத்தல்
- ★ எல்லோரும் யோகாசனம் பயில வைத்தல்

மில்க்வைற் மேலுறைகளைச் சேகரித்து அனுப்பி
பெறுமதிவாய்ந்த பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்!

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

த. பெ. இல. 77,

யாழ்ப்பாணம்.

தரமான அச்ச வேலைகளை

மும் மொழிகளிலும்

திறமையாகச் செய்வதில்

பிரசித்தி பெற்றவர்கள்

V

சாந்தி அச்சகம்

575, கே. கே. எஸ் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

7002

கற்பித்தலின்போது கவனிக்க வேண்டிய அமிசங்களும் அவற்றிற் கிடையிலான தொடர்புகளும்

ந. சிதம்பரநாதன்

கற்பித்தல் என்பது ஆசிரியரது ஆளுமையின் ஓர் அமிசம் என்றால் மிகையாகாது. ஒரு சிற்பி தனக்கேற்ற முறையில் உயிரற்ற பொருளுக்கு வடிவம் கொடுப்பது போல ஆசிரியரும் தனக்கேற்ற முறையில் கற்பித்தல் பணியைச் செய்துவிட முடியாது. காலம், இடம், பொருள், ஏவல், தன் வலி, துணை வலி போன்ற பல காரணிகளின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டே ஆசிரியர் கற்பிக்க வேண்டியவராகிறார். ஆசிரியர் வளரும் உயிரியான குழந்தையுடன் உறவாடுவதால், கற்பிக்கும் முறை குறிப்பிட்ட ஒரே முறையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. இதனாற்றான். கற்பிக்கும் முறைகள் விளையாட்டு முறை, பாலர் களரி முறை, மொன்ரிசோரி முறை, டால்ரன் திட்ட முறை, பிரச்சினை முறை, கண்டறி முறை, பகுத்தறி முறை, தொகுத்தறி முறை, செயற்றிட்ட முறை, எனப் பல திறப்படும். இவற்றுட் சிறந்த முறை எது வெணக் குறிப்பிட முடியாது. ஒரு கற்பித்தல் முறை - சிறந்தது எனப்படும்போது, எந்த நிலைமையிலும் அதுவே பயனுள்ளதாகத்தான் அமையுமென எதிர்பார்க்க முடியாது. உதாரணமாகப் பாலர் பருவத்தில் விளையாட்டு முறை சிறப்பாக உதவுமாயினும், பிற பருவங்களிலும் அதுவே சிறந்த முறை எனக் கொள்ளலாகாது.

கற்பிக்கும் முறையில் ஓர் ஆசிரியர் கவனிக்க வேண்டிய அமிசங்கள் எவையென நோக்கும் முன்னர், அம்முறையில் இடம் பெறும் மூன்று முக்கிய கூறுகளை அறிந்து

கொள்ளுதல் நன்று. அவை கற்கும் மாணவன், கற்பிக்கும் ஆசிரியர், கற்பிக்கப்படும் பொருள் என்பனவாகும். எனவே கற்பிக்கும் முறையிலே கவனிக்க வேண்டிய அமிசங்கள் எல்லாம் இம் மூன்று கூறுகளுடனும் தொடர்பு பட்டவையாகும். ஆகையால் எல்லா வகைக் கற்பித்தல் முறைகளிலும், இடம் பெறும் பொதுவான அடிப்படை அமிசங்களை நோக்குதலே ஏற்புடைத்தாகும்.

கற்பித்தலில் இடம்பெறும் முக்கிய அமிசங்களுள் முதலாவதாய்க் குறிப்பிடத்தக்கது ஆதாரம் அல்லது முதல் என்பதாகும். அறிவு அல்லது பாடப் பொருள் எங்கு தோன்றுகின்றதோ, எங்கு ஊற்றெடுக்கின்றதோ, அதுவே ஆதாரம் அல்லது முதல் எனப்படுகிறது. ஆசிரியர், புத்தகங்கள், வானொலி, பத்திரிகைகள் முதலியன இந்த முதல் எனும் அம்சத்தில் அடங்குவனவாகும். இவற்றிலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் அறிவே மாணவனைச் சென்றடைகிறது.

இம் முதலிலிருந்து வரும் விடயம் அல்லது பொருள் கற்பித்தலில் இடம்பெறும் இன்னொரு அமிசமாகும். இந்த விடயம் சுருத்துப் பொருளாயும் இருக்கலாம்; காட்சிப் பொருளாயும் இருக்கலாம்; கொள்கையளவினதாயும் இருக்கலாம்; செயன்முறை சார்ந்ததாயும் இருக்கலாம். இந்த விடயம் எனும் அமிசமே ஆதாரத்திலிருந்து உருவாகி அல்லது ஊற்றெடுத்து இறுதியில் மாணவனை அடைகிறது.

மாணவனைச் சென்றடையும். இந்த விடயம் அல்லது பொருள் எந்தச் சாதன மூலம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை ஆசிரியர் தீர்மானிக்க வேண்டியவராகிறார். எந்தச் சாதன மூலம் தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை மாணவனுக்கு இலகுவில் விளங்கத்தக்கதாக அளிக்க முடியுமென் ஆசிரியர் கருதுகிறாரோ, அந்தச் சாதன மூலத்தையே ஆசிரியர் தெரிவு செய்வார். ஆசிரியரையும் மாணவனையும் தொடர்பு படுத்தும் அச் சாதன மூலம் வாய் மொழியாக அமையலாம்; படமாக அமையலாம்; நடிப்பாக அமையலாம்; இலக்கமாக அமையலாம். எனவே ஓர் ஆசிரியர் பாட ஆயத்தஞ் செய்யும்போது நன்கு கவனிக்க வேண்டிய அமிசம், தான் எடுத்த விடயத்தை எந்தச் சாதனமூலம் கொடுப்பது மாணவர் விளங்கிக் கொள்வதற்கு இலகுவாய் அமையுமெனத் தீர்மானித்தல் ஆகும். இவ்வாறு ஆசிரியர் அமைக்கும் சாதனமூலம் அல்லது குறியீடு பொதுவாக முப்பெரும் பிரிவுகளுள் அடக்கப்படுவதுண்டு. இலக்கம் (எழுத்து) சார்ந்த குறியீடு, நடத்தை சார்ந்த குறியீடு, ஒத்த தன்மை சார்ந்த குறியீடு என்பன அவையாகும்.

ஆசிரியர் தான் கற்பிக்கும் பொருளுக்கேற்ற வடிவத்தை அமைத்துக் கொள்ளுதலே அடுத்த அமிசமாகிறது, இவ்வடிவமைத்தல் எனும் நிலையிலேதான் ஆசிரியர் கற்பித்தலுக்கு உதவும் கட்டில், செவிப்புல சாதனங்களின் பங்கைக் கருத்திற் கொள்ளுகிறார். தான் கற்பிக்க எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் தன்மைக்கேற்ப, படங்கள், மாதிரியுருக்கள் போன்ற கட்டில் சாதனங்களிலோ, வாளுவி, ஒலிப்பதிவு நாடா போன்ற செவிப்புல சாதனங்களிலோ, திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி போன்ற கட்டில் - செவிப்புல சாதனங்களிலோ, நாடகங்கள் போன்ற பல் - புலன் சாதனங்களிலோ பொருத்தமானதைத் தெரிந்து ஆசிரியர் வடிவமைத்தலை மேற்கொள்வார். இவ்வாறான வடிவமைத்தல் கற்பித்தலில் ஆசிரியரின் பணியினை இலகுவாக்குகிறதென

லாம். தான் கற்பிப்பதற்கென எடுத்த பொருளை மாணவர் கிரகித்தற்கு உதவும் பொருட்டு உரிய வடிவமைத்துத் தயார் செய்வது அவசியமாகையாற்றான் வகுப்பறைக் கற்பித்தலின்போது பல துணைச் சாதனங்களை ஆசிரியர் கையாள வேண்டுமெனப் பெரிதும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

வடிவமைத்துத் தயார் செய்த பொருளை வகுப்பறையிலே உரிய முறையில் வழங்குதல் கற்பித்தற் செயற்பாட்டில் இடம் பெறும் இன்னொரு அமிசமாகிறது. எந்தப் பொருளை, எவ்வாறு, யாருக்கு வழங்குவது என்பது ஆசிரியரால் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். இந்த வழங்குதல் எனும் அமிசத்திலேதான், ஆசிரியருக்கு ஆசிரியர், இடத்துக்கு இடம், காலத்துக்குக் காலம், வகுப்புக்கு வகுப்பு முறைகள் வேறுபடுவதுண்டு. சில மாணவர்கள் விளையாட்டு மூலம் கற்பிக்கப்படுவர்; சில மாணவர்கள் படங்கள், மாதிரி உருவங்களைப் பார்த்து விடயங்களை அறிந்து கொள்வர். பிரச்சினைகளை முன்வைத்து அவற்றைத் தீர்ப்பதன் வாயிலாக, விடயங்களை அறியச் சிலருக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். பகுத்தறி முறையின் மூலம் சிலருக்கு அறிவு ஊட்டப்படும்; தொகுத்தறி முறையின் மூலம் இன்னும் சிலருக்கு அறிவு ஊட்டப்படும். நேரடி அனுபவம், மறைமுக அனுபவம் போன்ற இத்தகைய பல முறைகளைக் கையாண்டு கற்பித்தல் நடைபெற உதவும் அமிசம் வழங்குதல் என்றால் அது மிகையாகாது.

இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட விடயம் மாணவரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதா, இல்லையா என்பது கற்பித்தற் செயற்பாட்டிலே ஆசிரியர்களால் நன்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். கல்விச் செயன்முறையை நோக்கும்போது, ஆசிரியரின் பங்காகிய கற்பித்தல் எனும் தொழிற்பாடு மாணவரின் பங்காகிய கற்றல் என்னும் தொழிற்பாட்டுடன் நெருங்கிய — பிரிக்க முடியாத — தொடர்பினை உடையது. துரதிர்ஷ்ட வச

மாக, இன்று பல ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலுடன் தமது பணி நிறைவுற்று விடுவதாக எண்ணுகின்றனர், ஆனால் மாணவரின் கிரகித்தல் அல்லது பெறுதல் எனும் அமிசம் நன்கு கவனிக்க வேண்டியதொன்றாகும். இங்கு கண், காது முதலிய பொறிகள் வாயிலாக, ஆசிரியர் கற்பிக்க எடுத்துக் கொண்ட பொருள் மாணவரின் உள்ளத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது. இவ்வமிசத்திலே தான் மாணவரிடையே காணப்படும் தனியார் வேற்றுமைகள் ஆசிரியரால் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். உளவியல் ரீதியான தனியாள் வேறுபாடுகளும், உடலியல் ரீதியான தனியாள் வேறுபாடுகளும் கருத்திற் கொண்டு, வகுப்பின் ஆசன ஒழுங்கு, பாட ஒழுங்கு, கற்பித்தல் முறை முதலியன இடம்பெற வேண்டும்.

கிரகித்தலுடன் தொடர்ந்து, கருத்தமைதல் நடைபெறுகிற தெனலாம். மாணவர் ஒவ்வொருவரும் விடயத்தைக் கிரகித்த வேகத்திற்கும், அளவிற்கும், முறைக்கும் ஏற்ப, ஆசிரியர் கற்பித்த விடயம்பற்றிய கருத்துக்கள் மாணவரின் உள்ளத்தில் உருப்பெறும். இவ்வாறு மாணவரின் உள்ளத்தில் உருப்பெற்ற கருத்துக்களை அவர்களின் விசேட ஆற்றல்களுக்கும், உளச் சார்புகளுக்கும் அமையவே அவர்கள் விளங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஒரு வகுப்பிலுள்ள எல்லா மாணவர்களும் ஒரே தன்மைத்தாய் விளங்கிக் கொள்வர் என எதிர்பார்க்க முடியாது. அறிவு ஊற்றெடுத்த இடத்தில் இருந்த அதேயளவு பொருள், அறிவு சென்று சேரும். அந்தமான மாணவனிடத்தில் இருப்பதில்லை எனக் கூறப்படுகிறது.

மாணவர் எவ்வளவு விடயத்தைக் கிரகித்துள்ளனர் என்பதை மதிப்பிடுதல் அவசியமாகின்றது. மதிப்பிடல் அல்லது பரீட்சித்தல் கற்பிக்கும் முறையிற் பின்னூட்டற் கட்டுப்பாட்டு முறையாக அமைகின்றது. பாட அடைவில் மட்டுமன்றி, மாணவரின் அன்றாட வாழ்க்கை அனுபவத்திலும் முன்னைய அனுபவங்கள் பின்னூட்டுக் கட்டுப்

பாடாக அமைவதைக் காணலாம். உதாரணமாக ஒருமுறை நெருப்பினுள் விரலை வைத்து, அது சுடும் என்பதை அனுபவித்த பிள்ளை மறுமுறை நெருப்போடு எச்சரிக்கையாகப் பழகுதலைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் கற்பித்தலிலே பின்னூட்டுக் கட்டுப்பாடும் முக்கியமாய் உள்ளது.

பின்னூட்டுக் கட்டுப்பாடு மட்டுமன்றி, முன்னூட்டுக் கட்டுப்பாடும் கற்பித்தற் செயற்பாட்டிலே ஓர் இன்றியமையாத அமிசமெனலாம். வீட்டைக் கட்டும் முன்னர் அதுபற்றிய திட்டமிடல் எவ்வளவு முக்கியமோ, அதுபோலவே பாடத்தை ஆயத்தம் செய்யும்போது முன்னூட்டுக் கட்டுப்பாடும் அவ்வளவு அவசியமாகின்றது. வகுப்பறையிலே மாணவர்கள் என்ன என்ன வினாக்களை அல்லது சந்தேகங்களை அறிய முற்படுவர் என்பதை ஆசிரியர் முன்கூட்டியே ஆலோசித்து, அதற்கேற்ப தன் பாடத்தைத் திட்டமிட்டு ஆயத்தஞ் செய்தல் வேண்டும்.

கற்பித்தலின் போது இடம்பெறும் அமிசங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாய், ஆசிரியன் — பாடப் பொருள் — மாணவன் ஆகிய முக்கூறுகளையும் இணைக்கும் அதே வேளை, கற்பித்தற் செயற்பாட்டின் பயன்களையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. கற்பித்தலில் ஈடுபடும் ஆசிரியர் அறிவைப் பெறுதல், அறிவைப் பரப்புதல், அறிவைப் பயன்படுத்துதல் ஆகிய முன்று கடமைகளையும் செய்து, மாணவரின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கு வித்திடுவதோடு, சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போதெல்லாம் மாணவர்க்கு வழிசாட்டியாயும் விளக்கவேண்டும். ஆசிரியர் அறிவை அகலமாகவும் ஆழமாகவும் உடையவராய் மட்டுமன்றி, சிந்தனை, நிதான போக்கு என்பவற்றையும் உடையவராதல் வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவரின் அறிவு, ஆற்றல்கள், மனப்பாங்கு, ஆளுமை ஆகியவற்றை எல்லாம் நன்முறையில் விருத்தியடையச் செய்ய அவரால் முடியும்.

மேலே குறிப்பிட்ட அமிசங்கின் யாவும் அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் என்னும் ஒரு முக்கிய தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன. ஆசிரியர் மாணவரோடு அறிவைப் பங்கிடும்போது ஆசிரிய — மாணவரிடையிலான நன்முறைத் தொடர்பின் இன்றியமையாமையும் உணர்த்தப்படுகின்றது. ஆசிரிய — மாணவ தொடர்பானது சிறப்பாக இல்லையெனில், அறிவுப் பங்கிடும் சிறப்புற இடம்பெற முடியாது. இதனாற்றான் கற்பித்தலின் அடிப்படைத் தத்துவங்களுள் ஒன்றான தொடர்புகொளல் என்பது கற்போனுக்கும் அறிவுபிறக்கும் முதலுக்குமிடையே (ஆதாரம்) உள்ள சமநிலை அல்லது பொது நிலையை ஸ்தாபிப்பதாய்க் கூறப்படுவதுண்டு.

கற்பித்தல் முறையிலுள்ள சிறப்பமிசங்கள் காரணமாக, மாணவன் தான் பெற்ற அறிவைத் தக்க நேரத்திலே தகுந்த முறையிலே பிரயோகிக்கவும் முடிசிறது. இத்தகைய அறிவுப் பிரயோகம் வாழ்க்கையைச் சீர்பெற உதவுவதோடு, தவறான வழிகளிற் செல்லாமற் கட்டுப்படுத்தும் மார்க்கமாகவும் உள்ளது! கல்வி கற்றவர்கள் நிதானமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றுவதற்கும், கல்வியறிவில்லாதோர் அவ்வாறு செயலாற்ற முடியாமல் இருப்பதற்கும் அறிவு மட்டுமன்றி, அறிவு ஊட்டப்பட்ட முறையுமே காரணமாகிறது எனலாம். இவ்வாறாகக் கற்பித்தற் செயற்பாடு வாழ்க்கையில் ஒரு கட்டுப்பாட்டு மார்க்கமாகவும் பயன்படுவது அதன் தனித்துவமான பண்பாகும்.

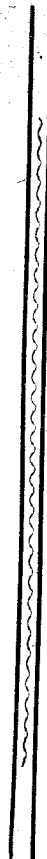

அடிப்படைக் கல்வியின் நோக்கமாகவது 7 ஆண்டிலிருந்து 14 ஆண்டு வயதுடைய ஒவ்வொரு சிறுவனும் சிறுமியும் அடிப்படைப் பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும். அவ்வடிப்படைப் பயிற்சி ஒரு தொழிலை மேற்கொண்டு நடத்துதற்குத் தக்க பயனுடையதாய் அமைதல் வேண்டும். அதன் பிறகு சிறுவனோ, சிறுமியோ உயர்தரப் படிப்பிற்குச் செல்லலாம்.

— ஐவகர்லால் நேரு

Space Donated by

Mr. S. Thirunavukarasu

Engineering Contractor & Builder

550/8 K.K.S. Road,

JAFFNA.

Space Donated by

SALAMS TRANSPORTERS
• COLOMBO TO JAFFNA

95, K.K.S. Road,
JAFFNA.
Phone: 7697

65, Dam Street.
COLOMBO-12
Phone: 35509

NIFTHY MOTORS
Importers & Merchants

Dealers in: ISUZU, LEYLAND, BENZ, & B.M.C. LORRY
SPARE PARTS, CYCLES, CYCLES SPARE PARTS
& WALL CLOCKS Etc.

Phone: 8079

கல்விச் சிந்தனையில் ஒரு திருப்பம்

வை. அஹமத் பி.ஏ.(இல)

அரசியலறிஞர், கல்விச் சிந்தனையாளர்; சமூக சீர்திருத்தவாதி; உலகம் கண்ட பேரறிஞன், அவர் தாம் ருஸோ. கல்விச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அவரது நூலான ‘எமிலி’ ஒரு புதிய திருப்பத்தை உண்டு பண்ணியது. வில்லியம் வைட் என்பார் கொள்வதுபோல, தற்காலக் கல்வி வரலாற்றை எழுதும்போது, ருஸோவுக்கு முற்பட்ட, பிற்பட்ட வரலாறு என கல்வி வரலாறு பிரிக்கப்பட வேண்டும். அந்தளவுக்கு ருஸோவின் கல்விச் சிந்தனைகள் கல்வி உலகில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ருஸோ கல்வித்துறையில் மட்டுமல்லாது, உலக சமுதாயத்தின் பல்துறை வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த சிந்தனைக் கருத்துக்களை வழங்கிய முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார்.

1712-ம் ஆண்டு ஜெனிவா நகரில் ஐசக் ருஸோ என்பவருக்கும், குசான்பெர்னார்ட் என்ற பெண்மணிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார் ருஸோ. தாய் தந்தையரின் இன்பக்கடலில் பிறந்த துன்பக்கனி எனத்தன்னை வருணிக்கும் ருஸோ, பிறந்த அன்றே தாயை இழந்த துரதிஷ்டசாலியானார். ‘என்னுடைய குழந்தைப்பிராயம் ஒரு குழந்தையுடையது போல இருந்ததில்லை, நான் எப்போதும் ஒரு மனிதனை போலவே உணர்ந்தும் சிந்தித்தும் வந்திருக்கிறேன்.’ என்று தமது இளமைக் காலத்தை நினைவு கூருகிறார் ருஸோ. தமது மனைவிமீது கொண்ட அன்புப் பிணைப்பால், தம் அருமை மகனை ஐசக் ருஸோ கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்தார். தாயன்பு கண்டறியாத ருஸோ, தாயார் விட்டுச்சென்ற புத்தகங்கள் அனைத்தையும்

தமது பன்னிரண்டாம் வயதிற்குள் படித்து முடித்ததாகக் கூறுகிறார். அவற்றிலே வீர புருஷர்களின் வரலாறும், கிரேக்க, ரோம் சரித்திரங்களும் இடம்பெற்றிருந்தன அவரது உணர்ச்சிவசமான உள்ளத்தையும் வீர உணர்வையும் அவை வளம்படுத்தின. அடிமைத்தனத்தை அடியோடு வெறுத்தொதுக்கும் சுதந்திரதாகம் அவருள்ளத்தில் பீறிட்டெழுந்தது. பணம், அந்தஸ்து, தொழில் அனுபவம், பிழைக்கக்கூடிய வழிவகைகள் இவை யாவும் இல்லாமல், தாழ்ந்து, கீழ்ப்படிந்து, வளைந்து கொடுக்கும் சுபாவமும் இல்லாத ருஸோ, அடக்கியாளும் எஜமானரிடம் இருந்தும் விடுபட்டு, சுதந்திர உணர்ச்சி ஒன்றும்மட்டும் எஞ்சியிருக்க, தமது வாழ்க்கையின் பெரும் பருதியைக் கழித்திருக்கிறார். நிறைவேறாத காதலும் சமூக அந்தஸ்து எதுவுமில்லாத வாழ்வும் நலிந்த உடலும் ருஸோவின் வாழ்க்கையை அல்லற்படுத்திய போதிலும், அவரது உறுதியான உள்ளம் அவரை உலக அறிஞர்களின் வரிசையிலே கொண்டு சேர்த்தது. பல இடங்களில் சுற்றித் திரிந்தும், பலருடனும் பழகிய அனுபவமும் அவரது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் அறிவுத் தெளிவிற்கும் உரமூட்டின எனலாம். பிரன்சு அறிஞர்களின் தொடர்பு நட்பும் அவருக்குக் கிட்டியது. சங்கீதம், கலை, இலக்கியம் முதலியவற்றில் தமது ஆழ்ந்த புலமையை விருத்திசெய்து கொள்ளும் வாய்ப்பை இதன்மூலம் அடைந்தார்.

“கலை, விஞ்ஞான அபிவிருத்தியால் ஒழுக்கத்தின் உயர்வு, தாழ்வு” எனும் விடயம்பற்றி முதன் முதல் கட்டுரை ஒன்றினை

எழுதி, அதற்குப் பரிசிலும் பெற்றார். இக் கட்டுரை மூலமாக, அவரது மேதாவிலாசம் சுடர்விடத் தொடங்கியது. அதன் பின்னர் ருஸோ இசை நாடகம் ஒன்றினை எழுதி மேடையேற்றினார். “மனிதர்களின் ஏற்றத் தாழ்வும் இயற்கை நியதியும்” என்பது பற்றியும் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். இவ்விரு கட்டுரைகளினாலும் தாம் வாழ்ந்த காலத்து வாழ்க்கைமுறையினையும், பொய் யான சமூக வாழ்க்கையின் போலித்தனத்தையும் எடுத்துக் கட்டினார். இவற்றால் அவரது புகழ் எங்கும் பரவலாவிற்று. 1760-ம் ஆண்டு ‘ஜூனி’ என்ற அவரது நாவல் வெளிவந்து பரிஸ் நகரில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இதே ஆண்டிலேதான் ‘எமிலி’ யும் உருவாகியது. இதன் பின்னர் 1762ல் ‘சமுதாய ஒப்பந்தம், வெளிவந்தது.

“எமிலி” சமுதாயத்தின் மூடப் பழக்கவழக்கங்களில் மூழ்கிக் கிடந்த கல்வி முறைக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தது. மத வாதிக்கும், மத குருமாரும் எமிலியில் கூறப்பட்ட கல்விச் சிந்தனைகளை மூர்க்கத் தனமாக எதிர்த்தனர். இந்நூல் வெளிவந்த இருபத்தோராம் நாள் பரிஸ் நீதிமன்றத்தின் முன்னால் பகிரங்கமாகக் கொழுத்தப்பட்டது. அதன் ஆசிரியரைக் கைது செய்யுமாறு, பிரான்சுப் பாராளுமன்றம் உத்தரவிட்டது. இதனால் ருஸோ ‘சுதந்திர மண்ணைத் தேடி, சுவிற்சர்லாந்துக்கு ஓடினார். அங்கும் அவருக்குத் தடை உத்தரவு காத்திருந்தது. ஆனாலும் அவரின் சிந்தனையின் வீரியம் அவருக்குப் பல அறிஞர்களின் நேசக்கரத்தையும் நட்பையும் தேடித் தந்தது. தாய் நாட்டினரால் விரட்டப்பட்ட சிந்தனையாளர் ருஸோவுக்கு இறுதியில் இங்கிலாந்தில் புகலிடம் கொடுத்து வரவேற்று, வாழவைத்தது. 1767ல் மீண்டும் பரிசுக்குத் திரும்பி, 1778ல் அவர் புகழுடம் பெய்தினார்: அவர் இறந்தபிறகுதான், அவருடைய தேவையைச் சமூகம் உணர்ந்தது. அவருடைய இலட்சியக் கனவை நனவாக்கிப் பிரன்சுமக்கள் புரட்சிக்கொடி உயர்த்தினார்கள். அவர் இறந்து பதினாறு வருடங்களினபின், பிரான்சுப் புரட்சிமலர்ந்தது! எந்த நகரில் அவருடைய

நூல்கள் எரிக்கப்பட்டனவோ, அந்தப்பரிஸ் நகரில் அவரது நூல்களுக்கு மாபெரும் அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது!

“ருஸோ ஓர் அரக்கனும்ல்ல; ஒரு ஞானியும்ல்ல; மனிதத் தன்மையோடு கூடிய ஒரு மனிதன் தான்!” என்று ருஸோ தன்னைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அத்தகைய மனிதாபிமானி, கல்வியுலகுக்கு அளித்தது என்ன? அவர் கல்விச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் சாதித்தது என்ன?

ருஸோவின் கல்விச் சிந்தனையை உள்களக்கிய நூல் ‘எமிலி’ இது ஒரு கதை வடிவில் அமைந்த நூலாகும். இந்த நூல் கூறும் அடிப்படைக் கருத்துக்களிலிருந்து தான் ருஸோவின் கல்விச் சிந்தனைகளை அறிஞர் பெருமக்கள் கண்டறிந்தனர்.

தனது இளமைக் காலத்தில் பள்ளி சென்று பயிலாத ஒருவர்; குழந்தைகளுடன் பழகி அறியாத ஒருவர்; தான் பெற்ற குழந்தைகளையே அனாதை விடுதிவிலேயே வளரவிட்ட ஒருவர், கல்வியைப்பற்றி, படிக்கக் கூடிய முறையில், வெகு அழகாக எழுதினார். அந்த நூல்தான் ‘எமிலி’. அதனாசிரியர்தான் ருஸோ! குழந்தைகட்கு எவ்வாறு கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி ருஸோ தனது நூலான எமிலியில் அழகாக எழுதியிருக்கிறார். பழைமை நாற்றமடித்த கல்வி முறைமைக்குப், புழுத்துப் போயிருந்த சிந்தனைக்கும் சாவு மணியடித்தது ருஸோவின் எமிலி! “இருபது வருஷங்களாகச் சிந்தித்து, மூன்று வருஷங்களில் எழுதினேன்” என்று இந்நூல்பற்றிக் கூறும் ருஸோ, தமது ஐம்பதாவது வயதில் தான் எமிலியை எழுதினார். பிற்காலத்தில் எழுந்த கல்விச் சிந்தனைகளுக்கெல்லாம். அத்திவாரமாக அமைந்தது எமிலி. இன்றும் மாறாத இளமையுடன் அது தனது கோட்பாடுகளை விளக்குகின்றது,

மனிதனுக்கு கல்வி அவசியம் என்பது யாவராலும் உணரப்பட்ட உண்மையாகும். ஆன்குழந்தை எவ்வாறு வளர்க்கப்பட வேண்டும்; கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும், மற்றொரு பகுதியில் பெண் குழந்தைகளின் கல்வி, வளர்ப்புப் பற்றியும் எமிலியில் விளக்குகிறார் ருஸோ.

ருஸோ வாழ்ந்த காலம் அறிவெழுச்சிக் காலம் எனப்படுகிறது. ருஸோ தத்துவ தரிசனத்தில் இயற்கை வாதியாகக் காணப்படுகிறார். அறிவெழுச்சி இயக்கத்துடன், இயற்கைவாதத்தினையும் இணைத்து, தனது கல்வித் தத்துவத்தினை எமிலியில் போதனை செய்கிறார்; அவர். விசேஷமாகக் குழந்தைகளிடத்திற் காணப்படும் இயல்புக்கம், ஆய்வுத்திறன், அறிவியல் நாட்டம் என்பவற்றின் இயல்பான தன்மையை விருத்தியாக்குவதே கல்வியின் பணியெனக் கொள்ளும் ருஸோ கல்வி குழந்தைகளை குழந்தைகளாகவே காண விழைய வேண்டும் எனக் கொள்கிறார். முதியோரின் வாழ்க்கை விழுமியங்களைக் குழந்தைகளும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கொள்ளும்போது, குழந்தைகளின் உளவியற் கோட்பாடுகளை அறிந்து, அதற்கேற்ப அவ்விழுமியங்களை வளர்ப்பது அவசியமாகும் என்றும், இயற்கை உலகுக்களித்த, இயற்கை கண்ட குழந்தையை அறிந்து வளர்ப்பதே கல்வியின் நோக்கம் எனவும் கொண்டார்.

“கடவுளாற் படைக்கப்படும்போது எல்லாப் பொருள்களும் நல்லவையாகவே இருக்கின்றன, ஆனால் மனிதனின் கைபட்டு, மனிதனால் கையாளப்படும்போது தான், அவைகள் கெட்டுப்போகின்றன. மனிதன் ஒரு மண்ணிலே பிறக்கக் கூடிய பொருளை இன்னொரு மண்ணிலே உற்பத்தி செய்ய முன்கிறான். ஒரு மரத்தில், கிளைகளிலே பழுக்கக்கூடிய பழத்தினை மற்றொரு மரத்தின் கிளைகளிலே எதிர்பார்க்கிறான். எப்பொருளையும் உருமாற்றி, அவைகளை விகாரப்படுத்தும் பணியில், ஆழ்ந்து விடுகிறான், உருக்குலைந்தவை விகாரமானவை, அங்கவீனமானவை முதலியவற்றிலேதான் மனிதன் ருசி கொள்கிறான். எப்பொருளையும் அதன் இயற்கைத் தோற்றத்தில் காண அவன் விரும்புவதில்லை. இந்த மனோபாவத்தை மாற்றியமைக்கச் சரியான கல்விமுறை மனிதனுக்கு மிக அவசியமானது. கல்வியில்லா வீட்டால் மனிதனின் போக்கு மிகக் கேவலமானதாக இருக்கும், என்று ருஸோ,

இயற்கையை இயற்கையாகவே காண கல்வியின் அவசியத்தை வற்புறுத்துகிறார்.

“உல்விதான் மனைதனைப் பண்படையச் செய்கிறது. எத்தனையோ விதமான சம்பிரதாயங்கள், மனிதனின் இயற்கைத் தன்மையை நாசமாக்கி, அவனைச் சீரழித்து வருகின்றன. ஆதலால் குழந்தையின் இளம் பராயத்திலேயே அதற்குரிய கல்வியை ஆரம்பித்து, அதன் வாழ்க்கையில் எவ்விதமான மூடப் பழக்க வழக்கங்களோ, சம்பிரதாயங்களோ நுழைய விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டும்.” என்று ருஸோ, இளமையில் கற்பதன் அவசியம்பற்றிக் கூறுகிறார். இளம் வயதில் குழந்தைப் பருவத்தில் தாய் குழந்தைகளைக் கவனித்து வரவேண்டும். அவருடைய குணங்களே பிள்ளையிடத்திற் படிந்து விடுவதால், தாய் தனது சுய வளர்ச்சியில் அதிக கவனஞ் செலுத்தி, குழந்தையை வேலைக்காரியிடமோ, செவிவித் தர்யிடமோ வளரவிடாமல், தானே வளர்த்து வர வேண்டும். எதிர்கால வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களை குழந்தை வளர்ந்து பெரியவனாகியதும் அனுபவிக்கக் கூடியதாக, சகித்துணரக்கூடியதாக இயற்கையின் பரிசோதனைகளுக்குக் குழந்தைகளை உட்படுத்திச் சகல அனுபவங்களையும் குழந்தை பெறுமாறு அதனை வளர்த்தல் தாயின் கடமை எனும் ருஸோ அதன் பிறகு தந்தை தனது குழந்தைக்கு நல்லாசிரியன் ஒருவனை நியமித்து நற்கல்விபெறவாய்ப்பு நல்கவேண்டியது அவசியம் என்கிறார். குழந்தையின் தேகபலத்துக்கு இயற்கையோடு போராடி, வெற்றிபெறும் சூழல்தான் முக்கியம் எனக்கருதும் ருஸோ, வைத்தியம், கட்டுப்பாடு முதலியவற்றைக் கண்டிக்கிறார்.

கல்வி குழந்தைப் பருவத்தில் ஆரம்பித்து, முதிர் பருவம்வரை வளர்ந்து செல்லவேண்டுமென்பது ருஸோ கொண்ட கருத்தாகும். குழந்தை சுதந்திரமாக வளர்க்கப்பட வேண்டும். பயனற்ற வார்த்தைகளால் அவனது உள்ளத்தை நிரப்பக்கூடாது. மனனம் செய்யும் பழக்கத்தை அவன் கற்

றுக்கொள்ளவே கூடாது என்று கூறுகிறார் ரூஸோ. [சொந்த அனுபவம் மூலமாகவே, அவன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ரூஸோ கொள்ளும் அபிப்பிராயமாகும்.

பிள்ளையின் பன்னிரண்டாம் வயதளவில் “ரொபின்சன்குரூஸோ” போன்ற சாகச நூல்களையும், பூமியினதும், பிரபஞ்சத்தினதும் அமைப்பையும், கற்க வேண்டும் என்றும் தொடர்ந்து விஞ்ஞான உண்மைகளை உணரவேண்டும் என்றும், கூறுவார். கட்டினமைப் பருவம் தொடங்கும் பதினைந்தாவது வயதிலேயிருந்துதான் பிள்ளைகளிடத்தில் கவனம் அதிகம் தேவை என்பது ரூஸோவின் கருத்தாகும். இப்போது அவனைக் சரியான முறையில் சிந்திக்க வைக்க வேண்டும்; சிந்திப்பது சுலபமல்ல; ஒரு முறை சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டால், அவன் சிந்தித்துக்கொண்டே இருப்பான். எனவே இப்பருவத்தில் வாழ்க்கை விழுமியங்களை அவர்களின் உள்ளத்தில் உருவாக்குவது அவசியம் என்கிறார். இப்பருவத்தின் இறுதியிலே அவன் மனிதனாக வாழ்க்கையின் ஆரம்பப்படியில் காலடி வைக்கிறான். எனவே அவனுக்குத் தொழிற் கல்வியும் அவசியமாகும். அத்துடன் அவன் குடும்ப வாழ்க்கையையும் தொடங்கி சமூகத்தின் அங்கத்தினனாகவும் ஆகின்றான்.

பெண்கல்வியைப் பற்றி ரூஸோ கூறும் போது, எமிலியின் கடைசி அத்தியாயத்தில் ஸோபி என்னும் பெண்ணுக்கு கல்வி கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய முறையைப்பற்றி விளக்குகிறார். ஸோபி என்னும் பெண்பிறகாலத்தில் எமிலியை மணக்க வேண்டியவளாம். ஆகவே அவளது கல்வி, பெண்களைப் பெண்களாகவே வளர்க்க உதவும் கல்வியாகவே இருக்க வேண்டும். அவள் தாயன்புக்கும் காதலன்புக்கும் உரியவளே, அவளுக்குக் குடும்ப வாழ்க்கைக்கான கல்வி அளித்தல் போதுமானதாகும். பெண்களை ஆண்களைப் போல வளர்ப்பது கூடாது; அப்படி வளர்ப்பது வளர்ப்பவர்களுக்கே கெடுதல் என்பது ரூஸோவின் பெண்கல்வி பற்றிய அடிப்படைக் கருத்தாகும். பெண்

ணினத்தின் சமத்துவம் பற்றிப் பேசப்படும் இக் காலத்தில் இக் கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படமா என்பது சந்தேகமே!

குழந்தைகளுக்கு உகந்த கல்வியளிப்பதன் மூலமே மக்களை மக்களாக வாழவைத்து, சமூகத்தினையும் நாட்டினையும் சிறப்புறச் செய்யலாம் என்கிறார் ரூஸோ. ரூஸோவின் கல்விச் சிந்தனைகள், அரசியல் சமூக கலாசார மாற்றங்கள், சமூகசீர்திருத்தம், மறுமலர்ச்சி ஆகியவற்றிற்குச் சிறந்த கருவூலமாக விளங்கிற்று என்பது அறிஞர்கள் கொண்ட முடிவாகும்.

ஹரல்ட் லஸ்கி “இவரது கல்விக்கருத்துக்கள், சிந்தனையாகி, தத்துவமாகி, புதுச் சமுதாயம் உருவாக வழிகோலியது” என்கிறார். வில்லியம் வைட் என்பார் “ரூஸோவின் கருத்துக்களெல்லாம் நிகழ்காலத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் எல்லாப் பாதைகளினதும் நுழைவாயில்களிலும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று கூறுவார். கல்வித்துறை விமர்சகர்களான ஹரல்ட் லஸ்கி, வில்லியம் வைட், பியாஜே ஆகிய மூன்று அறிஞர்களும், உலகக் கல்விச் சிந்தனை ஆக்கத்திற்கு, கல்வி நெறியாளர் ரூஸோ அளித்த பங்கினை மதிப்பிட முடியாதென்றும், அவை என்றென்றும் வாழும் சிந்தனைகள் என்றும் ஒருமித்துக் கூறுகின்றனர். ரூஸோவின் கல்விச் சிந்தனைகள் வளர்ந்து செல்லும் திறன் வாய்ந்தனவாக இருப்பதே இதற்குக் காரணமெனலாம்.

அரசியல் விடுதலை, சமூகப்புரட்சி, கல்வி முறையிற் சுதந்திரமான போக்கு ஆகிய சக்திகளை ஒன்று திரட்டி, ஒருவழிப்படுத்தி, குழந்தைகளே வருங்கால மனிதர்கள் என்ற அடிப்படையில், குழந்தைகளை மையமாகக் கொண்டு தமது கல்விக்கொள்கையை வெளியிட்டார் ரூஸோ. இதன் மூலமாக, குழந்தையைக் கல்வித் திட்டத்தின் முன்னோடிச் சிந்தனையாளராகத் திகழ்கிறார். இயற்கையோடு இணைந்து கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் அவரது கருத்து, கருத்து வேறுபாட்டினை தோற்றுவித்தாலும்,

பிற்கால அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. நோபல் பரிசு பெற்ற இந்தியக் கவிஞர் தாகூர், ரஷ்ய நாட்டுப் பேரறிஞர் டால்ஸ்டாய் போன்றோர் அவரது இயற்கை முறைக் கல்வியை வரவேற்றனர். குழந்தையின் இயற்கையான ஆத்மீக வளத்தையும், நாட்டின் இயற்கை வளத்தையும் இணைத்து, உளவியல் அடிப்படையில் பொருளியல் ஆக்கத்திறனையும் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

“எமிலி”யில் கல்விச் சிந்தனைகளுடன், குழந்தை உளவியல் தத்துவங்களும் இடம் பெற்றிருப்பது விசேட அம்சமாகும். கல்வி கற்பித்தல் துறையில் உளவியல் ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவம் இன்று உணரப்பட்டு வருகிறது. தத்துவ உளவியலடிப்படையில் கல்வி எவ்வாறு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எமிலி விளக்குகின்றது. எனவே எமிலி இன்றைய கல்வி உலகில் நிரந்தரமான இடம் பிடித்து விட்டது. யுனெஸ்கோ நிறுவனம், “இது குழந்தைகளுக்காக அளிக்கப்பட்ட கல்விச் சாசனம்” என மதிப்பிடுகிறது. எமிலியில் காணப்படும் சிறப்பம்சம் யாதெனில், ஒரு குழந்தை கருவில் இருக்கும்போது தொடரும் கல்வி முதிர் பருவம் வரையும் ஒவ்வொரு உளவியல் பருவத்திலேயும், அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதேயாகும். சமகாலத்து உளவியலறிஞர் பியாஜே அவர்கள், தமது கருத்துக்களை எல்லாம் இக் கருத்துக்களிலிருந்தே உருப்பெற்றன எனக் கூறுகிறார். குழவி, பிள்ளை, முன்குமர, குமர, முதிர் என மனித வளர்ச்சிப் பருவங்களை உளவியலடிப்படையில் வகுத்துள்ளவர் ரூஸோ. இப்பருவங்கள் அனைத்தும் வரையறுக்கப்பட்ட பருவங்கள் எனக் கொள்ளமுடியாது. இவை ஒவ்வொன்றும் இணைந்து தொடர்பு கொள்வன.

குழந்தைப் பருவத்தில் குழந்தையின் தற்காப்புணர்வு வளர்க்கப்பட வேண்டும் குழந்தையின் இயற்கையான உள உணர்வுகள் பேணப்படுவதோடு, உடலும் உறுதியடைய வேண்டும். இப்பருவத்திலேதான் தாயின் கிரிசனை அதிகம் தேவையானது

என்பது ரூஸோவின் கருத்தாகும். தாய் தரதியாகவும், தந்தை நல்லாசிரியனாகவும் குழவிப் பருவத்திலமைய வேண்டும். அப்போதுதான் குழந்தையின் உளமும், உடலும் ஒன்றிணைந்து விருத்தியுறும். ரூஸோவின் இக் கருத்துக்களிலிருந்து அவர் குழவிப் பள்ளிக்கூடங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றி உணர்ந்திருந்தார் என்று கொள்ள இடமுண்டு.

உள, உடல் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமையக்கூடிய புறச்சூழல் கிராமப்புற விவசாயப் பண்பில் அதிகமுண்டு என்பது ரூஸோவின் நம்பிக்கையாகும். பிள்ளைப் பருவத்தில் அச்சூழலில் பிள்ளையின் புலனுணர்ச்சி வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் பிள்ளைகளின் வேறுபட்ட இயல்புகளைக் கண்டறிந்து, அதற்கேற்ற கல்வியை அளிக்க வேண்டும் என்கிறார். பிள்ளைப் பருவத்தில் கட்டாயக் கல்வி அவசியம் என ரூஸோ வற்புறுத்துகிறார். இப்பருவ வயதெல்லை விட கட்டாயக்கல்வி, எல்லோர்க்கும் கல்வி என்ற கோட்பாடுகளை உலக நாடுகள் இன்று ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

முன்குமர, குமரப்பருவம் பிள்ளைப் பருவத்தின் இறுதியில் தோன்றி, சமூக அங்கத்தினனாக வளரும் வரை தொடரும் பருவமாகும். இப்பருவம் பல நெருக்கிடைகளுக்கு உட்பட்ட பிரச்சினைக்குரிய பருவமாகும். சரியான வழிகாட்டலும், போதனையும் இப்பருவத்தினருக்கு அவசியம். புலன்களும் உளமும் ஒருங்கிணைந்து வளர்ச்சிபெற கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும். புலன்களால் உணரப்பட்ட உண்மைகளை கருத்தியல் சிந்தனை உருவங்களாகக் கொண்டு வரக்கூடிய கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆராய்வுக் கம் இப்பருவத்தில் வளர்வதால், அதற்கேற்ற கல்விச்சூழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இலட்சியங்களும், வாழ்க்கை விழுமியங்களும் மாணவர்களின் உளவளர்ச்சியடிப்படையில் சமகால இலட்சியங்களாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். சமூக வரலாறு, கலாசார பாரம்பரியங்கள் என்பன இப்

பருவத்தில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அழகுணர் திறனும் இப் பருவக் கல்வியினூடாக வளர்க்கப்பட வேண்டும் எனவும் ருஸோ கருதுகிறார். இவ்வாறு கல்வியானது குழவிப் பருவம் முதல் முதிர் பருவம் வரை ஒவ்வொரு பருவத்திலும் உள உடல், ஆளுமை விருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது ருஸோ கொண்ட கருத்தாக அமைகின்றது. இக் கருத்துக்கள் தற்கால உளவியலாளர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கருத்துக்களாகும்.

ருஸோவின் கல்விக் கருத்துக்களை ஆராயும்போது, தற்காலக் கல்விச் சிந்தனை, சமூக சிந்தனை முதலியவற்றிற்கும் அவரது கல்விக் கோட்பாடுகளுக்கும் இடையே முரண்பாடு தோன்றுவதை அவதானிக்க முடியும். கல்விச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் ருஸோவின் எமிலி ஒரு திருப்பமாக அமைந்துவிட்டதையாரும் மறுக்க முடியாது. பழைமை பேனும் கல்வி முறையிலிருந்து ஒரு புதிய கல்வி உலகுக்குக் குழந்தையை மீட்டெடுத்த பெருமை ருஸோவின் கல்விச் சிந்தனைகளுக்குரியது. ஆனால் ருஸோ தனது கதாநாயகினை எமிலியஸ் எனும் சிறுவனுக்குக் கல்வி அளிக்க எடுத்துக்கொள்ளும் ஏற்பாடுகள் விமரிசனம் செய்யப்பட வேண்டியனவாகும். அவன் தான் வாழும் சூழலிலிருந்து - சமூகத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு தனிப்பட்ட சூழலில் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அனுப்பப்படுகிறான். “ரொபின்சன் குருஸோ” போன்று மனிதர்கள் யாவரும் வாழ்ந்து விட முடியாது. மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி என்ற வகையில், அவன் சமூகத்தினால் ஆக்கப்பட்ட முழு ஆளுமை பெற்ற மனிதனாக வாழவேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது. தன்னிச்சையை விட, சமூக நோக்கு மனித வாழ்க்கையில் முக்கிய அம்சமாகும். அவனது வாழ்வும் சமூக வாழ்வும் ஒன்றித்தல் வேண்டும். கல்வி எனும் சாதனம், மனிதன் சமூகத்தில் வாழப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். சமூக வாழ்க்கையில் அவன் பங்கு பெறவும் உதவ வேண்

டும். சமூகத்தை ஆக்கியவன் மனிதனே; மனிதனைச் சிறந்த அங்கத்தவனாகச் சமூகம் கொள்ள வேண்டும். நாகரிகம் வளர சமூக உறுதியற்றதாகி, எதிர்மறைத் தாக்கம் கொண்டு விளங்குகிறது என்பது ருஸோவின் இன்னொரு கருத்தாகும். ஆனால் நாகரிகம் என்பது பல்துறையாக்கம்; நாகரிகம் வளர சமூகம் உறுதி பெற வேண்டும். இது வரலாற்று இயல்பாகும்; எனவே சமூகத்தை விட்டுப் பிரிந்து தனித்து வாழப் பயிற்ற முடியாது,

ருஸோ சமூகத்திற் கொண்ட வெறுப்புக்கும், கருத்து மாற்றத்துக்கும், அவர் காலத்து சமூக உறவுகளும், சமூக ஊழல்களும், ஆட்சியமைப்பும், வர்க்க பேதமும் காரணமாக இருக்கலாம் என்று நியாயம் கூறுவாருண்டு.

தத்துவஞானி பிளேட்டோ, தனது பிற்காலத்தில், தானே உருவாக்கிய பல கருத்துக்களை மாற்றியமைத்தது போல, ருஸோவும் பிற்காலத்தில் தனது கருத்துக்களில் மாற்றம் தேவை என்பதை உணர்ந்திருந்தார் என்பது தெரிகிறது. நாட்டு நலனை கவியின் இலட்சியமாக அமைய வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். அரசினால் உருவாக்கப்படும் தேசியக்கல்வி, சமதர்மக் கல்வி ஆகியவையே நாட்டு விருதலைக்கு அவசியம் எனக் கொண்டார் ருஸோ. ஒரு நாட்டு மக்களின் தனித்துவக் கல்விக்கு, அரசு முக்கிய பங்களிக்க வேண்டும் என்று ருஸோ கொள்ளும் கருத்து இன்று பல நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

கல்வியினூடாகவே, தனிமனிதனின் சிந்தனைகளும் எண்ணங்களும் சமூகத் தேவையோடு இணையலாம் என்று அவர் கொண்ட கருத்துடன், ஒரு நாட்டில் உருவாக்கப்படும் எல்லாருக்கும் பொதுவான கல்விச் சூழல் ஒரே வகையான கல்வியை அளிக்கவேண்டும் என்றும் கொண்டார். இதன் மூலம் பொதுக்கலைத்திட்ட உணர்வுக்கு அவருடைய சிந்தனை சென்றது எனலாம்.

இயற்கை மனிதனாக வாழ்ந்து, இயற்கை யோடு, இணைந்து, இயற்கை வளத்தைப் பயன்படுத்தி, சமூகத்துடன் இணங்கி வாழ வேண்டும் என்ற கொள்கைதான் ரூஸோ கண்ட இலட்சிய மனிதனுக்குரியதாகும். நாட்டன்பு, அனைத்துலக மனப்பான்மை முதலியவற்றையும் இவ்விலட்சிய மனிதனுக்குக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமெனவும் அவர் கொண்டார்.

மனித உரிமை, சமூகக்கூடமை, மனிதப் பண்பு என்பவற்றினை விளக்கி, இவற்றின் அடிப்படையில் கல்வித் தத்துவத்தை உருவாக்கி, உலக சமுதாயம் காணவிழைந்தவர் ரூஸோ. ஆகவே ரூஸோவின் கல்விச் சிந்தனைகள் கல்விச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்பம் எனக் கொள்ளலாமன்றோ!

உசாத்துணை நூல்கள்

1. கல்வித்தத்துவம்: பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் 1975
2. சிந்தனையாளர் ரூஸோ: கோமேதகவேலு 1954
3. Emile: JEAN JACQUE ROUSSEAU.

“There need be no break of continuity between intuition and intellect. In moving from intellect to intuition, we are not moving in the direction of unreason, but are getting into the deepest rationality of which human nature is capable. In it we think more profoundly, feel more deeply and see more truly. We see, feel, and become in obedience to our whole nature and not simply measure things by the fragmentary standards of intellect. We think with a certain totality or wholeness. Both intellect and intuition belong to the self. The two are synthesized in the self, and their activities are interdependent”.

— Dr. S. Radhakrishnan,
[An Idealist View of Life]

நாட்டுக்கு ஏணி நல்வழிக்கு நாம் வழிகாட்டி

க. தங்கராசா பி. ஏ. (இலங்கை)

பாரினிலுள்ளோர்க்குப்
பல்லறிவையூட்டுகின்றோம்,
நார்போல் வளைந்துலகில்
நற்பணிகளாற்றுகிறோம்
ஊரார் புறக்கணித்தும்
ஊன்றுகோல் போலிருந்து
சீராகப் பணி புரிந்து
சிறந்ததொ முலாற்றுகிறார்.

1

புத்தரைபோல் நாமிருந்து
புத்தொளிக ளாற்றுகிறோம்
இத்தரையின் வாழ்வொளிக்கு
எம்மையே அர்ப்பணித்தும்
சத்துள்ள அறிவுரைகள்
சாற்றுகிறோம் நாளெல்லாம்!
எத்தனைதான் செய்தாலும்
என்னபலன் கண்டதுண்டு?

ஊரிலுள்ள உத்தமர்கள்
உலகிலுள்ள பேரறிஞர்
பாரிலுள்ள பண்பாளர்
பல்லறிஞர் மேதைகளை
பாராளும் வேந்தரையும்
பகுத்தறிவாளரையும்
தாராள சிந்தையுடன்
தந்தவர்கள் நாமல்லவோ!

2

ஏணிபோல் இருந்துலகில்
ஏற்றத்தைக் காட்டுகிறோம்.
தூணாய் அமர்ந்திருந்து
துயரங்கள் போக்குகிறோம்.
காணிபோற் பயன்பட்டும்
கண்ணாய் உலகிருந்தும்
நாணும் விதத்திலேயே
நாம்வாழ்க்கை யோட்டுகிறோம்! 5

ஊருக்கு உழைப்பவராய்
உள்ளொளிகள் தந்தவராய்
பாருக்கு ஒளியூட்டிப்
பாடுபடுங் கூட்டமதாய்
வேராய் உலகிருந்து
வீரம் அளிப்பவராய்
ஆரூய்ப் பயன்படுவோர்
ஆசிரியர் எம்குலமே

3

“வாத்திக்கு என்லாகுறை
வரிக்கன் சுளைபோல
நேர்த்தியாய் எடுத்திடுவார்
நிறையப் பண”மென்பார்.
பாப்பவர்க்கு எம் வாழ்க்கை
பகட்டாய்த் தெரிகிறது.
வார்த்தைதான் அலங்கரிக்கும்
வறுமையே உள்ளிருக்கு!

6

அப்பாவி ஆசிரியர்கள்
 அனாதைக் குலமாக
 கப்பல் சுமைபோலக்
 கண்டனங்கள் நாளெல்லாம்!
 தப்பிச் சிறு பிழைகள்
 தவறி நாம் விட்டாலும்
 அப்பாடா போதுமது
 அந்தோ நாம் பரிதாபம்!

நாளுக்கோர் இடமாற்றம்
 நல்லுணவு நமக்கில்லை
 கூழுக்கே பற்றாத
 குறைவான சம்பளமும்
 பாழ்போன வாழ்வும்
 பஞ்சம், மிடி, துயரும்
 நாளெல்லாம் வருத்த
 நாம் நலிந்து வாடுகிறோம்.

எக்கொடுமை வந்திடினும்
 என்னமிடி, வந்திடினும்
 சுக்காய் நொறுக்கியெமைத்
 தூள் தூளாய் ஆக்கிடினும்
 எக்காலம் முழுவதிலும்
 என்ன துயர் வந்திடினும்
 தக்கோர் நாம் புத்தொளியைத்
 தருகின்ற சூரியனாம்.!

எம்பணிகள் வற்றிவிடின்
 ஏற்றங் குறைந்துவிடும்.
 அம்புவியில் அறிவாற்றல்
 அருகிக் குலைந்துவிடும்.

கம்பீரங் குலைந்துலகு
 கண்ணீர் வடித்துவிடும்.
 கும்பம் சரிந்ததுபோல்
 குவையமே ஆகிவிடும். 10

ஆசிரியர் எம்குலமே
 அறிவோச்சும் பொற்குலமாம்;
 மாசு மறுவகற்றி
 மாண்பீயும் நற்குலமாம்;
 தேசம் புகழ் ஓங்க,
 தெரிந்து பணியாற்றும்
 ஆசான் பரம்பரையாம்;
 ஆமாம் நாம் பெரியவரே! 11

கற்றோர் பரம்பரையைக்
 கண்ணுடையோர் நற்குலத்தை,
 சொற்போர் திறத்தோரை,
 சொல்லோர் உழவர்களை,
 குற்றங் களைந்துலகைக்
 கோபுரமாய் வைப்பவரை;
 அற்புதங்கள் செய்பவரை
 ஆக்கியவர் எம்மவரே! 12

நாட்டுக்கு நாம் ஏணி;
 நல்வழிக்கு நாம் குருவாய்;
 பாட்டினிலே வாழுகிற
 பண்பின் தனிக்குலமாம்;
 வீட்டிற்கு நாம் விளக்கு;
 வித்தகரின் வழிக்குலமாம்;
 பாட்டாளி நாம், உலகின்
 பஞ்சம் ஒரு கேடா....? 13

சாந்துணையும் கல்வி

ஏ. கே. குணசிங்கராசா
B. A. (Cey), Dip. in Ed. (Cey)

‘யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாதவாறு’

என்பது வள்ளுவரின் வாக்காகும். ஒரு
நாளும் கல்வி கற்காமல் இருக்கவேண்டாம்
என்றும் சாகும் வரையில் ஏன் ஒருவன் கல்
லாமல் இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள்
பொதிந்த அடிகளை இளமையில் மனப்பா
டம் செய்தோமேயொழிய அவை வாழ்க்
கைக்கு எத்தகைய வழிகாட்டி என்பதனை
மறந்து விடுகிறோம்.

கல்வியின் மூலம் தனிமனிதனிடத்தே
மறைந்து உறைந்து கிடக்கும் திறன்களை
அபிவிருத்தி செய்து, அவன் ஆளுமையை
வளர்த்துத் தனக்கும் சமூகத்திற்கும், நாட்
டிக்கும், ஏற்ற விசுவாசம் மிக்க நற்பிரசை
யாய் உருவாகுவதற்குக் கல்வி உதவுகின்
றது. அன்று சிலருக்கிருந்த கல்வி இன்று
எல்லோருக்குமாகிக், கட்டாயக் கல்வியாக்
கப்பட்டுக், கருப்பை தொடக்கம் கல்
லறை வரை கற்றல் வேண்டும் என்ற கல்
விக்கருத்து இன்று உலக நாடுகள் முழுவதி
லும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் படிமுறைப்
பரிணாம வளர்ச்சியே கல்வி வரலாறாகும்.
ஆங்கிலக் கவிவாணர் வில்லியம் வேட்ஸ்
வர்த் “மனிதத் தன்மையினை மனிதர் பெற
உதவுவது கல்வியாகும்” என்றார். மக்க
ளுக்குச் சிறப்பான வாழ்க்கையை அளிப்ப
வைகளுட் கல்வியும் ஒன்று என்பதைப்
போல் ஒல்காப் பெரும்புகழ் தொல்காப்பி
யனார் “கல்விதறுகண் இசைமை கொடை
யெனச் சொல்லப்பட்ட பெருமிதம்நான்கே”
என நவீனரின்னார். இத்தகைய கல்விப்
பயன் முழுமை பெற வேண்டுமானால் கல்

வியை வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்
டேயிருக்க வேண்டும்.

“ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்
டாம்” என்பது ஒளவை முதாட்டியின்
ஆணையாகும். “படியங்கள், படியங்
மேலும், மேலும் படியங்கள்” இது சோவி
யத் ஒன்றியத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தா
மாமேதை லெனின் கட்டளையாகும். ‘நலம்
பொருந்திய நாடு என்ற இலட்சியத்தை
அடைய வேண்டுமாயின், தேசிய ஒருமைப்
பாடு நிலைநாட்டப்பட்டு சமூக நீதி நி
நிறுத்தப்பட வேண்டும்’ இதற்குரிய கருவ்
கல்வியாகும். கல்வியின் செயற்பாடு கருவிலே
முனைவிட்டுக், குடும்பத்தில் தளிர்த்துக், குல
மாய் விரிந்து இனமாகப் படர்ந்து இறுதி
யில் தேசியப் பிரிவுகளாய் வளர்ந்து செல்
கின்றது. கல்வியின் பரப்பளவு மிகவும் பரந்
ததாகும்.

1971-ம் ஆண்டு யுனெஸ்கோ ஸ்தாபனம்
உலகநாடுகளின் கல்வி விருத்திபற்றி ஆராய்
வதற்குக் சர்வதேசக் கமிஷன் ஒன்றை
நியமித்தது. உலகம் முழுவதும் நிலவுகின்ற
கல்வி நிலைபற்றி ஆராய்ந்த அக்குழு வெளி
யிட்ட அறிக்கையில் “படிக்கின்ற சமுதா
யத்திற்கு வாழ்க்கை முழுவதும் கல்வி
மூலக்கல்வாக அமையவேண்டும்” எனக்
குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. கல்விக்கு முடிவு
இல்லை. ஒருவன் கற்க முனைந்தால்
தொடர்ந்து கற்க வேண்டும் என ஆர்வம்
வளரும். இந்த ஆர்வம் மேலும் மேலும்
உரம்பெற்று ஆயுள் முழுவதும் அறிவு வேட்
டையில் ஈடுபடுத்தும்.

அண்மையில் கனடா அரசு விடுத்துள்ள
முதியோர் கல்வி அறிக்கை ஓர் உயர்ந்த

குறிக்கோளினை முதன்மையாக வற்புறுத்து கின்றது. “சிறிதளவாவது கற்காமல் ஒருவ னும் வாழக்கூடாது. கல்வித்துறையில் எந் தக்கட்டத்திலும், எந்த நிலையிலும் குடிமக் கள் தங்கள் வாழ்நாளில் எந்தச் சமயத்தி லும் கல்வி கற்பதற்கு இடையூறு இருத்தல் கூடாது” என்பது டொரண்டோ (Tronto) நகரத்தின் கல்விக்குழு நடத்திய ஆராய்ச் சியின் முடிவு.

பாடசாலை என்பது வருங்கால மாண வர்களின் வாழ்க்கைப் போருக்காக அமைக் கப்பட்டிருக்கும் பாசறையாகும். இந்நிறுவ னம்தான் சென்ற காலத்து எம்முன்னோரின் அருஞ்செல்வங்களை இக்கால மாற்றங்களோ டும், எதிர்காலச் சிந்தனைகளோடும் இணைக் கும் ஒரு பாலமாக அமைதல் வேண்டும். பாடசாலை அறிவை உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலையாகும், செங்கற் தொழிற்சா லையில் அகத்திடுவது (In-put) மண்; அது புறத்திடுவது (Out-Put) செங்கல்வாகும். பஞ்சாலையில் அகத்திடுவது பஞ்சு; அதுபுறத் திடுவது துணியாகும். ஆனால் பாடசாலை என்னும் தொழிற்சாலையில் அகத்திருவதும் மாணவர்களே. அது புறத்திடுவதும் மாண வர்களேயாகும், உலக வாழ்க்கையின் ஆயத் தப்பருவம் பள்ளிப் படிப்புடனேயே ஆரம் பிக்கின்றது. ஆனால் அது பள்ளிப் படிப்பு டன் ஆரம்பித்துப், பல்கலைக் கழகப் படிப் புடன் நின்றுவிடக்கூடாது. வாழ்நாள் முழுவதும் மாணவப் பருவமாக இருத்தல் வேண் டும். கல்வியே வாழ்க்கை. வாழ்க்கையே கல்வியாகும்.

கல்வி என்பது சதா அறிவைத் தேடி ஏங்குதலாகும். ‘கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு’ என்பது தமிழ்ப்பாட் டியின் பொன்மொழி ஆகும். மனித சமுதாயம் தான் பெற்றுக்கொண்ட அறிவின்விளை வார் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டு அளப்பரும் சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளது. பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் அல்லது பல்கலைக்கழ கப் பட்டம் பெற்றபின் படிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை என நாம் இறுமாப்புக் கொள்

ளாது. வாழ்நாள் முழுவதும் நாம் அறிவி னைப் பெருக்கிக்கொள்ள முற்பட வேண்டும். எமது தொழிலின் புதிய நுட்பங்களை அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வமேற்பட வேண் டும். கல்வியைக் கருவியாகக் கொண்டு இன் றைய தேவையை நிவர்த்தி செய்யும் வேளையில் நாளைய தேவையையும், தீர்க்க தரிச னத்துடன் நோக்கி, அதற்கேற்பக் கல்வி யைக் கற்றல் வேண்டும்.

“ஒரு நாட்டு மக்கள் உரிமைகொண்ட மக்களாக வாழ்வதற்குத் தனிநாட்டிலும் பார்க்கத் தன்னிறைவு கொண்ட பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டியது இன் றியமையாததாகும்” என்ற கருத்து கல்வி மாண்களிடையே நிலவி வருகின்றது. உல கம் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியும் கல்விமானு மாகிய ஐன்ஸ்டீன், இஸ்ரேல் உருவாக்கப் படுவதற்கு முன்பாக்கக் கீபூறு பல்கலைக்கழ கம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறி யுள்ளார். மேற்கு நாடுகளில் வாழ்க்கை முழுவதும் கல்விச் செயல் நடைபெறுகின் றது. அதற்கேற்ப வசதிகளைத் தனியார் துறையினரும், பொதுத் துறையினரும், அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள். மேற்கத் திய நாடுகளில் ஆணும் பெண்ணும் சதிபதி களாகச் சேர்ந்து ஆயுள் முழுவதும் கற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள்.

வில்லியம் ஜேம்ஸ் என்பவர் இருபத் தைந்து வயதிற்குமேல் கற்பது கடினமான கைங்கரியம் எனக் கூறியுள்ளார். ஒரு மனி தனுக்குப் பதினாஞ் வயதிற்குப் பின் உள விருத்தி நின்றுவிடுகிறது என்பது உளவியல் வட்டாரங்களின் கருத்தாகும். சுயமாகச் சிந்தித்துப் புதிய கருத்துக்களை உருவாக்கும் தன்மை இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது வயதிற்கு மேல் ஏற்படாது எனக் கூறுவாரு முளர். ஆனால் புதிய திறன்களை அல்லது பயிற்சியை எந்த வயதிலும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். எனவே நுண்மதி குன்றத் தொடங்கியதன் பின் கற்றுக்கொள்ள முடி யாதென்பது அர்த்தமற்றதாகும். கல்வி வட் டாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் வயதிலும்

பார்க்க ஒருவனின் ஆளுமையிலும், தனித் தன்மையிலுமே கற்றல் தங்கியுள்ளது. வயது கூடக் கூடப் பக்குவமும், அனுபவமும், முதிர்ச்சியும் கூடிச் செல்கின்றது. சில விசேஷ கற்பித்தல் முறைகளினால் வயது வந்த காலத்திலும், அறிவு மழுங்காது பாது காத்துக் கொள்ளலாம்.

அமெரிக்க உளவியல் வல்லுனர் புறானர் என்பவரின் கருத்துப்படி “எந்த மாணவனும் எப்பாடத்தையும், எப்பருவ நிலையிலும், எக் கல்வி நிலையிலும் கற்கலாம்” என்பதாகும். மேற்கத்திய நாடுகளில், ஆயுள் முழுவதும் கற்கும் வாய்ப்பிருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் பொறியியலாளர்கள் கல்வியினால் சிறந்த இலக்கிப் கர்த்தர்க்களாயினர், என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முதியோர் கல்விக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசின் தலையாய கடமையாகும்.

ரி. ஏச். கிறீன் என்பவர் ‘வயோதிபர் கல்வி நிரந்தர தேசியத் தேவை’ யெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனிதனிடம் குறையும் உண்டு, நிறையும் உண்டு. குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டாமல் நிறைவுத் தன்மையை வளர்க்க முற்பட வேண்டும். வாழ்க்கை விழுமியங்கள் கால சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப மாறிக்கொண்டே போகும். மனிதனும் தன் இயற்கையான தன்மையை மாற்றிக்கொள்ள ஆயுள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். மனிதன் தன் வாழ்நாளில் நான்கு பிரசைகளாகச் செயற்பட வேண்டும். அதாவது குடும்பத்தின் பிரசையாக, சமூகத்தின் பிரசையாக, நாட்டின் பிரசையாக, முழுமனித சமுதாயத்தின் பிரசையாக வாழவேண்டியவனாவான். மனித நாகரிகத்தின் சிறப்பு, மனித நடத்தை, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்திலேயே தங்கியுள்ளது. இந்த முன்னேற்றத்திற்கு மூலக்கல்வாக அமைவதே வாழ்க்கை முழுவதும் கல்வியாகும்.

நவீன உலகிற்கு நவீனமயமான கல்வி வேண்டும். நவீனம் என்பது காலத்தைப்

பொறுத்ததல்ல. கண்ணோட்டத்தை பொறுத்ததாகும். நவீன உலகில் ஒரு தொழிலுக்காக ஏற்கனவே பெற்றுக்கொண்ட பயிற்சி இளைப்பாறும் வயதை அடைவதற்கு முன்பாகவே காலம் கடந்ததாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. புதிய தொழில் நுணுக்க, நுட்பங்களை, ஓய்வு நேரங்களில், பகுதி நேரக் கல்வியாகப் பெற்றுக் கொண்டாலன்றி இளைப்பாறும் வயதை அடைவதற்கு முன்பாகவே வேலையற்றோர் பட்டியலில் சேர்ந்து கொள்ளும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படலாம். சோவியத் ஒன்றியம், பிரான்ஸ் போன்ற வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் சில குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்குரிய உத்தரவுப்பத்திரம், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பாக மாற்றப்படவேண்டும்.

இயற்கையின்பால் உறைந்துகிடக்கும் சக்தியினைப் பிழிந்து மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு விஞ்ஞானத்தைச் சிறந்த கருவியாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாட்டின் அளப்பரிய சொத்து விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப அறிவாகும். இவ்வறிவியலைக் கற்கக்கற்க வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டே செல்கின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான வளர்ச்சியால், பொறியியல் துறை விரிவு பட்டதோடு புதிய உட்கூறுபாடுகள் பலவற்றையும் தோற்றுவித்துள்ளது. எந்திரப் பொறியியல், மின் பொறியியல், விமானப்பொறியியல், சுரங்கப் பொறியியல், உலோகப் பொறியியல், இரசாயனப் பொறியியல், எனப் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். உலகெங்கும் புதிய புதிய கைத்தொழில்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு விஞ்ஞான வளர்ச்சிக் கேற்பவும், தொழிற்றுறைத் தேவைகளுக் கேற்பவும், மாறிச்செல்லும் சமுதாயத்தின் கமையவும், வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

மனிதனது உள்ளத்தைச் செவ்வையாகத் தூய்மைப் படுத்தக்கூடிய கல்வி அளிக்கப்படல் வேண்டும். கல்வியென்பது மனித

னது கண்களைத் திறக்கும் கருவியாகும். மனிதனுடைய வளர்ச்சிப் பருவங்களின் வேறுபட்ட நிலைகளில், வேறுபட்ட விருப்பங்கள், திறன்கள், எழுச்சி பெறுவதுண்டு. மிகச் சிறந்த சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் ஒரு வருக்கும் சங்கீதம் பயிலும் விருப்பம் ஏற்படலாம். வழக்கறிஞராகத் தொழில்பார்க்கும் ஒருவர் சிறந்த சித்திரக்காரனாக மாறலாம். கட்டிடக் கலைஞன் கவிஞனாக எழுச்சிபெறலாம். தொழிலதிபர் ஒருவர் திட ரெனப் புகைப்படம் பிடிக்கும் ஆர்வத்தினால் உந்தப்படலாம். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் ஏற்படும் இச்செயற்பாடுகள், வாழ்க்கையின் கடைசிக் கட்டங்களில் மிகப்பெரும் சாதனைகளை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கல்விக்குத் தாமே பொறுப்பேற்க வேண்டும். தன்வயமான கற்றலினால் புகழ்பெற்ற கல்விமான்களாக மாறியவர்கள் பலர். எச்செயலையும் முடிந்த முடிவாகக் கொள்ளக்கூடாது. ஒருவன் பணிபுரியும் நேரத்தைத் தவிர ஓய்வு நேரங்களில் புத்தகங்களை வாசிக்கவேண்டும்; வாசிப்புத்தான் ஒருவனை முழு மனிதனுக்கு கின்றது. தனது தொழிலின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி நவீன நூல்களை வாசித்துப் புதிய நுட்பங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். ஒருவனுடைய கல்வி இடைவிடாது தொடருமானால் தனது தொழிலை மாற்றிக் கொள்

வதற்கு மட்டுமன்றிச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் ஏதுவாக அமைகின்றது.

“கண்ணிரண்டே யாவர்க்கும் கற்றோர்க்கு முன்று விழி” என்பது முதியோர் வாக்கு. கல்வியை இடையில் நிறுத்துவது இயற்கையானதாகும். ஆனால் இந்நிலை உளவளர்ச்சியைத் தடுப்பதாக அமைகின்றது. கிண்டாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முதியோர் கல்வி நிலைமொன்றில் “என்பது வயதையடைந்த முதியவர் மரத்தில் சிற்ப வேலையைக் -கற்றுக் கொள்கின்றார் என்றால் அறிவு வளப்பத்திற்கு அந்நாட்டு மக்கள் அளிக்கும் ஊக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளலாம். வாழ்க்கையில் மனிதனின் பூரணத்துவமான வளர்ச்சிக்கு அவனது கல்வியறிவே அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஒருவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்கும் கல்வி மனித வாழ்வின் சகல கோணங்களையும் உள்ளடக்கியதாய், குறுக்கு ஒருமைப்பாடும், நெடுக்கு ஒருமைப்பாடும் கொண்டதாய், அமைதல் வேண்டும். கல்விச் செயல் உலகெங்கும், முழு மனித இயக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். ஒரு நாட்டின் கட்டுக்கோப்பான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அரசியல் பொருளாதார சமூக அமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமானால், கல்வியைக் கருப்பை தொடக்கம் கல்லறைவரை ஒவ்வொருவரும் கற்றல் வேண்டும்.

✱

“If you are planning for one year, plant grain;
If you are planning for ten years, plant trees;
If you are planning for a hundred years, plant men”
— A Chinese Proverb

ஹனீப் (f) கோ

மெஸ்கோ ஏஜன்ட்ஸ்

- ( ) மெஸ்கோ பொன்ட் சூட்கேஸ்கள்
- ( ) மெஸ்கோ ரவலிங் பேக்ஸ்கள்
- ( ) மெஸ்கோ சூட்கேஸ் வகைகள்

மற்றும் மெஸ்கோ தயாரிப்புகள்

- ★ ஏனாமல் அலுமினியம் பாத்திரங்கள்
- ★ அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
- ★ எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
- ★ சிறுவர் சைக்கிள்கள்

ஆகியவற்றுக்குச் சிறந்த இடம்

HANIF CO.

Agents for MASCO Products

168, K.K.S. Road,

JAFFNA.

7664

வள்ளுவர் கண்ட கல்வி நெறி (ஒரு நோக்கு)

க. தங்கவேல் பி. ஏ. (இலங்கை)

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” எனப் பாரதியார் கூறும் கூற்று வள்ளுவரையும் தமிழ் நாட்டையும் தரணியில் உயர்ந்த இடமான வானத்திற்கே ஏற்றிவிட்டது. தமிழின் ‘கதி’ என்பதை க - கம்பராமாயணத்தையும் தி - திருக்குறளையும் சுட்டுமென்பார் சான்றோர். எனினும், திருக்குறள் தேடிக்கொண்ட இடத்தை வேறு எந்நாலுமே தமிழிற் பெற முடியவில்லை எனின் மிகையாகாது. வள்ளுவரின் குறள் தமிழ் மறையாக உலகப் பொதுமை காணும் கோட்பாடாக விளங்குகிறது. அதனாற்போலும் இன, மத, மொழி, நாட்டுவேறுபாடின்றி அனைத்துலக மக்களும் திருக்குறளை ஏற்கின்றனர். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று உலகப் பொதுமை கண்ட தமிழரின் வழித்தோன்றல் திருவள்ளுவர். உலக மக்கள் யாபேரும் ஏற்கும் கருத்துக்களை அள்ளித் தெளித்து, பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் கலந்து தந்த தோடு நில்லாது, தன் முன்னையோர் கருத்திற் தவறாது, உலகப் பொதுமையையும் மறவாது “யாதானும் நாடாம் ஊராம்” எனக் கூறிப்போந்தார். குறளில் இல்லாத பொருளே இல்லை என்பார் கற்றோர். எனவே பல பொருள்பற்றி மொழிந்த வள்ளுவர், கல்விபற்றியும் கூறத் தவறவில்லை. கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி அறிவுடைமை, சிற்றினம் சேராமை ஆகிய அதிகாரங்களில் முற்று முழுதாகக் கல்வியைப்பற்றிக் கூறும் இவர், சந்தர்ப்பங் கிடைக்கும் போதோ அல்லது, சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியோ, கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை முன்வைக்கத் தவறவில்லையென்பது அவரது திருக்குறளைக் கற்குந்தோறும் காணலாம்.

‘எல்லாச் செயல்களும் நோக்கமுடையன’ என்பதற்கொப்ப, கல்விக்கும் நோக்கமுண்டு எனலாம். திருவள்ளுவர் கல்வியின் நோக்கத்தை,

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றூள் தொழாஅர் எனின்” எனக் கூறுவர்.

கல்வியின் நோக்கம் இறைவனை வணங்குதல் - இறைவனையடைதல் என்பதே வள்ளுவர் கருத்தாகும். எனவே, அவர் காட்டும் கல்வியின் நோக்கம் ஆன்மீக நோக்கமே என்பது வெளிப்படை. மிகப் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த கிரேக்கத்தின் தத்துவஞானி சோக்கிரடஸ் அவர்களது “உன்னையே நீ அறிவாய்” என்ற கருத்து வள்ளுவரது கருத்துடன் ஒப்ப நோக்கிற்பாலது. இந்து பௌத்த மரபுகளும் இவ்வான்மீக நோக்கத்தையே கொண்டன. இந்து மத மரபு ‘தன்னை உணர்தல்’ என்ற ஆன்மீகக் கருத்தையே வற்புறுத்துகிறது. போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த, பிரித்தானியரதும் கல்வியின் நோக்கங்களும் ஆன்மீக அடிப்படையிலேயே அமைந்தன என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. ‘ஒரு உயிருக்கு திங்கு விளையாதிருத்தல் கல்வியின் நோக்கம்’ என பேட்ரன் ரஸ்ஸல் அவர்கள் குறிப்பிடுவார். இதே போன்று வள்ளுவப் பெருந்தகையும் “அறிவினால் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின நோய் தன்னோய்போற் போற்றுக் கடை” என்று கொண்டார். இவ்விருவரதும் கல்வியின் நோக்கம், தானும் வாழ்ந்து மற்றையோரையும் வாழ வைப்பதே என்பது புலனாகின்றது.

கல்விக்குப் பல தத்துவ ஞானிகளும், பல கல்வியியலாளர்களும் பல்வேறு கோணங்

களிலிருந்து வரைவிலக்கணம் வகுத்தனர். உள்வரும் தாம் கல்விக்கு வரைவிலக்கணம் வகுக்க வேண்டியது கிடமையென உணர்ந்திருக்க வேண்டும். எனவேதான், கல்வியென்பது, 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்' என்கின்றார். மனிதன் கற்றதனால் மாத்திரம் எதையும் சாதித்துவிடமுடியாது. அவன் உலக மக்களோடு எவ்வாறு பழகுகிறான் — வாழ்கிறான் — இணைக்கின்றான் என்பதிலேயே அவன் கற்றதன் பெருமை தங்கியுள்ளது. சிறந்த தத்துவ ஞானியும் உளவியலாளருமான ஜோன் டூயி அவர்களும் 'கல்வியே வாழ்க்கை; வாழ்க்கையே கல்வி' எனக் கூறுவதை நோக்கும்போது வள்ளுவரது கருத்துக்கும் டூயி அவர்களது கருத்துக்குமிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமையிருப்பது புலப்படுகின்றது. உலகம் எவ்வழி அவ்வழி உறைய வேண்டுமென்ற வள்ளுவப் பொருந்தகையின் கருத்தில், 'சமூகத்தோடொட்டி வாழாதான் வாழ்க்கை அறிவுக்கு ஒவ்வாதது என்பதையே உணர்த்துகிறது. ஜூலியன் ஹக்லி அவர்களின் 'உலகில் வாழும் மனிதன் அனைத்துலகப் பங்கினனாக வாழ வைப்பது கல்வி' என்ற கருத்தும் வில்லியம் வோட்ஸ் வோர்த் அவர்களின் 'மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பது கல்வி' என்ற கருத்தும் திருவள்ளுவரது கருத்தோடு ஒப்புமைப்படுகிறது. அறிவுடையார் எல்லாமுடையார் என்ற திருவள்ளுவரது கருத்து மேலும் ஒரு படி உயர்ந்து நிற்கிறது.

இத்தரணியில் வாழும் மக்கள் பொருளுக்கும் பணத்திற்கும் பெருமதிப்பளிப்பதைக் கண்ணாரக் காண்கிறோம். ஆனால் இவை நிலையில்லாதவை என்பதை யாரும் ஏற்பதில்லை. இவை வெள்ளத்தால் அள்ளுண்டு போகலாம்; கல்வரால் கொள்ளையிடப்பட்டு விடலாம்; அக்கினியின் கோபப்பார்வக்கு இலக்காகி வெந்து, இருந்த இடம் தெரியாது சாம்பராகலாம். ஆனால், கல்வி அவ்வாறல்ல. கற்றவரால் மாத்திரமே பயன்படுத்தப்படத்தக்கது. எனவேதான் வள்ளுவர் 'கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி' என்று கூறினார் போலும். கல்வி மூலம் பெறப்படுவது

அறிவு. அவ்வறிவு சுற்றம் காக்கும் என்பதும் வள்ளுவர் தரும் இன்னுமோர் சிறந்த கருத்தாகும்.

கல்வி என்பது சாதாரணமாகக் கடையிற் பெறப்படும் 'சரக்கு'ப் போன்றதல்ல. அதனைப் பெறுவது சிரமம். ஆகவேதான் வள்ளுவர் கல்வியை 'கற்க' என்கின்றார். மனிதன் தன் வாழ்நாளில் கற்கவேண்டிய நூல்கள் அனைத்தையும் கற்கவேண்டுமென்பது வள்ளுவர் கருத்தாகும். இவ்வாறு பல பனுவல்களையும் படிக்குந்தோறும் படிக்குந்தோறும் அவை இன்பம் பயப்பனவாக இருக்குமே தவிர துன்பம் பயக்கமாட்டா. 'நவில்தோறும் நூனயம்' என்ற வள்ளுவரது கருத்து இன்பம் பயப்பதாகவே இருக்கின்றது. இவ்வாறு இன்பந் தரும் கல்வியைக் கற்காத மனிதரைப் பார்த்து சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என் என்று வள்ளுவர் கேட்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கதொன்றல்ல. மணற்கேணி தோண்டப்பட, தோண்டப்படவே நீரானது ஊறிக்கொண்டு வருவது போல், கற்குந்தோறும் அறிவு பெருகும். 'என்றென்றும் கற்றுக்கொண்டிருப்பதே கல்வி' என்ற கிரேக்க தத்துவஞானி சோக்ரட்டீஸ் அவர்களின் கருத்துடன் வள்ளுவரது கருத்தையும் ஒப்பிடலாம். கற்பவற்றை எவ்வாறு கற்க வேண்டுமெனக் கேட்போருக்கு வள்ளுவர் தரும் விளக்கம் சிறப்பானது. கற்பவற்றை 'கசடறக் கற்கவேண்டும்' என்கிறார். கல்வி என்பது கற்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடக்கூடாது; அதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை நன்றாக அறிந்த பின்பே கற்றவராகலாம் என்பது அவர் கருத்து.

கருத்தறிந்து கற்றலே கல்வியின் ஆதாரமாகும். கல்விமுன்னேற்றம், எண்ணக்கருத்துக்களைத் தெளிவாகவும், பூரண விளக்கத்துடனும் கற்றுக்கொள்வதிலேயே தங்கியுள்ளது. நூல்களை வாசிப்பவர்களெல்லாம் கற்றவர்களாக மாட்டார்கள். அந்நூல்களைக் குற்றம் நீங்கக் கற்கவேண்டும். ஆராய்வுடன் கற்கும் கல்வியே உண்மையான கல்வி, பிறர் கூறுகிறார்களென்பதற்காக எல்லாவற்றை

யும் ஏற்கவேண்டுமென்பதில்லை. அவர்களது கூற்றில் உண்மை ஞானம் இருப்பின் மட்டுமே ஏற்கவேண்டும். அதனையும் நன்றாக ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதனை வள்ளுவர் வலியுறுத்தும் வகை பாராட்டுக்குரியது.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு. [பொருள்
எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்
மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு. [பொருள்

தலையாட்டிப் பொய்மைகளாக மனிதர் இருப்பதை வள்ளுவர் விரும்பவில்லை. ஆராய்வுக்கம் கொண்டோரையே அவர் விரும்புகின்றார். கிரேக்க தத்துவஞானி சோக்கிரடஸ் அவர்களும் வள்ளுவரது கருத்தையே கொண்டிருந்தார். எனலாம். எதையும் ஏன்? எதற்காக? எப்படி? என்று கேட்கவேண்டுமென்பது சோக்கிரடஸ் அவர்களின் கருத்தாகும். இவ்வினாக்கள் மூலமே அடிமைப்பட்ட சமுதாயத்தையும், சிந்தனையில்லா சமூகத்தையும், தட்டியெழுப்பினார் சோக்கிரடஸ். இருவரும் ஆளுக்காள் சளைத்தவர்களல்லர். அறிஞர்களின், சிந்தனையாளர்களின், தத்துவ ஞானிகளின் கருத்துக்கள் ஒன்றுபடுத்தல் வியப்பிற்குரியதல்ல. இச்சந்தர்ப்பத்தில் புத்தபகவானின் கூற்றையும் நாம் நினைவுகூருவது பொருத்தமானதாகும். அவர் “பொன்னை உருக்கியும் வெட்டியும் உரை கல்லில் உரைத்தும் அதன் தூய்மை துணியப்படுவது போலவே, நான் சொல்வதையும் என்மேற்கொண்ட மதிப்புக் காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல், நுணுகி, ஆய்ந்து பார்த்து, அசையாதெனின் ஏற்றுக் கொள்க” எனக் கூறுகின்றார். புத்த பெருமானது கருத்தும் வள்ளுவரது கருத்தை வாழவைக்கிறது. ஜோன் டேவி அவர்களின் ‘அறிவு என்பது ஆராய்ச்சியில் பிறப்பது’ என்ற கருத்தும் திருவள்ளுவரது கருத்துடன் இணைந்து காணப்படுகின்றது எனலாம்.

‘எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்’ என்பது நம் முன்னோர் கூற்று. வள்ளுவரும் இக்கருத்தையே, எண்ணும் எழுத்தும் வாழுகின்ற உயிர்களுக்கு இருக்கின்ற இரண்டு கண்களென்கின்றார். அவர் வாழ்ந்த காலச் சமுதாயம் கல்வி கற்காத சமூகமாக இருந்திருக்க வேண்டும். கல்லாதாரைக் காணும்போது வள்ளுவருக்கு வேதனையும் அதே வேளை ஆத்திரமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கல்லாதாரைக் காணுந்தோறும் தொழு நோயாளரைக் காண்பது போன்று முகத்தைச் சுளிப்பது தெரிகின்றது. கல்லாதாரின் முகத்திலிருப்பது கண்களல்ல, அவை புண்களென்கின்றார். கல்லாதாரின் கண்கள் அவருக்குப் புண்ணாகக் காட்சியளிக்கின்றன. நாம் ஒருவரை நோக்கும்போது அவர் வதனத்தையும், நயனங்கனையுமே நோக்குகின்றோம். அவருடன் உரையாடும்போதும் கண்களையே காண்கின்றோம். அம்முகத்தில் புண்ணிருந்தால் எவ்வாறு நமக்கு அருவருப்பு ஏற்படுமோ, அதே போன்று தான் வள்ளுவருக்கும் கல்லாதாரைக் காணுந்தோறும் அருவருப்பு ஏற்படுகின்றது. அவர் அருவருத்தால் மட்டும் போதாதா, திட்டியும் தீர்க்கின்றார். நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லாதான் மண்ணைச் செய்யப்பட்ட பாவையாக இருப்பதாகவும், கற்றாரோடு கல்லாதாரை நோக்கும்போது, அவர்கள் விலங்குகளாகக் காட்சியளிக்கின்றனரெனவும் கூறுவது, கல்லாதார்மீது அவர் கொண்ட ஆத்திரமே எனின் மிகையாகாது. இவர்களெல்லாம் ஏன் இவ்வுலகிலே தோன்றினார்கள் தோன்றிற் புகழொடல்லவா தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்று குறைப்பட்டுக்கொள்ளுகின்றார் வள்ளுவர். ஒருவன் ஏழையாக இருக்கலாம். அது இவ்வுலகில் சாதாரணமானதாகும். அவ்வாறிருப்பது இல்லாதவனென்ற பொருளைக் குறிக்காது. உண்மையிலேயே இவ்வாமை என்று கூறுவது அறிவின்மையே என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இவ்வாறு, பலவாறாகக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அவர் கூறுவது சமூகம் சிந்திக்கற்பாலது.

கல்லாதாரின்மீது வெறுப்புக் கொண்ட வள்ளுவர் சிறிது இரக்கமும் காட்ட முற்பாலது.

கல்லாதாரின்மீது வெறுப்புக் கொண்ட வள்ளுவர் சிறிது இரக்கமும் காட்ட முற்பாலது.

படுகிறார். கற்கக் கூடிய வசதிகளாற் அக் கால சமுதாயத்தை அவர் மன்னிக்க முயற் சிக்கின்றார். எனவேதான், அறிவு, கற்ப தால் மாத்திரமன்றி கேட்பதனாலும் ஏற் படும். ஆகவே, கற்கமுடியாவிடின் பரவா யில்லை, கேள்வி ஞானமானது பெறுங்கள் என்கின்றார். சான்றோர் சபைகளைப்பற்றி அடிக்கடி வள்ளுவர் கூறுவதன் நோக்கம் இது பற்றித் தானே என்று எண்ணத் துகின்றது. அவையிலுள்ள அறிஞர் பெருமக்கள் பேசுவதைக் கேட்கலாம் என்பது அவர் எண்ணம் போலும். கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவிபற்றிக் குறிப்பிடும் வர், கேள்வியின் மூலம் அறிவின்பத்தைப் பெறலாம். அது இன்பத் தேனாக, உணவாக மனிதனுக்கு உதவும். அவ்வாறு கேட்பதன் மூலம் பசியே போய்விடும். அப்பசி அறிவாகிய உணவைப் பெறுவதாகவே இருக்கும். அதைப் பெறுவதன் மூலம் மனிதனின் பசியே தீர்ந்துவிடும். அக்கேள்வி இல்லாத போதுதான் சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்பட வேண்டியவரும் என்று, உணவைக்கூட மனி தனை மறக்கச் செய்யக்கூடியது அறிவு என்கிறார்.

கல்வியைக் கசடறக் கற்கவேண்டின் ஓர் ஆசிரியரை அணுகிக் கற்க வேண்டும். ஆசிரியர் ஓரிடத்திலிருக்க மாணவர் அவரைத் தேடிச் சென்று கல்வியைப் பெற வேண்டும். பொருளில்லாதான் உள்ளானிடம் சென்று உதவி கேட்கும்போது, எவ்வாறு இரந்து கேட்பானோ, அதே போன்று ஆசிரியரிடம் சென்று மாணவர் கல்வி கற்க கேட்க வேண்டும். எனவே, வள்ளுவர் காட்டும் ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு குரு சிஷ்ய பரம்பரைத் தொடர்பாகும். இவ்வாறு கற்கும் மாணவரும் கற்பிக்கும் ஆசிரியரும் வினாவிடை மூலம் கற்க வேண்டுமென்பதே வள்ளுவர் கருத்தாகும். இதனாலேயே மெய்ப்பொருள் காணமுடியுமென்கிறார். இவ்வகையில், கிரேக்க தத்துவஞானி சோக்கிரடீஸ்

அவர்களின் வினாவிடை முறையோடு வள்ளுவரின் முறையையும் ஒருமை காண முடிகின்றது.

தமக்குக் குழந்தையிலேயே என்று ஏங்கும் பெற்றோர் பலர் இருக்கின்றனர். அதே வேளை பெற்ற குழந்தைகள் அதிகமாகிவிட்டதனால் வாழவைக்க முடியாது அல்லலுறும் பெற்றோருமுள்ளர். மனிதன் பெறக்கூடிய பல்வேறு செல்வங்களுள் குழந்தைச் செல்வமே மேலான சிறந்த செல்வம். பல செல்வங்களைப் பெற்றுச் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழும் மக்களைப் பார்த்துத் திருவள்ளுவர் ஓர் எச்சரிக்கை விடுகின்றார். நாம் பெறும் செல்வங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் அறிவறிந்த மக்கட்பேறு போன்ற செல்வம் பிறிதொன்றில்லை. என்கின்றார். குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்த்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு வேண்டிய கல்வியைச் சிறப்பாக வழங்க வேண்டியது தந்தையார் கடமை. அதுவும் கற்றறிந்தோர் சபையிலே அவனும் மற்றவர்களோடு சரிநிகர் சமான்மாக, அல்லது அவர்களிலும் மேம்பட்ட நிலையில் இருக்கலாம். அந்தளவுக்கு கல்வி வழங்கப்படவேண்டும் என்று தந்தையை எச்சரிக்கின்றார். ஒரு தாய் பிள்ளையைப் பெற்ற பொழுது அவளடையும் மகிழ்ச்சியை எழுத்தோவியமாக வடிக்க முடியாது. அதைவிடவும் மகிழ்ச்சியுண்டோ எனின் ஆம், என்கின்றார் வள்ளுவர். தன் குழந்தை கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்தவனென மற்றையோர் கூறக்கேட்டதாய் ஈன்றபொழுதில் அடைந்த களிப்பிலும் மிகுதியான களிப்பை அடைகின்றான் என்று கூறுவதன்மூலம் கல்வியின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார். கல்வி, அரசியல், சமூக சிந்தனையாளர் ருளோ அவர்கள் கல்வியின் நோக்கம் 'இயற்கை உலகுக்களித்த குழந்தையை அறிந்து வளர்ப்பதே' எனக்கூறுவது திருவள்ளுவரது கருத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கற்பாலது எனலாம்.

*****
With best Compliments of

**P. N. Krishnadasan
& Co.**

**Shipping & Travels Agent
KANKESANTHURAI.**

*****
தரமான சைவ உணவு வகைகட்டு

அமுதகரம்

சைவ உணவகம்
ஆஸ்பத்திரி வீதி, (பஸ்நிலையம் முன்பாக) யாழ்ப்பாணம்.

With Best Compliment
of

RAJAA SILK HOUSE

44, Bazaar Street,
BATTICALOA.

Phone: 2055

டயாஸ் பம்புகள்

உற்பத்தியாளர்:

டயானி இன்டஸ்றீஸ்

தபாற்கந்தோர்லேன்,
தெல்லிப்பளை.

விநியோகஸ்தர்கள்:

டயானி எலக்ட்ரிகல்ஸ்

222, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7772

★ றஞ்சனுஸ் ★

8 நவீன சந்தை, — சாவகச்சேரி.

மனத்தைக் கவரும்

★ மணிப்புரி, னைலெக்ஸ்

★ சின்டெக்ஸ், சாதனா

மற்றும்

சிறியோர் பெரியோர்களுக்கான

★ றெடிமேட் ஆடைகள்

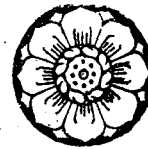
★ சேட்டிங் ★ சூட்டிங்

அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் தெரிவதற்கு

RANJANA'S

8, MODERN MARKET,
Kandy Road — Chavakachcheri.

தரமான நவ நாகரிக
புடவைகளுக்கு

குறைஸ்ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

5, நவீன சந்தை
கண்டி வீதி,
சாவகச்சேரி.

“எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணிற் பிறக்கையிலே”

விமலாதேவி சுப்பிரமணியம் பி. ஏ. (இலங்கை.)

“ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே;
சான்றோனுக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே;
வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே;
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே;
ஒளிறுவாள் அருஞ் சமம் உருக்கிக்
களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே”

என இவ்வாறு ஒருவனைச் சான்றோனுக்குத் துதல் அவனுடைய தந்தையின் கடமை எனவும், அவனுக்கு நல்ல பழக்கங்களைக் கற்றுக்கொடுத்தல் அரசனின் கடமை என்றும் சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூற்றிலே பொன்முடியார் கூறினார். இதிலிருந்து ஒரு வனுடைய ஆளுமையை உருவாக்குவதில் அவனுடைய உள்ளார்ந்த இயல்புகளை விட ஏனைய புறக்காரணிகளும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன என்பது அன்றே உணரப்பட்டு விட்டதைப்போல் தோன்றுகின்றது. ஆனால் இன்றைய உளவியலாளர் கருத்துப்படி ஒரு குழந்தைக்கு நற்பழக்கங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தலும், அவனை உலகம் போற்றும் படி சான்றோனுக்குதலும் அரசனுக்கும் குழந்தையின் தந்தைக்கும் மட்டுமே உரிய கடமை அன்று. பொன்முடியார் கூறுவது போல குழந்தையை ஈன்று வளர்த்தலுடன் தாயாரின் கடமை முடிந்து விடுவதுமல்ல. தாய், தந்தை, ஆசிரியன், அரசு இவற்றுடன் பரம்பரையாகவும் அவன் வாழும் குழலும் கூட ஒருவனை மனிதனை ஆக்குவதற் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பது இன்று எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். பிரான்சிய சிந்தனையாளர் ரூஸோ அவர்களது ‘மனிதன் இயற்

கையில் தீயவனுட்ப் பிறப்பதில்லை; சமூகத்தின் குறைபாடுகளே அவனைத் தீயவனுக்கு கின்றன” என்ற கருத்தும் இங்கு சிந்திக்கற்பாலது.

குழந்தைகளைப் போற்றி வாழவேண்டும். அவர்களது உடனலம், மனவளர்ச்சி, விளையாட்டு, கல்வி, தொழில் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் பெற்றோரும் மற்றோரும் நிறைய சிந்திக்க வேண்டும். குழந்தைகளை நல்ல முறையிலே போற்றி வளர்த்து சிறந்த ஆளுமையை அவர்களிடத்து உருவாக்குவதற்குக் குழந்தை உளவியலறிவு அவசியம். அப்போதுதான் குழந்தையின் மனநிலையினைப் புரிந்து அதன் தேவைகளை உரிய நேரத்தில் உரிய முறைப்படி நிறைவேற்றி அவனது முழுமையான வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிய முடியும்.

பொதுவாகக் குழந்தையின் மனம் பக்குவப் படுவதற்கு அத்திவாரமாகச் சில அம்சங்கள் உள்ளன. நல்ல அன்பான குடும்பச் சூழல், தேகத்திலே தெம்பு, மனதிலே தைரியம், உள்ளத்திலே உணர்ச்சி, புத்திவேகம், பண்பட்ட கல்வி என்பனவே அவை. பிரச்சினைகள் இல்லாத அன்பான அமைதியான

குடும்பம் ஒரு குழந்தைக்கு மனநிறைவையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தவல்லது. மேலும் தேகத்திலே தெம்புள்ளவனிடம் கோபங்களுக்கு இடமிரா. பலவீனமும் திறமைக்குறையும் தான் கோபத்தின் மூல காரணம். வியாதிகளாற் பலவீனப்பட்டவன் தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ள விடயங்களில் மன நாட்டம் கொள்ளான். அவன் மனம் சோர்வுக்கும் துயருக்கும் இடமாகிவிடும். ஆகவே தான் குழந்தைகளைப் பெற்றோர் நல்ல உணவைக் கொடுத்து சந்தோஷமான மன நிலையைக் குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தி அவர்களை விளையாட்டில் ஈடுபடுத்தி அவர்களது தேகத்திலே தெம்பு, பலம், என்பன உள்ளவர்களாக வளர்க்க வேண்டும்.

தெரியமே மற்றெல்லாக் குணங்களுக்கும் அடிப்படை. தெரியம் இல்லாமல் எந்த நற்குணமும் சோபிக்காது. எதையும் செயலாக்க வேண்டிய திறன் இராது. அச்சமுள்ள பெற்றோர் தெரியமுள்ள வீரப்பினர்களை உலகிற்குத் தரமுடியுமா? தெரியம் என்பது முரட்டுத்தெரியமாகவோ அசட்டுத் துணிச்சலாகவோ இருப்பது கூடாது. அச்சத்தைவென்று அன்புப் பாதையிலே சென்ற புத்த பகவானது மாசற்ற உருவமும் அற நெறியின் பொருட்டு மரணத்தை ஏற்ற மகாபுருஷன் சோக்கிரடஸின் தெய்வீகத்தோற்றமும் நம் குழந்தைகளின் கண்முன்னே உலகவேண்டும்.

உள்ளத்திலே உணர்ச்சி என்னும்போது உண்மையான உணர்ச்சியை இரக்கத்திலே தான் காணமுடியும். பிறர்துன்பம் கண்டு இரங்குதல் இதன் முதல் சின்னம். தனக்கு வேண்டியவரல்லாதவர் படும் துன்பம் கண்டு இரங்குதல் அறிவின் முதிர்ச்சியில் தான் வரும். எந்த இடத்தில் துன்பங் கண்டாலும் பரிதவிக்கும் உள்ளத்தைப் படைத்து விட்டோமானால் உலகில் யுத்தங்களே நிசமா.

அடுத்து அறிவு வளர்ச்சி என்பது எதையும் துருவி ஆராயும் அவாவாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் பிறர் குற்றங்களை ஆராய்ந்து தூற்றும் மனநிலை அல்ல அது.

இக்குணம் பகைமையிலிருந்தும் பொருமையிலிருந்தும் முனைத்தெழுகின்றது. ஆகவே அறிவு வளர்ச்சிக்கு நேர்மையும் உண்மையுமான மார்க்கமே சிறந்த மார்க்கம். பலவித உயர்ந்த அறிவுத் துறைகளில் இறங்கி உண்மையை நாடுகின்ற தூய்மையான அறிவைத்தான் உண்மையான அறிவு வளர்ச்சி எனலாம். அச்சமின்றி அறிவோடு கலந்த அன்பு வாழ்க்கையை நடத்தக் கற்றுக் கொடுப்பது தான் கல்வியின் நோக்கம் என்கிறார் பேட்ரன்ட் ரசல். எனவே ஒருவனது குணநலனை உருவாக்குவதில் அவனுக்கு ஊட்டப்படும் கல்வி பெரும்பங்கு வகிக்கிறதெனலாம்.

குழந்தைமேல் குடும்பத்தவர் செலுத்தும் வெறும் அன்பு அவனுடைய ஆளுமையை வளர்க்காது. அறிவுடன் கூடிய அன்பே அதனை வளர்க்கும். வெறும் அன்பு அறியாமையை உண்டுபண்ணி விடும். அறிவை மட்டும் வளர்த்தோமானால் இன்று மேனாடுகளில் இருக்கும் விபரீத நிலை வந்து விடும். அன்பு கலந்த அறிவிலேதான் உன்னத சமுதாயம் உருவாகி உலகின் நாகரிகம் தழைத்து செழித்து வளர முடியுமென்பது ரஸலின் கருத்து.

குழந்தைக்கு ஆரோக்கியம் வேண்டும். அச்சம் அகல வேண்டும். இரக்கம் அன்பு முதலிய குணங்கள் வளரவேண்டும். அன்போடு கலந்த அறிவு தடங்கலின்றி விரிய வேண்டும். எதையும் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற அளவுக்கு பெற்றோர் துணைசெய்யவேண்டும். தவறான பாதையிற் செல்லாமல் திருப்பி நல்ல பாதையிலே செலுத்த வேண்டும். இது பெற்றோரின் கடமை.

முதல் மூன்று வருடத்துள்ளேயே குழந்தைகளுக்கு மனப்பண்பு ஏற்பட்டு விடுகின்ற தெனப்பல உளநூல் வல்லுநர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். குழந்தையின் ஆறு வயதிற்குள் தக்க மனப்பண்பை அமைத்து விட வேண்டும் என ரசல் கருதுகிறார். குழந்தை பழக்கங்களோடு பிறக்கவில்லை

எனவே அவனை நல்லவனுக்குவதும் தீயவனுக்குவதும் நம் கையிலேதான் உள்ளது. இருளையும் கடல் அலையையும் கண்டு பயப்படும் குழந்தைகளை அவற்றோடு பழகும்படி செய்தும் பலவாறு எடுத்துக் கூறியும் அதன் பயத்தை நீக்கலாம். தனது தோட்டத்தில் மலரும் மலர்களைப் பார்க்கும் குழந்தை மற்றவர் தோட்டத்திலுள்ள மலர்களைப் பறித்து நாசம் செய்யாது. குழந்தை விரும்பும் பொருள்களை லாங்கிக் கொடுக்காவிடின் அவன் உலோபியாக மாற இடமுண்டு. குழந்தைகளிடம் நமக்குள்ள பேரன்பை அளவுமீறி வெளிப்படையாக காண்பித்தலும் கூடாது. அது குழந்தையைப் பேராசைக் காரனாகவும் கூட ஆக்கிவிடலாம். கண்டிப்பும் இப்படியே. வசைமொழிகளை அதிகம் கேட்கும் குழந்தைகள் உணர்ச்சி குறைந்தவர்களாகவும் ஆக்கப்படும். பொதுவாகவே குழந்தைகளுக்கு அதிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசை அதிகம். தன்னை எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றது. அதன் மனம் அப்படியே நாம் கவனியாதபோது நம்முடைய கவனத்தைக் கவரவே அவை விஷமம் செய்கின்றன. அதிகாரம் செய்யாதவிடத்து அதன் செயல்கள் வீம்பு, பிடிவாதம் அழகை முதலியனவாகப் பரிணமிக்கின்றன.

சாதாரணமாக ஒரு குழந்தையின் வாழ்க்கையின் முதற்கட்டம் வீட்டில் அவன் பெற்றோருடன் ஆரம்பிக்கின்றது. எனவே தான் பெற்றோர் குழந்தை உளவியல் பற்றிப் போதிய அறிவுள்ளவர்களாதல் வேண்டும். குழந்தையின் வளர்ச்சியில் அடுத்த கட்டம் பிள்ளைப்பருவமாகப் பாடசாலையில் ஆரம்பிக்கின்றது. அக்கட்டத்தில் பெற்றோருடன் ஆசிரியரும் குழந்தையின் ஆளுமைப் பண்புகளை வளர்த்துச் செல்வதில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றார். இங்கு ஒரு ஆசிரியருக்குக் கல்வி உளவியல் பற்றிய அறிவு தேவைப்படுகின்றது. ஆயினும் கல்வி உளவியல், மாணவரின் பிரச்சினைகளைத் தற்செயலாகத் தான் காணுகிறது. திட்டமிட்டு எப்பிரச்சினையையும் அணுகுவோ

திட்டமிட்டு எந்த ஓர் ஆளுமையை உருவாக்குவதோ கல்வி உளவியலால் முடிவதில்லை. ஒரு பொறியியலாளர் திட்டமிட்டு ஒரு மோட்டார் வண்டியை உருவாக்கி விடலாம். ஆனால் ஒரு உளவியலாளர் திட்டமிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட ஆளுமையுள்ள மனிதனை உருவாக்கமுடியாது.

ஒரு குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பெரியவனாகிற வரையில் பெற்றோருக்குப் பிரச்சினைகள் இருந்துதான் தீருகின்றன. அவன் தனித்துத் தன் நலன்களைக் கொள்ளும் காலம் வரையிலும் மற்றவர்கள் தான் அவனுடைய நலன்கள் தேவைகள் முதலியவற்றைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவர்களுள் பெற்றோர், குடும்பத்தவர், ஆசிரியர், முதன்மையானவர்கள். குழந்தைக்குத் தக்க பயிற்சியளிப்பதும், கற்றுத் தருவதும், குறைகளை நிவிர்த்தி செய்வதும், பெற்றோரின் கடனாகும். சில பெற்றோர் தம் குழந்தையின் வளர்ச்சிப் போக்கில் குறைகளைக் கண்டாறிகூடப் பிறரிடத்தில் அவற்றை நிறைகளாகவே கருதி விளக்கம் தருகின்றனர். “குழந்தைக்கு இந்த வயதில் ஒன்றும் தெரியாது” “அவனுக்கு இதற்கெல்லாம் வயது போதாது” “அவன் கெட்டிக்காரன்” “நாட் போகச் சரியாகி விடும்” என்றெல்லாம் அப்பெற்றோர் கூறுவர். ஆனால் குழந்தை தன்னோடு ஒரு பிரச்சினையை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறுனென்பதைக் காண விரும்புவதில்லை. கண்டாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்துவதும் இல்லை. மேலும் தாம் குழந்தைகள் எதிரில் நடந்து கொள்ளும் சில முறைகள் எவ்வளவு தூரம் குழந்தை மனதில் பதிகின்றது என்றும், எவ்வாறு அவனது பிற்கால வாழ்க்கையின் வெற்றிகளைப் பாதிக்கப்போகின்ற தென்பதையும் எல்லாப் பெற்றோரும் அறிவதில்லை. சில பெற்றோரே அறிந்து அதைத் தடுக்கும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்கின்றனர். சில காரணங்களினால் குழந்தைகள் சில பிரச்சினைகளுக்கு இலக்காகி விடலாம். முதலில் அவை பிரச்சினைகளாகத் தெரிய மாட்டா. ஆனால் அவை குழந்தைகளின்

ஆளுமை முதிர்ச்சியில் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. அவற்றிற்கு சிலவற்றை இங்கு பார்ப்போம்.

குழந்தைகள் எதிரில் பொய் பேசுதல், கணவனும் மனைவியும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், குழந்தையின் பழக்கத்தில் வேண்டத்தகாத பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. பெற்றோர், மற்றும் வீட்டிலுள்ள பெரியவர்கள் தம் வேலைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது குழந்தைகள் அவர்களைச் சுற்றியே வட்டமிட்டுக் கொண்டு அவர்களுடைய பேச்சுக்கள், செயல்கள், உணர்ச்சி வேகங்கள் இவற்றையெல்லாம் நன்றாகக் கவனிக்கிறார்கள். பின்னர் அதைப் போலவே நடக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் அதிகமான பெரியவர்கள் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை.

தவிர, பிடிவாதக்காரகுழந்தைகளையும்; துஷ்டத்தனம் செய்யும் குழந்தைகளையும், பிறர் எதிரில் இகழ்வதும், கண்டிப்பதும் கூடாது. இதனால் குழந்தையின் தன்மான உணர்ச்சி பாதிக்கப்படுகின்றது. தனிமையில் அழைத்து இதமாகவும், பதமாகவும், குழந்தையின் மனதில் உறைக்கும்படியும் சொல்லித் திருத்த வேண்டும். குழந்தைகளை ஓயாமல் துன்புறுத்துவதாலும், தலையிற் குட்டுவதாலும் பல குழந்தைகள் மனவளம் குன்றி தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் வளர ஆரம்பிக்கின்றன.

குழந்தையின் மன வளர்ச்சியிலே மிகுந்த ஊக்கம் காட்டிய மொண்டிசோரி அம்மை யார் “குழந்தைக்கு நீ கற்பிப்பது மிகவும் குறைவு. அதன்மூலம் நீ கற்றுக்கொள்வது தான் அதிகம்” என்றார். குழந்தையைப் பராமரிக்கும் விடயத்தில் தந்தையை விட தாய்க்குத்தான் அதிகமான வசதிகளும், பொறுப்புக்களும் உண்டு. குழந்தையின் உடலைப் பேணி வளர்ப்பதுடன் தம் கடமை முடிந்துவிட்டதாகச் சில தாய்மார் எண்ணுகின்றனர். சிறந்த தாயானவள் தன் குழந்தையின் மனப்போக்கு எப்படிச் செல்கின்றது.

எந்தத் துறையில் அவன் அறிவு வளர்ந்து பேரும் புகழும் அடைய வசதி இருக்கின்றது என்பதைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கின்றான். குழந்தையின் விடயமாக உளநூல் வல்லுனர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்; அதை நமதாட்டு வாழ்க்கைக்கும் குழந்தைக்கும் ஏற்ப எப்படிக்கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

உண்மையில் குழந்தைப் பருவம் என்பது ஓர் இனிய கனவு. அசாதாரணமான விடயங்கள்கூட குழந்தைகளின் உள்ளத்திலே அழகிய உருவம் பெறுகின்றன. ஆனால் வயது செல்லச் செல்லத் தான் சகவாச தோஷம் காரணமாகவும், குழந்தையின் காரணமாகவும் மனத்திலே விஷ விபத்துக்கள் வீழ்ந்து முளை விடுகின்றன, குழந்தையின் அக மனதிலே சுவர்க்க நரகங்களுக்கு இடமுண்டு. அங்கே புத்தபிரானும் உறையலாம். கண்ணனும் லீலை புரியலாம். ஹிட்லரும் ஆட்சி செலுத்தலாம். நெப் போலியனும் அட்டகாசம் செய்யலாம். ஆனால் இவை எல்லாம் குழந்தை வளரும் குழலைப் பொறுத்திருக்கின்றன. எனவே தான் குழந்தைகளை வளர்ப்பது இமயமலையைப் போன்ற பாரமுள்ள பொறுப்பு.

ஆளுமை என்பது ஒருவனது அறிவு மனவெழுச்சி, மன உரம், உடற்றோற்றம் ஆகியவைகளைச் சார்ந்த பல பண்புகளின் ஒருங்கமைப்பாகும். மரபு நிலையினாலும், குழந்தையினாலும் தோன்றும் ஆளுமை, இவற்றிற்கு காரணப்படும் வேற்றுமையின் விளைவாகத் தனியாள் வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன, பாடசாலை செல்லும் வயதை அடைந்ததும் தான், குழந்தைகளிடையே தனியானதொரு வேற்றுமை துலங்க ஆரம்பிக்கின்றது. இந்நிலையில் அவனது ஆளுமையை ஏற்ற வகையில் வளர்த்துச் செல்வதற் பள்ளி ஆசிரியனின் பணி மகத்தானது. குழந்தைகளிடையே அறிவுத்திறன் மிக்க மீத்திறக் குழந்தைகளும் இருக்கலாம். அறிவிலே பின்தங்கிய குழந்தை

களும் இருக்கலாம், எனவே தான் கற்பிக்கும் குழந்தைகளிடையே தனியாள் வேற்றுமைகளைப் பிரித்தறிந்து அவரவர்க்கேற்ற முறைகளைக் கையாண்டு கல்வி புகட்டுதல் ஆசிரியனின் கடமையாகும். பொதுவாகத் தாழ்ந்த நுண்ணறிவு ஈவுடைய குழந்தைகளும் மரபு நிலை காரணமாக புலக் குறைபாடுகளுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளும், உடனலக் குறைவுடையவர்களும், ஏழைக் குடும்பங்களிலிருந்து வருபவர்களும்* படிப்பறிவற்ற பெற்றோரின் குழந்தைகளும் படிப்பிற பின்னடைகின்றனர். இக் காரணங்களும் சில குழந்தைகளிடம் பொருத்தப்பாடினமையைத் தோற்றுவித்து அவர்களை பிரச்சினைக் குழந்தைகளாகவோ, நெறிபிறழ்சிறுவர்களாகவோ ஆக்குவதுமுண்டு. தவறுதலாகக் குற்றவாளியாக்கப்பட்ட சிறுவரும், செய்யாத குற்றத்திற்காகத் தண்டனை பெற்றோரும், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினின்றும் வந்த காரணத்தால் வகுப்புத் தோழர்களால் ஏற்கப்படாதோரும், ஆசிரியராகக் கணிக்கப்படாதோரும் கூட உளப்போராட்டங்களுக்குள்ளாகி வாழ்க்கையுடன் தம்மை பொருத்திக்கொள்ள முடியாமல் அவதியுறுகின்றனர். முக்கியமாக முதிர்ச்சி பெறாத இளம் பருவத்தினரே மேற்கூறிய காரணங்களினால் தம் உளப்போராட்டங்களை அறிவால் தவிர்க்க முடியாமல் தம் மனதின் நனவிலிப் பகுதியில் ஒடுக்கி வைக்கின்றனர். ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டாலும் இப்போராட்டங்கள் தம் வலுவை இழப்பதில்லை. மாணவனின் உளநலங் குன்றிய விடத்து இப்போராடும் ஊக்கங்கள் மனிதனுக்குத் தீமை பயக்கும் நடத்தைகளாக மாறி மறைமுகமாக வெளிப்படுகின்றன. இவையே பொருத்தப்பாடற்ற நடத்தைகள் எனப்படும். அகநோக்குடைமை, பகற்கனவுகாணல், ஒன்றுதல், காரணம்கற்பித்தல், புறத்தெறிதல், பின்நோக்கம், ஈடுசெய்தல் போன்ற பொருத்தப்பாடற்ற நடத்தைகளையும் நனவிலி மனத்தையும் ஆசிரியர் அறிந்திருந்தாற்றான். இலகுவாக மாணவரை ஒழுக்கமுடையவராக மாற்றலாம். இப் பொருத்தப்பாடற்ற குழந்தைகளே பிரச்சினைக் குழந்தைகளாக

வும் நெறிபிறழ்ந்தோராகவும் பின்னர் மாறுகின்றனர், இளம் வயதினருக்குரிய பிரச்சினை நடத்தைகளாவன தனிமையில் எண்ணுதல், பகற்கனவு காணுதல், காரணமின்றிக் கவலைப்படல், அதிகளவு கூச்சம், முடிவெடுக்கும் மனவுறுதியின்மை, பிடிவாதம், கீழ்ப்படியாமை, வகுப்புக்குச் செல்லாமை, திருடுதல், பாலியல் ஒழுக்கமின்மை, பொய் சொல்லுதல் முதலியனவாகும். இத்தகைய மாணவரை இரக்க மனப்பான்மையுடன் நோக்கி பிரச்சினைக்குரிய அடிப்படைக் காரணம் எதுவென ஆராய்ந்து பெற்றோரும் ஆசிரியரும் ஒத்துழைத்தாற்றான் இவர்களது உளப்போராட்டங்களையும் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கலாம்.

பிரச்சினைகளுட் சில குழந்தைகளிடம் தனிப்பட்ட. முறையிற் காணப்படுபவையாகவும் உள்ளன, உடற்குறைபாடு நுண்ணறிவுக் குறைபாடு, காப்டணர்ச்சியின்மை மனமுறிவு முதலியவை அத்தகையனவே. குடும்பநிலையின் காரணமாகவும் சில பிரச்சினை நடத்தைகள் உருவாகலாம். பெற்றோரிடையே ஒற்றுமையின்மை, வறுமை, கட்டுப்பாடு, அதிகளவு செல்வம், பெற்றோரின் ஒழுக்கம், குழந்தையிடம் அவர்கள் காட்டும் மனப்பான்மை என்பவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம். குழந்தைகளின் உளப்போராட்டங்களுக்குப் பொருத்தப்பாடினமையின் காரணமாக எழும் பிரச்சினை நடத்தைகளுக்கும் அவர்களின் பெற்றோரின் பங்கு எவ்வளவு பெரிது என்பதை “இடர்தரும் சிறுவர்கள் என்று எவருமில்லை. இருப்பவர்கள் இடர்தரும் பெற்றோர்களேயாவர்” என்ற ஏ. எஸ். நெய்ல் என்பாரின் கூற்றிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம். நடத்தைக்கேடான நண்பர்கள், தீய திரைப்படங்கள் போன்ற குழற் காரணிகளாலும் பள்ளியிற் கட்டுப்பாடினமை, வகுப்பில் ஆசிரியர்கள் சுமத்தும் வேலைப்பளு என்பவற்றாலும் கூட பிரச்சினை நடத்தைகள் உருவாகின்றன. தீவிர கட்டுப்பாடுகளைக் காட்டிலும் கட்டுப்பாடு இன்மை நெறிபிறழ்வுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என சிறில் பேர்ட்-Cyril Burt-என்பவர் கருதுகிறார். மேலே கூறிய

காரணிகளே நெறிபிறழ்வுக்கும் அடிப்படைகளாம். நெறிபிறழ்வென்பது பொருத்தப் பாடினமையின் பயனை ஏற்படும் சமூக வாழ்வுக்குத் தீவிரமாக எதிரான நடத்தையேயாகும். இடர்தரும் நடத்தையுள்ள குழந்தைகளைத் தொடக்கத்திலேயே சீர்திருத்தாவிட்டால் இவர்களே நெறிபிறழ்வுள்ளவர்களாக மாறிப் பெரியவர்கள் ஆகும் போது சமூகக் குற்றவாளிகளாகின்றனர்.

ஆயினும் உளப்போராட்டங்களுக்குரிய காரணிகள் ஒருசில குழந்தைகளையே பாதிக்கின்றன. எனவேதான் உளப்போராட்டங்களுக்குட்படுதல் வெளிக்காரணங்களால் எழுவது மட்டுமன்று. அது ஒருவனது அறிவையும் ஆற்றலையும் பொறுத்ததென்பதும் தெளிவாகிறது. பெண்களைவிட ஆண்களிடம் பொருத்தப்பாடினமை அதிகமாகக் காணப்படுகிறதென்பது. இது சமூகப் பெண்களுக்கு அதிக பொறுப்பைத் தராமல் அதிகப் பாதுகாப்பு அளிப்பதன் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஒருவனது குணநலன்களை உருவாக்குவதில் மேலே கூறிய காரணிகளுடன், பாட

சாலையிற் பின்பற்றப்படும் கலைத்திட்டமும் முக்கிய இடம்பெறுகிறது. அதாவது கலைத்திட்டத்திலிடம் பெறும் பாடங்கள் மாணவனின் உள — உடல் ஒருங்கிணைப்பை வளர்க்கும் சக்தி வாய்ந்தவை எனும் அறிஞர் பிளேட்டோவின் கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு சிறந்த கலைத்திட்டமானது தர்க்கரீதியில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பாட விடயங்களைக் கொண்டதாகவும் மாணவர்களின் நடத்தை முறைகளை மாற்றுவதற்கெனத் திட்டமிடப்பட்ட அனுபவங்களைக் கொண்டதாகவும் பள்ளிக்கூட வயதெல்லைக் கப்பாற்பட்ட உயர்கல்வி பெறும் மாணவர்கள், முதியோர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஆகவே இதுவரை ஆராய்ந்த விடயங்களைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து, குழந்தையானது பிறக்கும்பொழுது பழக்கங்களுடன் பிறப்பதில்லை. அவன் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை தொடர்புகொள்ளும் காரணிகளின் செல்வாக்கினாலேயே அவனது ஆளுமைப் பண்புகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்னும் உளவியலாளரின் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியதே.

“What is a thing for? What's its use? Action must precede knowledge....” Whatever knowledge we possess has resulted from our activities, our efforts to survive. Only that which has been organized into our dispositions so as to enable us to adapt our environment to our needs and to adapt our aims and desires to the situations in which we exist is really knowledge”

— John Dewey

பெஷன் ஹவுஸ்

65, கே.கே.எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அலுமினிய, எவர்சில்வர்ப்
பாத்திர வகைகள், அழகுசாதனப்
பொருட்கள், அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
யாவும் நிதான விலையில்
எம்மிடம் கிடைக்கும்

FASHION HOUSE

65, K.K S. Road,

Phone; 7046

JAFFNA.

SALAM TINKER WORKS

SPECIALIST IN TINKER WORKS

DEALERS IN STEEL DRUMS,
EMPTY PLASTIC CANS.

75, K. K. S. ROAD,

Phone: 7029

JAFFNA.

With Best Compliments of

V

AL - HAJ T. LEBBETHAMBY

& Bro.

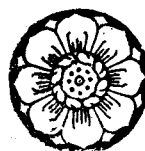
Mosque Building, Market **VALAICHCHENAI.**

With Best Compliment
of

PEOPLES STORES

Proq; M. S. Azeez
Mosque Building -
Market, **VALAICHCHENAI.**

With best Compliments of

Zam Zam Stores

Colombo Road,
Oddamavadi, **VALAICHCHENAI.**

இலங்கையின் சிறிய பாடசாலைகளும் அவற்றின் பிரச்சினைகளும்.

எஸ். எ. ஸி. எம். இனூ

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றை உற்று நோக்கும்போது கி. மு. 6-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் அதாவது ஆரியர் குடியேற முன்பு எல்லாப் புராதன சமுதாயங்களிலும் இடம்பெற்றதைப்போன்று “இல்லங்கள்” பாடசாலைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பெற்றோர்களே தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியை வழங்கினர். “இல்லம்” என்ற பாடசாலையில் மொழியைத் தாயும், வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றை தந்தையும் கற்பித்தனர். இதனூறான கல்வியியலாளர்கள் ஆதி சமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண்களைத் தற்கால அரிச்சுவடி ஆசிரியர்களோடும், ஆண்களைத் தற்காலத் தொழிற் கல்வி ஆசிரியர்களோடும் ஒப்பிடுவர்.

கி. மு. 6-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. மு. 3-ம் நூற்றாண்டுவரை இலங்கையில் பிராமண மரபுக் கல்விமுறை நடைமுறையில் இருந்ததையும் காண முடிகிறது. இக்கல்வி முறையின்படி ஆசிரியரின் இல்லங்களே பாடசாலைகளாக விளங்கின. இக் காலத்தில் கல்வி போதிக்கும் வயது 8 தொடக்கம் 12 வயதாகவிருந்தது. இக் கல்வி முறையில் அரசு பரம்பரையினரும், பிரபுத்துவ குடும்பத்தினருமே கலைகளைக் கற்றனர். எல்லாருக்கும் சமமான கல்வி வழங்கப்படவில்லை.

கி. பி. 3-ம் நூற்றாண்டு பௌத்த மத வருகையின் பயனாய், பௌத்த கல்வி முறை அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டது. இங்கு பாடசாலைகளாக பௌத்த மடாலயங்களே தொழிற்பட்டன. எல்லோருக்கும் சமமான கல்வி போதிக்கப்பட்டது. அத்துடன் கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களின் தோற்றுவாயும் இக்காலத்திலேயே இடம்பெற்றன. இக்

கிராமப் பாடசாலைகள் பெருமளவில் பரந்து காணப்பட்டது.

இவ்வாதிகாலக் கல்வி முறையும் 15-ம் நூற்றாண்டில் அந்நிய சமயக் குழுவினர் வருகையினால் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

போத்துக்கீசர் சமயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததால் ஆரம்பக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டிய நிலை உருவாகவே கிராமப்பாடசாலைகள் புத்துயிர் பெறத்தொடங்கின. ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இக்கிராமப் பாடசாலைகள் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் எனும் பெயரிலேயே இயங்கி வந்தன. இக்கிராமிய ஆரம்பப் பாடசாலைகள் இன்றைய சிறிய பாடசாலைகள் எனும்நிலையினை பெற்றவைகள் என்று கூறுவது சாலப் பொருந்தும்.*1

இன்று இலங்கையிலுள்ள பாடசாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 9091 ஆகும். தோட்டப் பாடசாலைகளும் இதனுள் அடங்குகின்றன. இந்த எண்ணிக்கையில் ஏறத்தாழ 2500 பாடசாலைகள் சிறிய பாடசாலைகள் எனக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.*2

இலங்கையில் மட்டுமல்ல குறிப்பாகத் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் சிறிய பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் இச்சிறிய பாடசாலைகளைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்காகவே சிறிய பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித்திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் உருவாக்குவதற்குப் பல அம்சங்கள் காரணமாய் அமைந்தன.

இவ்வம்சங்களை முப்பெரும் பிரிவுகளாகக் கொண்டு அவற்றுள் அடக்குவது பொருத்தமாகும். அவை முறையே புவியியல், பொருளாதார, சமூக அம்சங்களே யாகும்.

புவியியல் ரீதியாக இப்பாடசாலைகளை நோக்கும்போது புவியியல் தடைகள் பலவும் இவைகளைச் சிறுபாடசாலைகள் என்ற எண்ணத்திற்குட்பட்டதாகக்கியதை அவதானிக்க முடிகிறது. அடர்ந்த காடுகள் பாடசாலையையும், கிராமத்தையும் சூழ்ந்து வளர்ந்து அவற்றைத் தனிமைப்படுத்தி, நகர்ப்புறத்தோடு தொடர்பற்றதாகக்கி விட்டன.

பொருளாதார ரீதியாகக் கண்ணோட்டம் செலுத்தும்போது விவசாயப் பொருளாதார அமைப்பே இங்கு காணப்பட்டது. எனவே சகல மனித வலுவும் அகற்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டதால் விவசாய வர்க்கத்தையே அக்கிராமிய அமைப்பு உருவாக்கியதே தவிர கல்வித்துறையின் ஈடுபாட்டை அது தனித்தே உந்தமை பாடசாலைகளைச் செயல்பிழந்து நிற்க வைத்துவிட்டன.

சமுதாய ரீதியாக நோக்கும்போது கல்விக்கான சமூக நாட்டம் இருக்கவில்லை. மாறாகப் பணவாக்கத்திலே சமூக நாட்டம் இருந்தது. வயிற்றுப் பிழைப்பே ஜீவாதார உரிமை என்ற எண்ணமே கிராமம் முழுவதும் பிரதிபலித்தது. இதனால் ஏனைய கடமைகள், உரிமைகள் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்ட வல்லதாகப் பாடசாலையும் செயற்பட முடியாததாகி விட்டது.

இவ்வாறான இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலே கிராமியப் பாடசாலைகள் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டே இருந்தன. மாணவர்கள் தொகை மிகவும் அற்ப சொற்பம். கல்வி புகட்டும் ஆசானோ விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய நிலை.

மிக அண்மைக் காலத்தில் கல்விக்குப் பொறுப்பான நிறுவன அமைப்புகள் விசேட கவனத்தையும், நடவடிக்கைகளையும் கிராமிய சமுதாயத்தின் மீது செலுத்திய போதும் அவைகள் யாவும் நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கும்; நடுத்தர, உயர்தர வகுப்பாருக்கும் ஏற்புடையனவாக இருந்தனவேயொழிய, கிராமத்திற்கும், அதன் கண்ணமைந்த பாடசாலைக்கும் நன்மையளிக்கத் தவறிவிட்டன.

இலங்கையின் 26 கல்வி மாவட்டத்திலும் இந்த நிலையில் கிராமியப் பாடசாலைகள் இயங்கி வந்தமையால் அவற்றினைப் பற்றிய புள்ளி விபரங்களைத்திரட்டி அவற்றினைப் பரிபாலிப்பதற்காக முன்னைய உதவிக் கல்விமா அதிபதி திரு ஜோர்ஜ் மென்டிஸ் அவர்களின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் 'சிறுபாடசாலைகள் அபிவிருத்தித்திட்டம்' சிறு பாடசாலைகள் பிரிவின்கீழ் விடப்பட்டது. இச்சிறு பாடசாலைகள் பிரிவு பாடசாலைகள் தாபனக் கிளையின் கீழ் இயங்கி வருகிறது.

1976-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் அங்கு ரார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட பிரிவு இச்சிறிய பாடசாலைகள் எனப்படுபவைகளுக்கு வரை விலக்கணம் ஒன்றை வகுத்தது. இவ்வரை விலக்கணத்தின்படி மாணவர் தொகை 100க்கு உட்பட்டதாகும். ஆசிரியர் தொகை 1 அல்லது 2 ஆகும். வகுப்புகள் 5-ம் தரம் வரையும் உள்ளதாகும். பாடசாலைகள் கிராமப் புறத்திலே காணப்படும்.

இந்த வரை விலக்கணத்திற்குப் புறநடையாகச் சில பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. அவைகள் வசதி குறைந்தவைகள் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அப்பாடசாலைகளும் இவற்றுள் அடங்குகின்றன. (உ-ம்) கொழும்பு பாலத்துறையிலுள்ள சேரிவாழ் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கின்ற பாடசாலைகள் புவியியல் தடைகளற்றது. ஆனால் பொருளாதார, சமூக விழுமியங்கள்

இப்பாடசாலைகளுக்கு இல்லை. இக்காரணம் பற்றியும் இப்பாடசாலைகள் சிறிய பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு மாணவர் தொகை ஆசிரியர் தொகை ஆகியன அதிகம் என்பது அவதானிக்கப்படவேண்டியது ஒன்றாகும்.

சிறிய பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித்திட்டம் 1976ல் ஆரம்பமானபோது 100 மாணவர்களைக் கொண்டிருந்த பல பாடசாலைகள் இன்று அதனைக்கடந்து 200ஐ எட்டிவிட்டன. ஆசிரியர்கள் தொகை அதிகரித்துள்ளன. வசதிகள் பெருமளவு கிடைத்து உள்ளன. ஆனாலும் இப்பாடசாலைகளின் பெயர்கள் சிறிய பாடசாலைகள் எனும் பெயரைத் தாங்கியே 1983 வரை நிற்கும் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

சிறிய பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித்திட்டம் 1983-ம் ஆண்டிலேயே அதன் இரண்டாவது கட்டம் பூர்த்தியடைகின்றது. அப்போதுதான் பாடசாலைகளின் பெயர்கள் திரும்பவும் மறு பரிசீலனை செய்யப்படும். அது வரையும் இவைகள் சிறிய பாடசாலைகளேயாகும் 3.*

இலங்கையிலுள்ள பாடசாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையும், சிறிய பாடசாலைகளின் தொகையும் பின்வருமாறு.

*4 (புள்ளி விபரம் 7-3-77 ல் உள்ளபடி)

கல்வி மாவட்டம்	பாடசாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை	சிறிய பாடசாலைகளின் தொகை
கொழும்பு தெற்கு	252	11
ஹோமாமகம்	189	21
கம்பஹா	348	28
மினுவாங் கொட	247	24
களுத்துறை	429	84
கண்டி	637	120
மாத்தளை	270	90
நுவரெலியா	267	70
காலி	508	135
மாத்தறை	412	77

தங்காலை	276	39
யாழ்ப்பாணம்	568	179
மன்னார்	107	58
வவுனியா	184	118
மட்டக்களப்பு	239	103
அம்பாறை	82	19
திருகோணமலை	175	60
கல்முனை	153	43
சிலாபம்	478	135
குருநாகல்	709	207
அநுராதபுரம்	500	237
பொலன்னறுவ	135	41
மொனராகல்	169	48
பண்டாரவெல	290	80
இரத்தினபுரி	490	160
கேகாலை	559	177

*5 1979-ம் ஆண்டு பாடசாலைகளின் தொகை அதிகரித்துள்ளது. தற்போது பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 9091 சிறுபாடசாலைகள் ஏறத்தாழ 2500

சிறிய பாடசாலைகளின் பிரச்சினைகள்

புவியியல் ரீதியாக உண்டான தடைகள் இப்பாடசாலைகளை நகரத்திலிருந்தும் தனித்தியக்க வைத்ததுடன் தனக்கெனவே ஒரு பாரம்பரியத்தை அவை கடைப்பிடிக்கும் தூண்டின. இத் தடைகள் வெளியுலக் ஈடுபாட்டைத் தவிர்த்து கிணற்றுத் தவளைகளாக அம்மக்களை மாற்றி விட்டதனால் மக்கள் கல்வியைப்பற்றிச் சிந்திக்க வழி செய்யவில்லை. தமது பாரம்பரியத்தையும், தமது தொழிலையும் பேணுபவர்களாகவே அவர்கள் இருந்து வந்தனர். இதனால் பாடசாலையைப்பற்றி அவர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டவேயில்லை. பாடசாலைகள் நீண்ட தூரத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டவைகளான படியால் நாளாந்தம் போக்குவரவுக்காக 4 அல்லது 5 மைல்கள் மாணவர்கள் நடக்க வேண்டியவர்களாயினர். 6 சிறு பிள்ளைகளைப் பொறுத்து அவர்கள் காடுகளையும் ஆறுகளையும் கடக்க முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் பாடசாலையைக் காணாதவர்களாகவே 7, 8 வயது வரை தம் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டியேற்பட்டது.

இங்கு கல்வி கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் எது நிலையையும் இப்புவிபயிற் காரணிகள் பாதித்தன. கல்வி புகட்டும் ஆசான்கள் இக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லர். அரசு சேவைக்காகப் புறப்பட்டவர்கள் அரசின் வற்புறுத்தல்களால் தம் குடும்பத்தைப் பிரிந்து நீண்ட தூரங்களைக் கடந்து மிகவும் துயரத்துடனேயே சேவையாற்றுகின்றனர். இக் கிராமிய சூழலின் புதுமையான அனுபவங்களை அவர்கள் அறியாதவர்கள். அவர்கள் பெற்ற பயிற்சி மற்றைய ஆசிரியரைப் போன்ற பொதுமையான பயிற்சியேயாகும். 5 வருடங்களைக் கொண்ட பாடசாலைக்கு அவரே ஏக ஆசிரியராகின்ற துக்கமான சூழ்நிலை அவர்களை மேலும் துன்பப்படுத்துகின்றது. சகல வருடங்களையும், சகல பாடங்களையும் அவரே கற்பிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவருக்கு ஏற்படுகின்றது. கல்வியமைச்சின் சட்ட வரம்புக்குட்பட்டே நிர்வாகிகளின் வலுவள்ள பிரமாணங்கள் மேற்பார்வைகளால் கலைத்திட்டத்தினைப் பொறுத்த வரையிலும் நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான கலைத் திட்டத்தையே பின்பற்றவேண்டுமென்ற பணிப்புரை ஆசிரியர்களைப் பேதலிக்க வைக்கின்றது. இக்கிராமியச் சூழலுக்கு அது பொருத்தமற்றது என்று எண்ணுதலே முடியாதவாறு கட்டளைகள், பணிப்புரைகள் இறுக்கமுற்றுக் காணப்படுகின்றது. இதனால் அநுபவம்பெற்ற ஆசான்கள் சிறந்த கற்பித்தல் தொழிற்பாட்டை நடாத்த முடிவதில்லை. இது மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் நேர விரயமேதவிர நேரடிப்பயன் எதுவும் ஏற்பட வழிவகுக்காமையும் ஆசிரியரின் பொதுவான இடர்ப்பாடுகளாகும்.

புவிபயிற்றுக்கத்தினைப் போன்ற போன்று பொருளாதரத் தாக்கமும் இச்சிறு பாடசாலைகளில் மேலும் பல இடர்ப்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் தோற்றுவிக்கின்றன. விவசாயமே கிராமத்தின் உயிர்நாடி. இவ்விவசாயமும் பெரும்பாலும் குளங்களை மையமாகவும் மானாவாரியை நம்பியதாகவுமே காணப்படுகின்றன. இயற்கையின் போக்கு

அநேகமாக இவ்விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமையாததால் அவர்கள் மழையின்றி நஷ்டமடைகின்றனர். எனவே இக்கிராம விவசாயிகள் வறுமையிலேயே தாண்டவமாடும் பரிதாபகரமானவர்கள். இவ்வறுமையின் கோரப்பிடி பச்சிளம் பாலகர்களுக்கு; போஷாக்கின்மையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. போஷாக்கின்மை கல்வியில். நாட்டின்மையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இதிலிருந்து பெறும் உண்மை வறுமையும் ஏழ்மையும் கல்வியைவிட வயிற்றுப்பிழைப்புக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. கல்வியின் பயனை அவர்கள் அனுபவிக்காதவர்கள் ஆனதால் கல்வி சிறந்த வாழ்வைத் தமக்கு ஒருபோதும் நல்காது என்று அவர்கள் திடமாகவே நம்புகிறார்கள். குடும்ப உழைப்பே தமது தேட்டம் என்று அவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் நம்புவதற்குப் பல காரணங்கள் ஏதுவாக அமைந்துள்ளன. தம் சிறார்கள் கல்வி கற்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படும் பெற்றோர்களுக்கு கிராமப் பாடசாலையில் 5-ம் தரத்திற்கு மேல் வருடங்கள் இல்லை. ஆகவே 5-ம் வருடப் பவரை 6 வருடகாலம் பாடசாலையிற் பிள்ளைகளைக் கல்வி-கற்க விடுவதால் தம் வருமானம் குறைவதாகவே அவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள். கற்பதிலும் பார்க்கத் தம்முடன் சேர்ந்து விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதையே பெற்றோர்கள் பெரிதும் விரும்புவது வியப்புக்குரிய தன்று. “கற்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லலாஞ் சிறப்பு” என்ற சமூக விழுமியத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையேயில்லை.

இக்காரணங்கள் பள்ளி செல்லாத மாணவர்களின் தொகையை நாளாந்தம் அதிகரிக்கவே செய்துவிடுகிறது. கிராமப்புறப் பாடசாலைகளில் சமூகக் காரணியும் தவிர்க்க முடியாத இடத்தைப் பெறுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. உலக நாடுகளிடையே கிராமத்திலிருந்து நகருக்குப் புலம் பெயரும் நிலையை நாம் காணுகின்ற அதே நேரத்தில் இலங்கை மட்டும் விதிவிலக்காகாத நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

வசது படைத்த ஒருசில பெற்றோர்கள் “கல்வியே சுருந்தனம்” என்று எண்ணித் தம் சிறுர்களை நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புகின்றனர். 5-ம் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட கல்வியைத் தொடருகின்ற மாணவன் தொழில் வாய்ப்பைப் பெறும்போது திரும்பவும் தன் சொந்த ஊருக்குச் சென்று கடமைபுரிய விரும்பாது நகரிலேயே சங்கம் மாகின்றனர். கிராமம் அவனுக்கு வேப்பங்காயாகவே தோன்றுகின்றது.

கல்வி வளம் பெற்றவனும் தன் குக்கிராமத்தை மறந்துவிட, கிராமத்தின் நிலை அதே தன்மையதாகவே அறியாமையில் மூழ்குகின்றது. இச்சமூக மனப்பாங்கு கிராமத்துக்கும், தம் பாடசாலைக்கும் ஒரு சாபக்கேடாகும். வன்மையுள்ள மூலவளமான கற்ற மனிதனைக் கிராமம் கையிழந்து நிற்கிறது. எனவே கிராமமும் அதன் பாடசாலையும் வளர்ச்சியடைய வேண்டியதற்குப் பதிலாக வளர்ச்சி குன்றியே காணப்படுகிறது.

சமூக மனப்பாங்கிலே பெண் கல்வியின் நிலை பரிதாபகரமானது. பொதுவான இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் காணப்படுகின்ற போதும் குறிப்பாக முஸ்லிம்கள் வாழுகின்ற குக்கிராமங்களிலே அதன் சுய ரூபத்தினை நாம் காணமுடிகிறது. கிராமங்களில் ஆண் கல்வியையே சிந்திக்காத சமூகத்தில், பெண் கல்வியைப் பற்றி கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

இலங்கையில் கணவனுக்கு மனைவியை வயற்களத்தே தோள் கொடுப்பது மரபு. கணவனும், மனைவியும் களனியிலே உழைக்கின்றபோது பெண் பிள்ளைகள் வீட்டில் அடுக்களைப் பணி புரிபவர்களாகவும், தமக்குக் கீழுள்ள சிறுர்களை பராமரிப்பவர்களாகவும் வீடுகளில் இருக்கின்றனர்.

சகாய வேலை, அறுவடைக்காலம், சந்தை நாட்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அரிசி வழங்குகின்ற நாட்களில் சிறுமிகளே இவைகளில் ஈடுபடுகின்றமையால் பெண்களின் வரவு பாடசாலைகளில் பூஜ்யம் என்றே கொள்ள முடிகின்றது. பிள்ளைகள் பிறந்தால் அவர்களைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும் என்ற நியதியைக் கிராமவாசிகள் அறியாததால் பிள்ளைகளைப் பாடசாலையிற் சேர்க்க முடியாதநிலை ஏற்படுகின்றது. பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்தை அவர்கள் காணாதவர்களாகவே காலங்கழிக்கின்றனர்.

இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுக்குப் பொருந்துவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள கலைத்திட்டமும், தவணை முறைகளையும் சிறு பாடசாலைகளுக்குப் பொருத்தமற்றதாகவே காணப்படுகின்றது. அறுவடைக் காலம், விதைப்புக்காலம், பரண் காவல் காக்கின்ற காலம் போன்றவைகளினால் மாணவர்கள் பாடசாலைகளுக்கு வருவதில்லை. இதனால் மாணவர் வரவு மிகவும் சரிந்தே காணப்படுகின்றது.

வாரத்தில் 5 பாடசாலை நாட்கள், நாள் ஒன்றுக்கு 5 மணி நேரம் கற்பித்தல், போன்றவைகள் இச்சிறு பாடசாலைகளுக்குப் பொருத்தமற்றவை, கிராமச்சூழல் அவர்களுக்கு வயிற்றுப் பிழைப்பையே முதன்நோக்கம் என்று அறிவுறுத்துகின்றது. இத்தகைய பிரச்சினைகளால் 50 வீதமான மாணவர்கள் இடையிலேயே பாடசாலையை விட்டு நீங்கி விடுகிறார்கள்.

புவியியல், பொருளாதார, சமூக மனப்பாங்குகளை விட, குடிநீர்ப் பிரச்சினை மிகவும் மோசமான பிரச்சினையாக இச்சிறு பாடசாலைகளில் காணப்படுகிறது. முழுக் கிராமத்துக்குமே ஒரு கிணறுதான் காணப்படுவதால் மாணவர்கள் குடிநீரின் மிகவும் சிரமத்துக்குள்ளாகின்றனர். சுகாதார வசதிகள் கிடைப்பதே இல்லை. நகர்ப்புற மாணவன் சகல வசதிகளையும் பெற்று கல்வி

தரமான அரிசி வகைகளை

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
நியாயமான விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள

சிறந்த ஸ்தாபனம்

இராசம்

அரிசி ஆலை

கண்டி வீதி,

சாவகச்சேரி.

பலதரப்பட்ட ஆகை வகைகளை

பெற்றுக் கொள்ள

வாணி ரேக்ஸ்

பாத அணிகள்
அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
யாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ள
தயங்காது நாடுங்கள்

செல்வம் ஸ்ரோர்ஸ்

10, 11. நவீன சந்தை
சாவகச்சேரி.

கல்விப் பணி சிறக்க எமது நல்லாசிகள்!

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”

எவ்வித வியாதிகட்கும்
எம்மை நாடுங்கள்

Dr. P. பிலிப்ஸ் J.P.

ஆரோக்கிய வாசக

வைத்தியசாலை

மட்டுவில் வடக்கு,

சாவகச்சேரி.

எம்மிடம் தரம் வாய்ந்த

- ★ அலுமினியப் பாத்திரங்கள்
- ★ பீத்தளைப் பாத்திரங்கள்
- ★ எனாமல் பாத்திரங்கள்
- ★ அன்பளிப்பும் பொருட்கள்
- ★ கோவிற சாமான்கள்

யாவற்றையும் நிதான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

சிவன் மாளிகை (வரைவு)

கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7837

எங்களிடம் தரத்தில் சிறந்த

★ பாட்டா

★ சின்வா

★ இலாஸ்டோ

★ சீபா

பாதணிகளையும், எமது தயாரிப்பான பாதணிகளையும்

மற்றும், அழகுடன் அமைந்த—நீண்ட காலம் உழைக்கக்கூடிய
சூட்கேஸ்கள், பிரயாணப் பைகள், றங் வகைகள்

அனைத்திற்கும் தயங்காது இன்றே நாடுங்கள்

விமலாஸ்

இல: 9. நவீன சந்தை,

சாவகச்சேரி.

inthirans

DEALERS IN FANCY GOODS

Thaankilappu Road,
Chavakachcheri.

Stockists:- of Sewing threads, Laces,
Buttons, Cosmetics, Gold covering
Jeweleries, Ceremics, Birthday, Wedd-
ing Gifts and Cards, Baby Gifts
sets, Toys, Brass, Silver and Glass
ware etc.

சிறியோர் பெரியோர்க்கான
ஹெடிமேற் ஆடைகள்
சேட்டிங் சூட்டிங்

மற்றும் தற்கால நங்கையற்கான
கலர் சீத்தைகள்
சாறி வகைகள்

யாவற்றையும் தெரிவு செய்ய
இன்றே நாடுங்கள்

ஈஸ்வரராஜ்
ரெகஸ்ட்ரல்ஸ்

E. B. 11, மார்க்கட், சவகச்சேரி.

எங்களிடம்

ஆங்கில மருந்து வகைகளும்

★ பாலுணவு வகைகள்

★ பாடசாலை உபகரணங்கள்

★ புகைப்பட உபகரணங்கள்

பட்டர், மாஜரின் முதலியனவும்

மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்

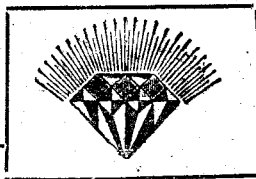
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

அம்பாள் பார்மசி

இல I. நவீன சந்தை,

சாவகச்சேரி.

அழகிய தங்கப் பவுண்
நகைகளுக்கும்

வைங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

வீ.எம்.கே. தங்கமாளிகை

★ தங்க வைர வியாபாரம் ★

288

கண்டி வீதி,

சாவகச்சேரி.

★ தரமான கோழி

★ கால்நடை உணவு வகைகள்

★ விவசாய இரசாயனப் பொருள்கள்

சகாயவிலையில் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெறுவதற்கு

சிறந்த ஸ்தாபனம்

— பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ்

கண்டி வீதி,

சாவகச்சேரி.

For Printing Works

Casting Horoscopes

Consult

THIRUKKANITHA NILAYAM

MADDUVIL

—

CHAVAKACHCHERI

Publishers of:

Thirukkanitha Panchangam

Thirukkanitha Calendar

&

Sothidamalar

அச்சுப்பதிவு: திருக்கணித அச்சகம், மட்டுவில் வடக்கு, சாவகச்சேரி.